Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΤΕΥΧΟΣ 66, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011, ΕΥΡΩ 0,01
Νίκης 11, 105 57 Αθήνα

* Οι προβληματισμοί του εκδότου

* Πολιτικοί και Ένοπλες Δυνάμεις
* Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, θύμα πολιτικής φαυλότητος
* O tempora, o dementia!
* Ελλάδα και Ευρώ

* "Θέσεις". Απόδοσις τιμής και μνήμης

* Γεωπολιτική Αξία και Ασφάλεια Ιονίου Πελάγους υπό το πρίσμα των Συγχρόνων Εξελξεων
* Η Λευκή Βίβλος της Επετείου της 28ης Οκτωβρίου 1940
* Ισλαμική Τρομοκρατία. Λιβύη. Μετά τον θάνατο του Καντάφι τί;
* Έρχεται το τέλος της πολιτικής του "στρατηγικού βάθους" της Τουρκίας; Η μικρή Κύπρος συνέβαλε...
* Όλοι κερδισμένοι με την Συμφωνία Ισραήλ-Χαμάς. Απαρχή συνομιλιών για το Παλαιστινιακό;
* Η ολοκλήρωση του Έργου της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. Και οι Νέες Προοπτικές

* Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος
* Τα κόμματα αδυνατούν

Όλες οι σωστές δημοκρατίες τιμούν τους βετεράνους

Παραδείγματος χάριν...

Οι Προβληματισμοί του Εκδότου

Η οικονομική κρίση εξαπλούται ταχέως σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οι κερδοσκόπες αόρατες αγορές στην υπηρεσία της ανθρώπινης απληστίας, ως μη ελεγχόμενα δημιουργήματα κρατών και λαών, διεμόρφωσαν ένα σαθρό, νεφελώδες και αριθμολάγνο λογιστικό χρηματοπιστωτικό σύστημα επ΄ωφελεία των ολίγων, επιτίθενται στην καρδιά της ΕΕ, απειλούσες το νόμισμα, τη συνοχή και την ύπαρξή της. Η Ευρώπη διηρημένη σε βορείους και νοτίους ή σε πυρηνικούς και περιφερειακούς θεάται τη "διελκυστίνδα" ιεραρχίας, μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας και παραμένει ηττοπαθής, αναβλητική και άτολμη.

Η γειτονική Ιταλία προσήλθε ατάκτως στην κατάσταση των υπερχρεωμένων χωρών, των απειλουμένων υπό πτώχευση, όπου ευρίσκεται και η Ελλάς. Την κατάσταση στην τελευταία έχει αναλάβει να διαχειρισθεί κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, με πρωθυπουργό έναν τραπεζίτη διεθνούς κύρους και τριτοκομματικό υπουργικό συμβούλιο, συγκείμενο από σαρανταοκτώ (48) υπουργούς, αναπληρωτές και υφυπουργούς, με συγκεκριμένη αποστολή και τρίμηνη προθεσμία, ότε η χώρα θα οδηγηθεί σε εκλογές. Αντιθέτως στην Ιταλία την κατάσταση της χώρας, μετά από σύντονες διαδικασίες, διαχειρίζεται 16 μελής εξωκοινοβουλευτική κυβέρνηση τεχνοκρατών, χωρίς χρονικούς περιορισμούς. Φαίνεται πως οι Έλληνες πολιτικοί ουδένα αποδέχονται και δεν μεταμελούνται παρά το ό,τι οδήγησαν τη χώρα στο χείλος του γκρεμού, προτάσσοντες εισέτι το κομματικό συμφέρον έναντι του εθνικού, ευρισκόμενοι σε παντελή διάσταση από τη βούληση της ελληνικής κοινής γνώμης. Κομπάζουν και βαφτίζουν επιτυχία την σύναψη νέου μνημονίου δανεισμού με εγγύηση τα "ασημικά" της πατρίδος, το οποίον θα επαναφέρει το χρέος της χώρας κατά το έτος 2020 στο ποσοστό του 120% του ΑΕΠ, όσο ήτο και το έτος 2009. Άθλος που πρέπει να καταγραφεί στο βιβλίο Γκίνες.

Η ατυχής διαχείριση της οικονομικής κρίσης αναδεικνύει πλέον την ανυπαρξία ικανών ηγετών, οι οποίοι απαιτείται να λάβουν έγκαιρες, τολμηρές και ριζοσπαστικές αποφάσεις προς αντιμετώπιση των αδηφάγων αγορών. Ηγέτες οι οποίοι θα παραμερίσουν τα εθνικά συμφέροντα και θα προτάξουν το συμφέρον της ενιαίας Ευρώπης, καθορίζοντας άμα δικαιώματα, υποχρεώσεις και καθήκοντα λαών και κρατών.

Στη βόρεια Αφρική η κατάσταση παραμένει αδιευκρίνιστη, ενώ ο Καντάφι της Λιβύης είναι νεκρός και η καταστραφείσα χώρα μετά από τη συνδρομή και του ΝΑΤΟ περιέρχεται στα χέρια των ακραιφνών ισλαμιστών. Στην Αίγυπτο η "επανάσταση" δεν έχει καταλαγιάσει, οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις στις πλατείες των μεγαλουπόλεων επαναλαμβάνονται καθημερινώς. Στη Συρία οι εξεγερμένοι συγκρούονται με το καθεστώς του Άσαντ και οδηγούνται σε εμφύλια σύρραξη.

Η "φίλη" Τουρκία εμπεδώνει, ολίγον-κατ΄ολίγον, την παρουσία της και τον ρόλο της περιφερειακής δυνάμεως στον αραβικό κόσμο Ασίας και Αφρικής, στον κόσμο τον ευρεθέντα στο παρελθόν στην κατοχή της αλήστου μνήμης οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Αγαπητοί Φίλοι και Εταίροι,

Ας έλθουμε εις τα του οίκου μας. Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ έχει συμπληρώσει από τον Οκτώβριο του 1994 δεκαεπτά (17) έτη επιτυχούς, αθόρυβης διαδρομής στο χώρο των εθνικών και διεθνών δεξαμενών σκέψεως, εκπληρώσασα τους σκοπούς της αφήνουσα ένα σημαντικό έργο μελετών, ενημερωτικών σεμιναρίων, διεθνών συνεδρίων με προτάσεις και απόψεις, συνάδουσες και εξυπηρετούσες το εθνικό συμφέρον.

Το έργο αυτό, το εθνικό και συλλογικό, είναι προϊόν της ανιδιοτελούς προσφοράς όλων εκείνων οι οποίοι την υπηρέτησαν και την ελειτούργησαν, αλλά και εκείνων οι οποίοι την εστήριξαν οικονομικώς πιστεύσαντες στους σκοπούς της και αναγνωρίσαντες την εθνική προσφορά της.

Οι καιροί όμως ήλλαξαν, η οικονομική κρίση επέδρασε δυσμενώς και περιόρισε το έργο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ καθ΄ότι οι συνδρομές, οι δωρεές και οι χορηγίες έχουν σημαντικώς μειωθεί, ενώ τα έξοδα τρέχουν ανελαστικά.

Μετά τα παραπάνω, την αποτυχία στην αναζήτηση πόρων και την ενδελεχή μελέτη της δημιουργηθείσης καταστάσεως, το Διοικητικό Συμβούλιο απεφάσισε τη διακοπή λειτουργίας της μη κερδοσκοπικής αστικής εταιρείας, η οποία ήδη ετέθη σε καθεστώς εκκαθάρισης, με τη θέληση και επιδίωξη να διατηρήσει το περιοδικό "ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ" και την Ιστοσελίδα σε πρώτη φάση και σε δεύτερη φάση, εφόσον οι συνθήκες ευνοήσουν, την ίδρυση ενός μη κερδοσκοπικού σωματείου. Προς τούτο ελήφθησαν υπόψη η υπό πολλών φίλων και εταίρων επιβεβαιωμένη αναγκαιότητα και σκοπιμότητα υπάρξεως ενός ανεξαρτήτου, ακομμάτιστου και εθνικού χαρακτήρα Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών, καθόσον η βαθειά οικονομική κρίση στην οποία περιδινίζεται η χώρα δεν θα αφήσει ανεπηρέαστα τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματά της. Δεν πρέπει όμως να παραβλέπεται και η απόφαση αρκετών νέων μελών να συνεχίσουν την προσφορά των και να δοκιμάσουν το νέο ξεκίνημα με ένα νέο σχήμα, στο οποίο θα έχουν συμπαραστάτες τους παλαιοτέρους φίλους και εταίρους.

Αγαπητοί Φίλοι και Εταίροι,

Σας ευχαριστούμε δια την αμέριστη στήριξή σας και την επιδειχθείσα εμπιστοσύνη στο έργο μας. Ιδιαίτερα είμεθα ευγνώμονες σε όλους εκείνους, οι οποίοι προσέφεραν ανιδιοτελώς εργασία, μόχθο και χρήμα δια την ίδρυση, τη λειτουργία και την πραγματοποίηση του έργου της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Τέλος, ευελπιστούμε πως με αρκετούς από εσάς θα συμπορευθούμε και στο νέο συνδρομητικό σχήμα. Αναμένομεν την εκδήλωση του ενδιαφέροντός σας δια ουσιαστική συμμετοχή, προκειμένου να σχεδιάσουμε τις περαιτέρω ενέργειες.

Επιστρέφομεν.

Αντιστράτηγος ε.α.Ηλίας Καζούκας
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ
(28 Νοεμβρίου 2011)

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.
Εκδότης-Διευθυντής: Η.Καζούκας
Υπεύθ.Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε.Σκλήρης, Ε.Τέμπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ.Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Διευθύνσεις
Γραφεία: Νίκης 11
τ.κ. 105 57 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:.....2108211056
E-mail: .....elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ Ε.Δ.

Του Αντιναυάρχου ε.α. Γρ. Δεμέστιχα Π.Ν.
Επιτίμου Αρχηγού Στόλου

Εδώ και αρκετά χρόνια ο λαός παρακολουθεί και δυσανασχετεί με τις κυβερνητικές επιλογές σε όλους σχεδόν τους τομείς. Νόμοι ψηφίζονται και στη συνέχεα δεν εφαρμόζονται είτε διότι είναι πρόχειροι και ανεφάρμοστοι, είτε διότι διαπιστώνεται ότι έχουν μεγάλο πολιτικό κόστος το οποίο έχει μπει μέσα στην ψυχή των πολιτικών. Το πολιτικό συμφέρον είναι πολύ μεγαλύτερο του εθνικού συμφέροντος στην χώρα μας, κατά τους περισσότερους πολιτικούς.

Πολλοί από τους συμπατριώτες μας που επιλέγονται και προωθούνται στα βουλευτικά έδρανα είναι νέοι μεν αλλά άπειροι δε και μεγάλο ποσοστό από αυτούς τους ανεπάγγελτους λαμβάνει καθήκοντα και στην εκτελεστική εξουσία. Ηλικιακός ρατσισμός ή ανασφάλεια των πρωθυπουργών να ασκήσουν τα καθήκοντά τους με καταξιωμένους συνεργάτες που δεν θα συμφωνούν για αποφάσεις ως πρόβατα;

Σε αθλητικούς αγώνες μετέχουν νέοι και νέες με σωματικό σφρίγος προκειμένου να επιτύχουν νίκες και να καταξιωθούν οι ίδιοι ή η ομάδα στην οποία ανήκουν. Στην πολιτική απαιτείται πολιτικό σφρίγος δηλαδή πείρα, γνώση, γενικά και ειδικά προσόντα που πρέπει να έχει ο κάθε αρμόδιος, που μετέχει στην κυβερνητική μηχανή, για να φέρει σε πέρας το έργο του και να συμβάλλει στην συλλογική προσπάθεια της κυβερνήσεως προκειμένου να επιτύχει τους στόχους που έχει υποσχεθεί στον λαό. Η συμμετοχή στην κυβέρνηση είναι επιθυμητή από όλους σχεδόν τους ασχολούμενους με την πολιτική, αλλά η άσκηση της εξουσίας είναι δύσκολη και απαιτεί προσόντα και γνώσεις που δεν διαθέτουν όλοι.

Ένα πέρασμα, από τους προθαλάμους Υπουργών και Υφυπουργών και των διαφόρων προϊσταμένων που διορίζονται στους οργανισμούς, είναι αρκετό για να διαπιστώσει κανείς ότι τα γραφεία τους έχουν κατακλεισθεί από φίλους τους και ψηφοφόρους της εκλογικής περιφέρειας. Είναι αμφίβολη η επάρκεια των γνώσεων αυτών των πολυαρίθμων επιτελών (ή μάλλον παρατρεχάμενων ατόμων), το έργο το οποίο μπορούν να κάνουν και η δυνατότητά των να προωθήσουν ουσιαστικό κυβερνητικό έργο.

Σε κάθε κυβερνητική (ή και εσωκομματική ακόμα) αλλαγή ο συνωστισμός στους προθαλάμους του κόμματος, των Υπουργών και των Υφυπουργών είναι ασφυκτικός. Συνωστίζονται αυτοί που θέλουν να "βολευτούν" και πιθανόν να "τακτοποιηθούν" δια βίου, ανεξάρτητα των προσόντων που έχουν.

Οι καταξιωμένοι συμπολίτες μας είναι κατά κανόνα παραμερισμένοι. Στελέχη που θα μπορούσαν να αναλάβουν θέσεις και να ασκήσουν υπεύθυνα και εποικοδομητικά τα καθήκοντά τους από την πρώτη κιόλας ημέρα. Αλλά οι άξιοι δεν παρακαλούν για κάποια θέση. Οι άξιοι περιμένουν να κληθούν, να δοκιμασθούν και πράγματι να προσφέρουν.

Το λυπηρό ή μάλλον εξοργιστικό είναι ότι ούτε αυτή την περίοδο, που η χώρα μας ευρίσκεται στο χείλος της οικονομικής καταστροφής και τα αδιέξοδα είναι πολλά, οι πολιτικοί και κυρίως οι πολιτικές ηγεσίες δεν αντέδρασαν υπεύθυνα. Με την πτώχευση να επικρέμεται είδαν και έπαθαν να συμφωνήσουν (τα δύο κυρίως κόμματα εξουσίας) στην συγκρότηση μεταβατικής κυβερνήσεως, με τεχνοκράτη Πρωθυπουργό. Και αντί να συμφωνήσουν να επιλεγούν τεχνοκράτες στην εκτελεστική εξουσία που θα έβγαζαν την χώρα από τα αδιέξοδα που την έφεραν οι πολιτικοί, απεφάσισαν τη διόγκωση των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου που στηρίζουν την παρούσα κυβέρνηση, στο οποίο μετέχουν μέλη και από τα τρία κόμματα, μεταφέροντας τις διενέξεις της νομοθετικής εξουσίας και στην εκτελεστική. Οι Ιταλοί πολιτικοί απεφάσισαν την ανάθεση της διακυβερνήσεως της χώρας σε ένα ολιγάριθμο σχήμα τεχνοκρατών. Εμείς οι… πλούσιοι Έλληνες πρέπει να είμαστε υπερήφανοι γιατί έχουμε την πλέον πολυμελή κυβέρνηση στην Ευρώπη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αγαπητοί Φίλοι και Εταίροι

Σας γνωρίζομε, ότι στο εξής μπορείτε να επικοινωνείτε μαζί μας μέσω των ήδη υφισταμένων τηλεφωνικών γραμμών, του e-mail αλλά και να μας διαβάζετε στην υπάρχουσα Ιστοσελίδα.

Όσον αφορά στη στέγαση των Γραφείων μας, κάνοντες έκκληση του πατριωτισμού και της φιλοτιμίας σας, παρακαλούμε για τη άμεσο πληροφόρησή μας επί της δυνατότητος διαθέσεως δωρεάν στέγης, προκειμένου να καταστεί δυνατή η συνέχιση λειτουργίας των δραστηριοτήτων μας.

Το Δ.Σ./ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Πέραν των όποιων αλλαγών έχουν αρχίσει να συζητούνται για το Σύνταγμα, εκτιμάται ότι πρέπει τώρα να συζητηθεί και να αποφασισθεί ότι η επόμενη Βουλή πρέπει να είναι συντακτική και τότε κατά προτεραιότητα να αποφασισθεί ο πλήρης διαχωρισμός Εκτελεστικής και Νομοθετικής Εξουσίας. Να απαλλαγούν οι Υπουργοί (που θα είναι τεχνοκράτες) από το πολιτικό κόστος.

Όλοι γνωρίζουμε, συμπεριλαμβανομένων και των πολιτικών, ότι την παρούσα περίοδο έχουμε απωλέσει τμήμα της οικονομικής κυριαρχίας της χώρας. Η οικονομία και οι Ένοπλες Δυνάμεις, αποτελούν τις βασικότερες συνιστώσες της Εθνικής Ισχύος. Η οικονομία ελπίζουμε ότι κάποτε θα ανορθωθεί και ο λαός θα ανακτήσει μέρος της ευημερίας του που προς το παρόν έχει απωλεσθεί. Εάν όμως χαθεί τμήμα της Εθνικής κυριαρχίας αυτό δύσκολα επανακτάται. Η Τουρκία καιροφυλακτεί. Σε κάθε πολιτική αστάθεια που είχε η Ελλάδα λειτούργησε επεξεργασμένα σενάρια και επέβαλλε/προώθησε τα συμφέροντά της, όσο και αν αυτά είναι ενάντια στο Διεθνές Δίκαιο (Κύπρος το 1974, Ίμια το 1996).

Μέσα σε αυτή την οικονομική συγκυρία υπέρτατο καθήκον είναι να διαφυλλάξουμε την Εθνική κυριαρχία και να διατηρήσουμε αξιόμαχες τις Ε.Δ., δείχνοντας συγχρόνως την αποφασιστικότητά μας για να αντιμετωπισθεί οιαδήποτε κατάσταση δημιουργηθεί.

Είναι γεγονός ότι εδώ και αρκετά χρόνια παριστάμεθα στην απαξίωση των Ε.Δ. από τις πολιτικές εξουσίες, εν αντιθέσει με τον ελληνικό λαό που, στις σφυγμομετρήσεις, δείχνει να έχει μεγάλη εμπιστοσύνη προς αυτές. Όλοι πρέπει να γνωρίζουν ότι οι Ε.Δ. χρειάζονται για να προασπίζουν την εδαφική ακεραιότητα και την αποτροπή, να αποτελούν ουσιαστική συνιστώσα στην άσκηση της εξωτερικής πολιτικής, ενώ συγχρόνως προσφέρουν σημαντικό κοινωνικό έργο μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τους. Οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την επιτυχή κάλυψη του έργου των Ε.Δ. είναι :

- Κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο.
- Ορθολογιστική Δομή.
- Απαραίτητο προσωπικό (δηλαδή αναγκαία οροφή), εκπαιδευμένο και με υψηλό ηθικό.
- Απαραίτητο υλικό (δηλαδή η σωστή επιλογή για το νέο υλικό και λειτουργία του υπάρχοντος).

Μία σύντομη αναδρομή στο έργο των πολιτικών προϊσταμένων του ΥΕΘΑ, των τελευταίων ετών αποδεικνύει ότι αυτοί έδρασαν και ανεύθυνα και αναποτελεσματικά. Ο ΥΕΘΑ (των Ιμίων) πήρε πανεπιστημιακούς συμβούλους και με την δοτή στρατιωτική ηγεσία (ανακλιθέντες ανώτατοι αξιωματικοί), μετέβαλε το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των Ε.Δ. Δημιουργήθηκε ένα υπερτροφικό επιτελείο Υπουργού, αφηρέθησαν αρμοδιότητες από τα Ανώτατα Συμβούλια των Κλάδων των ΕΔ και το ΣΑΓΕ, ενώ οι προμήθειες κυρίου υλικού ανελήφθησαν από τους Υπουργούς και το περιβάλλον τους. Έκτοτε η Δομή των ΕΔ αλλάζει συνεχώς. Σχηματισμοί καταργούνται και μετά επαναφέρονται και στρατόπεδα ανοιγοκλείνουν και όλα αυτά για να εξυπηρετούν, απ΄ότι φαίνεται, πολιτικές σκοπιμότητες, αφού σε πολλές περιπτώσεις δεν έχει ερωτηθεί η στρατιωτική ηγεσία.

Σε ότι αφορά το προσωπικό, ανεύθυνα οι πολιτικές ηγεσίες απεφάσισαν την μείωση της θητείας, κάνοντας διπλό κακό: Πρώτον εμειώθη η οροφή με αποτέλεσμα να μην επανδρώνονται ικανοποιητικά οι Μονάδες και δεύτερον να μην εκπαιδεύεται ανάλογα το στρατεύσιμο προσωπικό. Συγχρόνως οι πολιτικές ηγεσίες απαξιώνουν το στρατιωτικό προσωπικό και επεμβαίνουν σε θέματα λειτουργίας και του ηθικού των ΕΔ και μάλιστα σε πυλώνες που αν διαταραχθούν θα πέσει το όλο οικοδόμημα. Σαν παραδείγματα αναφέρουμε τις επεμβάσεις : στην λειτουργία των Στρατιωτικών Σχολών, στους κανόνες της ιεραρχίας και πειθαρχίας με την λειτουργία ειδικού γραφείου του ΥΕΘΑ για την απ΄ευθείας υποβολή παραπόνων και αιτημάτων (που πρόσφατα ευτυχώς κατηργήθη), στην λειτουργία των Στρατιωτικών Νοσοκομείων, στην προσπάθεια αποκοπής των αποστράτων στελεχών από τα εν ενεργεία, στην άμεση παρέμβαση στις προαγωγές και μεταθέσεις του στρατιωτικού προσωπικού, ενώ δεν υπήρξε αντίδραση στη δημιουργία συνδικαλιστικού οργάνου μονίμων στελεχών των ΕΔ που αποτελεί καίριο πλήγμα σε θέματα ιεραρχίας και πειθαρχίας.

Με την σημερινή οικονομική κρίση που μας μαστίζει δεν προβλέπεται να γίνουν σημαντικές νέες προμήθειες κυρίου υλικού. Όμως είναι απαραίτητο να ληφθούν ορισμένα αναγκαία μέτρα χαμηλού κόστους που θα αναβαθμίσουν το αξιόμαχο των ΕΔ ως η αύξηση της θητείας των στρατευσίμων, η εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων για την λειτουργία του υπάρχοντος υλικού. Αυτές και παρόμοιες κινήσεις θα δείξουν προς κάθε κατεύθυνση την αποφασιστικότητά μας και ότι δεν διαπραγματευόμεθα τα Εθνικά μας κυριαρχικά συμφέροντα .

Ασφαλώς δεν υπάρχει καλύτερο πολίτευμα από την Δημοκρατία. Αλλά η Δημοκρατία πρέπει να λειτουργεί με κανόνες :

- Να είναι σεβαστοί από όλους οι Θεσμοί και οι Νόμοι.
- Να επιλέγονται οι πλέον άξιοι είτε ως πολιτικοί είτε ως λειτουργοί της κρατικής μηχανής.
- Να γίνουν αντιληπτά από όλους τα Εθνικά Συμφέροντα τα οποία να προασπίζονται έναντι οιουδήποτε κόστους.
- Το κράτος να έχει συνέχεια και συνέπεια τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό.
- Να εξαφανισθούν τα ειδικά προνόμια των πολιτικών και κάθε πολίτης ή κοινωνική ομάδα να απολαμβάνει αναλόγως της προσφοράς της, με δικαία κατανομή του εθνικού πλούτου, και τέλος
- Όλοι ανεξαιρέτως οι πολίτες να ελέγχονται ανεξάρτητα θέσεως ή αξιώματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΦΑΥΛΟΤΗΤΟΣ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Από την ιστοσελίδα της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και τις στήλες του περιοδικού που εκδίδει το Ινστιτούτο, σε πάμπολλες περιπτώσεις θίξαμε τα κακώς κείμενα στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας. Αυτό το πράξαμε με προσοχή και σεβασμό στο χώρο τον οποίο υπηρετήσαμε πιστά, φιλότιμα, χωρίς πολιτικές εξαρτήσεις και με μόνο γνώμονα τον πατριωτισμό μας.

Δυστυχώς, όμως, είναι γεγονός πλέον ότι οι κατά καιρούς πολιτικές εξουσίες, αδιαφορώντας για την υψηλή αποστολή των Ενόπλων Δυνάμεων, χρησιμοποίησαν τον χώρο για πλουτισμό, ιδιοτελή ψηφοθηρία και εξυπηρέτηση των πολιτικών τους υποχρεώσεων, διαβρώνοντας έτσι το φρόνημα και ηθικό του προσωπικού των, πολιτικοποιώντας αρκετά από τα στελέχη τους με συνέπεια τον διεμβολισμό της μονολιθικότητας σε αρχές, αξίες και ήθος, την επικράτηση της αναξιοκρατίας και του φατριασμού.

(Σημείωση : Η διαπλοκή στρατιωτικών-πολιτικών χαρακτηρίζει δύο κατηγορίες αξιωματικών. Η πρώτη είναι αυτή που αποτελείται από χαμηλής αποδόσεως σε γνώσεις προσπάθεια και χαρακτήρα αξιωματικούς, που δυστυχώς η ιδιοτέλεια και η φιλοδοξία τους οδηγεί στους πολιτικούς προθαλάμους, γενόμενοι έτσι η καμαρίλα με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Η δεύτερη είναι αυτή που αποτελείται από ικανά στελέχη, των οποίων όμως η φιλοδοξία για ανέλιξη ή διατήρηση της θέσεως τους κάνει έρμαια της πολιτικής εξουσίας. Παρά το ότι όλοι αυτοί είναι ολιγάριθμοι η ζημία που επιφέρουν είναι μεγάλη).

Τα φαινόμενα αυτά, τα τελευταία 20 με 25 έτη, έχουν λάβει τη μορφή ενδημικού φαινομένου, επηρεάζοντας έντονα την εσωτερική συνοχή στον ευαίσθητο χώρο των Ε.Δ., στα οποία αν προστεθεί και ο μονομερής αφοπλισμός της Ελλάδος που υλοποιείται από το 2004 και ο οποίος τα τελευταία χρόνια καλύπτει και τις ελάχιστες αναγκαίες πιστώσεις για συντήρηση και υποστήριξη των δυνάμεων, παράλληλα με την λειψανδρία λόγω της παράλογης και εγκληματικής μειώσεως της θητείας που επέφεραν τα δύο πολιτικά κόμματα εξουσίας που κυβερνούν την χώρα από της μεταπολιτεύσεως μέχρι σήμερα, τότε αντιλαμβάνεται και ο πλέον αδαής που βρισκόμαστε σήμερα.

Κατά προσωπική εκτίμηση οι Ένοπλες Δυνάμεις σήμερα ευρίσκονται στο χειρότερο επίπεδο από το 1950 και με ευθύνη κύρια της πολιτικής ηγεσίας και σε ένα βαθμό της στρατιωτικής, η οποία δεν έδειξε στην πρώτη ότι τα όρια πολιτικού ελέγχου που πρέπει να ασκεί (η πολιτική ηγεσία) στον χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων καθορίζονται στο Σύνταγμα και τους Νόμους, που διέπουν την διοίκηση και λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων και τους οποίους η ίδια οφείλει να τα σέβεται και να μην ενεργεί καθ΄υπέρβαση αυτών. Πολύ δε περισσότερο όταν αυτή (η πολιτική ηγεσία) λόγω "κομπλεξικών" συνδρόμων ή ιδεοληψιών (φασιστικών ή αριστερών ή και των δύο μαζί), επιδεικνύει απέχθεια προς τον χώρο και ιδιαίτερα προς τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σήμερα, οι συνθήκες αυτές, έχουν επιφέρει την πλήρη ανατροπή της ισορροπίας δυνάμεων στην περιοχή σε βάρος της Ελλάδος, σε μία περίοδο που τα κυριαρχικά δικαιώματα της πατρίδος μας, επεκτεινόμενα και στις Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες της, πρέπει να διασφαλισθούν προς όφελος του ελληνικού λαού και του έθνους και όταν περισσότερο από ποτέ, η εξωτερική πολιτική της χώρας πρέπει να στηρίζεται στην αμυντική ισχύ και επάρκεια των Ενόπλων Δυνάμεων, ώστε η αποτροπή που πρέπει οι τελευταίες να αποπνέουν, να είναι εμφανής και ξεκάθαρη.

Οι πολιτικές αυτές σε βάρος του χώρου των Ενόπλων Δυνάμεων δυστυχώς έλαβαν ιδιαίτερη ένταση από το 2004 μέχρι σήμερα με κύριο χαρακτηριστικό την καθολική ασέβεια προς το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων και ιδιαίτερα τους αξιωματικούς με πράξεις και ενέργειες της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας. Κυριότερα χαρακτηριστικά αναφέρονται τα εξής :

-Το θέρος του 2004 με πρόταση του τότε Υπουργού Εθνικής Αμύνης και του καταστροφικού για τις Ένοπλες Δυνάμεις περιβάλλοντός του (Γραμματείς και Φαρισαίους), αφαιρέθηκε δια νόμου η συμμετοχή του Α/ΓΕΕΘΑ στο ΚΥΣΕΑ με ψήφο, κατάσταση που την διατήρησε ο νόμος 3883/2010 που εισηγήθηκε ο Συνταγματολόγος πρώην Υπουργός Αμύνης.

-Το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, και ιδιαίτερα τα στελέχη του, αποκαλούνται από τον διάδοχο του Συνταγματολόγου Υπουργού "Ένστολοι Δημοκρατικοί Πολίτες", με ένταση και επιμονή (ιδέ συζήτηση στις υποεπιτροπές και ολομέλεια της Βουλής για τον νόμο 3883/2010). Σε ό,τι αφορά στο "Δημοκρατικοί Πολίτες", κατά τον γράφοντα, αυτό αποτελεί πλεονασμό που δείχνει τα πνευματικά "κλισέ" ενός φανατικού οπαδού ομάδος ή κόμματος που ακυρώνει την πραγματική σημασία της λέξεως, ενώ η λέξη "Ένστολοι" είναι μειωτικός χαρακτηρισμός (μην ξεχνάμε ότι ένστολοι είναι και οι θυρωροί, οι γκρουμ ξενοδοχείων, οι σταθμάρχες του ΟΣΕ, οι τελωνειακοί, ακόμη και οι μασκαράδες των απόκρεω. Τους αποκαλεί κανείς αυτούς ενστόλους;).

-Με βάση τις ρήσεις "μεγάλου" πολιτικού ανδρός το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων είναι αντιπαραγωγικό.

-Κλητήρας Διευθυντής πολιτικού κόμματος, νοσφίζετο εξουσία και καθόριζε την ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων (όχι μόνο την ανώτατη) με βάση τις προσωπικές του απόψεις και των "πληροφοριών" που συγκέντρωνε από διάφορες "πηγές", ενώ οι Υπουργοί για τη διαφύλαξη της θέσεώς τους υπετάσσοντο σ΄αυτήν την εξωφρενική κατάσταση.

-Υπουργός δεν ασχολήθηκε καθόλου με το έργο του, αναθέτοντας σ΄έναν δημοτικό υπάλληλο τη διεύθυνση του γραφείου του και τον συντονισμό με τους Αρχηγούς των Γενικών Επιτελείων και στις περισσότερες των περιπτώσεων δεν ανελάμβανε την ευθύνη υπογραφής των υπηρεσιακών φακέλων που του διεβιβάζοντο, επιτρέποντας στον προαναφερόμενο δημοτικό υπάλληλο να ενεργεί αντ΄αυτού και να γράφει με μολύβι στους φακέλους "ο κ. Υπουργός έλαβε γνώση". Πρόκειται για τον Υπουργό που παρά την λαμπρή αδράνειά του, επεφύλαξε κατά το τέλος της θητείας του, μια οδυνηρή για τις Ένοπλες Δυνάμεις και την αμυντική τους επάρκεια, εγκληματική ενέργεια. Ήτοι την περαιτέρω μείωση της θητείας κατά 3 μήνες, με συνέπεια η λειψανδρία που επηρεάζει τα επίπεδα επανδρώσεως και την επιχειρησιακή ετοιμότητα Σχηματισμών και Μονάδων να αυξηθεί, ενώ λόγω του μικρού χρόνου θητείας να μην παράγεται εκπαιδευμένη εφεδρεία.

-Ο διάδοχος του Συνταγματολόγου Υπουργού Αμύνης για να υλοποιήσει τις καταβολές του (οικογενειακές ή προσωπικές ή πολιτικές), κατά παράβαση του νόμου που ο ίδιος με τον προκάτοχό του, εισηγήθηκε στην Βουλή και αποτελεί σήμερα νόμο του κράτους και με σκοπό να διασφαλίσει τον μέγιστο πολιτικό έλεγχο στις Ένοπλες Δυνάμεις, να ισοπεδώσει τις Διοικήσεις Σχηματισμών, Μονάδων, Υπομονάδων, με εντολή του επέτρεψε την απ΄ευθείας επικοινωνία του συνόλου του προσωπικού με τον ίδιο (μέσω e-mail ή τηλεφωνικά) παρακάμπτοντας τη φυσική του ιεραρχία δημιουργώντας συνειδητά πρόβλημα πειθαρχίας και αξιοπιστίας μέσα στον ευαίσθητο εθνικά χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων.

-Τα παραπάνω σε σχέση με την απαράδεκτη ενέργεια του κ. Μπεγλίτη, εν κρυπτώ και παραβύστω" να αντικαταστήσει το σύνολο της Στρατιωτικής Ηγεσίας την 1η Νοεμβρίου 2011, ενώ η κυβέρνησή του όδευε για ψήφο εμπιστοσύνης (και παρά τις ανεξαρτητοποιήσεις βουλευτών της κοινοβουλευτικής ομάδος του κυβερνώντος κόμματος, που έθεταν εν αμφιβόλω την επιβίωσή της) είναι απλώς πταίσματα. Και τούτο διότι όπως απεδείχθη η ενέργεια αυτή αποσκοπούσε να υποστηρίζει τις διαδώσεις Ελλήνων "αξιωματούχων" περί επικειμένου πραξικοπήματος από τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις εξ αιτίας του οποίου η κυβέρνηση πρότεινε το περίφημο δημοψήφισμα.

Όλες οι πολιτικές δυνάμεις κατασυκοφάντησαν τις εξοπλιστικές ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων για να καλύψουν τις αμαρτωλές συμβάσεις που οι πολιτικοί αρμόδιοι υπέγραψαν πλουτίζοντας, δείχνοντας τον αμυντικό χώρο ως υπεύθυνο για το υπέρογκο χρέος. Σύμφωνα όμως με τα επίσημα στοιχεία που δημοσιεύθηκαν το 2010, προκύπτει ότι το ΑΕΠ της χώρας το έτος αυτό ήταν 230 δισ. εκατ. ευρώ, το δημόσιο χρέος 328 δις ευρώ, ενώ οι συνολικές αμυντικές δαπάνες από το 1996 έως 2010 δεν υπερέβαιναν κατά μέσο όρο ετησίως το 2,4% του ΑΕΠ, με τις συνολικές εξοπλιστικές δαπάνες-αγορές να ανέρχονται στα 23 δισ. εκατ. ευρώ, ήτοι το 7,2% του δημόσιου χρέους το 2010. Εάν με βιαιότητα κατηγορούνται οι αμυντικοί εξοπλισμοί για το 7,2% του δημόσιου χρέους, τι πρέπει να πουν οι πολιτικοί και οι άθλιοι κονδυλοφόροι τους για το 92,8% αυτού;

Τέτοιο σεβασμό έχουν προς τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα στελέχη τους, αυτοί που καθημερινά παραβιάζουν το Σύνταγμα και τους Νόμους της Ελληνικής Πολιτείας, έχοντας οδηγήσει την χώρα σε μία καθολική χρεοκοπία. (Χρεοκοπία αξιών, αρχών, θεσμών, ηθικής, κοινωνικής συνοχής, παιδείας, πατριωτισμού και τέλος οικονομική).

-Η έλλειψη σεβασμού προς τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων έχει οδηγήσει τον σαφώς προσδιοριζόμενο παραπάνω Υπουργό να στρέφεται με κακία και μίσος και προς τους απόστρατους αξιωματικούς, με απαξιωτική συμπεριφορά (που είναι δυνατόν να πει κάποιος ότι αυτή λίγο απέχει της υβριστικής), ενώ η μνημειώδης και ιστορική φράση του "θα κόψω τον ομφάλιο λώρο μεταξύ αποστράτων και εν ενεργεία αξιωματικών" μόνο γέλωτα προκαλεί και δείχνει σε ποιο βαθμό ανοησίας οδηγεί έναν άνθρωπο η ιδεοληψία και η πολιτική αλαζονεία. Παράλληλα όμως η επιμονή να μετατραπούν οι επίσημες Ενώσεις Αποστράτων Αξιωματικών, από ΝΠΔΔ σε ΝΠΙΔ δείχνει βλακώδη άγνοια των προβλημάτων που θα προκύψουν από τη δημιουργία πάμπολλων οργανώσεων αποστράτων, ως ΝΠΙΔ από τα πολιτικά κόμματα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται :

-Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να κάνουμε στον Ν.3883/2010 που εισηγήθηκε στην Βουλή το δίδυμο Βενιζέλου-Μπεγλίτη (Υπουργός και Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Αμύνης) τον Σεπτέμβριο του 2010 και ο οποίος μετατρέπει τις Ένοπλες Δυνάμεις σε προβληματική ΔΕΚΟ. Ο νόμος έχει τίτλο "Υπηρεσιακή εξέλιξη στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, θέματα Διοικήσεως των Ε.Δ., Στρατολογίας και συναφείς Διατάξεις όπου :

*Από τον τίτλο του Νόμου (και στο κείμενο του νόμου), η λέξη "αξιωματικοί" έχει αντικατασταθεί με την λέξη "στελέχη" με σκοπό την ισοπέδωση των αξιωματικών και την αξιωματικοποίηση όλων των υπαξιωματικών που δεν είναι απόφοιτοι των Σχολών Μονίμων Υπαξιωματικών, όπως ΕΜΘ και ΕΠΟΠ που θα μονιμοποιηθούν.

*Ο Νόμος δεν διασφαλίζει την αξία των βαθμών και επιτρέπει την συνέχιση του ευτελισμού τους καθόσον :

>Δεν τερματίζει την άκριτη απονομή βαθμών.

>Δεν τερματίζει την ανήθικη, επιλήψιμη και καταλυτική για την αξιοπιστία της ιεραρχίας επαναφορά αποστράτων στην ενέργεια κατά την ειρήνη και η μετά από προσφυγές διενέργεια ΕΔΕ για διαγραφή αρνητικών στοιχείων και ακολούθως θετική επανάκριση και αναδρομική προαγωγή.

>Το σύστημα των μεταθέσεων καθίσταται πολύπλοκο, χρονοβόρο, γραφειοκρατικό και αναποτελεσματικό, ενώ τα αυτά χαρακτηριστικά αποκτά το σύστημα των εκτάκτων ή τακτικών κρίσεων.

>Ο πειθαρχικός έλεγχος του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων προσαρμόζεται στο άδικο και αναποτελεσματικό αντίστοιχο σύστημα της Δημοσίας Διοικήσεως.

-Ενώ καταργείται ο θεσμός των ΕΦΥΕΣ (Έφεδροι

Υψηλής Ετοιμότητας) του 2005 και ο οποίος δεν απέδωσε, εισάγεται ο νέος θεσμός των Ειδικών Εφέδρων Οπλιτών τριετούς υποχρεώσεως, ο οποίος ένα και πλέον έτος από της εφαρμογής του δεν υλοποιείται. Η μη υλοποίηση του θεσμού αυτού συνδυαζόμενη με το πάγωμα της προσλήψεως ΕΠΟΠ, λόγω των γνωστών δημοσιονομικών προβλημάτων της χώρας, παράλληλα με τη θητεία των εννέα μηνών, έχει δημιουργήσει ένα τεράστιο έλλειμμα δυνάμεως σε σχέση με την καθορισθείσα οροφή, που επηρεάζει την επάνδρωση των Κλάδων, Σχηματισμών και Μονάδων, την επιχειρησιακή ετοιμότητα και μαχητικότητα αυτών, ενώ είναι βέβαιο ότι δεν παράγει εκπαιδευμένη εφεδρεία.

-Τα μη χρησιμοποιούμενα στρατόπεδα, παραδίδονται χωρίς ανταλλάγματα σε διαφόρους φορείς (ΑΕΙ, ΟΤΑ, Ιδρύματα) σε βάρος του ΤΕΘΑ και των ΜΤΣ/Ν/Α. (Ήδη τα Στρατόπεδα Κορίνθου, εκλογική περιφέρεια του κ. Μπεγλίτη, Χαλκίδας, Καβάλας και Θεσσαλονίκης διατίθενται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση χωρίς ανταλλάγματα σε βάρος των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων και της Εθνικής Οικονομίας καθόσον ήταν δυνατόν να αξιοποιηθούν προς τούτο).

-Δίδεται χαριστική βολή στο σημαντικότερο εποικοδομητικό βήμα που έγινε την τελευταία 30ετία στις Ένοπλες Δυνάμεις, την Διακλαδικότητα, λόγω των τροποποιήσεων που επέρχονται με τον νόμο αυτό στον αντίστοιχο 2292/95 (περί της λειτουργίας του ΥΠΕΘΑ) ενώ η προβαλλόμενη κάθετη δομή διοικήσεως που δίδει στον Α/ΓΕΕΘΑ την πλήρη διοίκηση των Ενόπλων Δυνάμεων είναι ψευδεπίγραφη καθόσον ο κάθε Αρχηγός Γενικού Επιτελείου διατηρεί την πλήρη διοίκηση του υπ΄αυτόν Κλάδου, δημιουργημένης έτσι μιας διαρχίας σε κάθε Κλάδο (Α/ΑΓΕΕΘΑ και Α/ΓΕ Κλάδου).

Ενώ η αμυντική επάρκεια κάθε χώρας είναι τμήμα του σκληρού πυρήνα της κρατικής εξουσίας μαζί με την εξωτερική πολιτική, ώστε να υποστηρίζεται η Εθνική Στρατηγική της, και έτσι το αντιμετώπιζε τουλάχιστον λεκτικά ο "πληθωρικός" κ. Βενιζέλος, φαίνεται ότι οι απαιτήσεις για δημοσιονομικό περιορισμό του κράτους που έχει επιβάλλει η Τρόϊκα, κατά ένα μεγάλο τμήμα θα εξασφαλισθεί από τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Ήδη τα τελευταία δύο έτη έχει περιορισθεί ο λειτουργικός προϋπολογισμός των Ενόπλων Δυνάμεων κατά 50% και το αναπτυξιακό πρόγραμμα αυτών έχει μηδενισθεί. Πλέον επιχειρείται η περαιτέρω εξοικονόμηση πόρων σε βάρος των Ενόπλων Δυνάμεων μέσω της καταργήσεως Σχηματισμών Μονάδων και μειώσεως της οροφής των κύριων οπλικών συστημάτων. Είναι γεγονός ότι μέσω του Εθνικού Αμυντικού Σχεδιασμού προβλέπεται η αναθεώρηση της δομής δυνάμεων και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος αυτών ανά τριετία (σύμφωνα με τον Ν. 3889/2010 του κ. Βενιζέλου, ο οποίος το μεσοπρόθεσμο των πέντε ετών το έκανε τρία χρόνια).

Η έναρξη της σχεδιάσεως αυτής από τα αρμόδια θεσμικά όργανα των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων ξεκινά με έκδοση κατευθυντηρίων οδηγιών που εκδίδονται από τον Υπουργό Εθνικής αμύνης, προς τον Α/ΓΕΕΘΑ και τους Αρχηγούς των Κλάδων. Οι οδηγίες αυτές στηρίζονται στην Πολιτική Εθνικής Άμυνας, στην Εθνική Στρατιωτική Στρατηγική, στην Στρατιωτική Αξιολόγηση Καταστάσεως, στους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους.

Στις αρχές του παρελθόντος Οκτωβρίου ο τότε Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Μπεγλίτης (ευτυχώς αποτελεί παρελθόν από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης), αντί να εκδώσει κατευθυντήριες οδηγίες για σύνταξη νέας δομής δυνάμεων, εξέδωσε διαταγή με την οποία επέβαλλε εκ των άνω την δομή αυτή (με κατάργηση Σχηματισμών Μονάδων, μείωση οπλικών συστημάτων). Η ενέργεια αυτή ήταν αντιθεσμική, δεν εστηρίζετο στην ΠΕΑ του 2005, καθόσον μετά από επτά έτη δεν έχει εγκριθεί νέα και εβασίζετο σε προτάσεις παρα-Επιτελείου και οικονομικών "παραγόντων" που επιχειρούν μέσω των Ενόπλων Δυνάμεων την μείωση των κρατικών δαπανών, αδιαφορώντας για τη διάλυση αυτών (διότι αυτό επήρχετο).

Η μη αποδοχή των θέσεων αυτών, από τους Αρχηγούς των Γενικών Επιτελείων των Κλάδων και η σύγκληση των Ανωτάτων Συμβουλίων αυτών για την υποβολή από τα αρμόδια όργανα σχετικών προτάσεων, είναι αυτό που εξόργισε τον Υπουργό και τον οδήγησε με ακατονόμαστο τρόπο να αποστρατεύσει όλη την Στρατιωτική Ηγεσία (όχι για τον προβαλλόμενο από τους άθλιους κυβερνητικούς λόγο περί επικειμένου πραξικοπήματος, στο οποίο αναφερθήκαμε παραπάνω), και να επιλέξει νέα, όχι θέλουμε να πιστεύουμε διότι είναι βολική με τις απόψεις και ιδεολογήματα του απελθόντος Υπουργού (καίτοι οι πληροφορίες αλλά και προσωπικές γνώσεις για ορισμένους είναι αρνητικές, τις οποίες εν καιρώ και με βάση τη στάση και συμπεριφορά τους θα εκθέσουμε και τούτο διότι είναι ασυγχώρητο Διοικητής Μείζονος Σχηματισμού που εκλήθη από την φυσική του ηγεσία να υποβάλλει προτάσεις σχετικά με την καθορισθείσα αντιθεσμικά δομή του Κλάδου του από τον κ. Μπεγλίτη, να απαντήσει "ουδέν σχόλιο", διότι ήταν συντονισμένος με τον προαναφερόμενο πρώην Υπουργό ο οποίος αξιοκρατικά τον επιβράβευσε).

Τα όσα έχουμε αναφέρει παραπάνω είναι τα ελάχιστα από αυτά που συμβαίνουν, ενώ η πραγματική κατάσταση δεν είναι δυνατόν να εκτεθεί πλήρως για ευνοήτους λόγους.

Πρέπει όμως άμεσα και χωρίς χρονοτριβή να αρχίσει η αποκατάσταση των προβλημάτων που υφίστανται.

Η αποκατάσταση αυτή δεν είναι δύσκολο να πραγματωθεί, αρκεί να υπάρξει πολιτική βούληση από υπεύθυνους πολιτικούς οι οποίοι θα χαράξουν νέα πορεία. Αυτό είναι απολύτως απαραίτητο καθόσον τα δέκα (10) τελευταία χρόνια κάθε νέος χρόνος είναι χειρότερος από τον προηγούμενο για τις Ένοπλες Δυνάμεις, όχι μόνο εξ αιτίας της γενικότερης οικονομικής καταστάσεως της χώρας αλλά και διότι η ψηφοθηρία, ο πολιτικός φατριασμός, ο εξευτελισμός θεσμών και της αξίας των βαθμών των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, η αναξιοκρατία, η δημιουργία σκόπιμα εικόνας αναξιοπιστίας σε βάρος των αξιωματικών, τα παιχνίδια περί την θητεία τα οποία

επηρεάζουν καίρια την επιχειρησιακή ετοιμότητα των Ενόπλων Δυνάμεων και το επίπεδο της εφεδρείας που απαιτείται, έχουν κλονίσει βαριά το ηθικό του προσωπικού και την επιχειρησιακή ετοιμότητα και αποτελεσματικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων. Χωρίς υπερβολή πρέπει να ξεκινήσει μία γενικότερη προσπάθεια επανίδρυσης των Ενόπλων Δυνάμεων με σταθερά βήματα. Προσωπικά πιστεύω ότι άμεσα κατ΄ελάχιστον απαιτείται σ΄αυτήν συγκυρία να γίνει :

-Η διάθεση των απαραιτήτων πιστώσεων για τη συντήρηση-υποστήριξη και εκπαίδευση, καθώς και η αξιοποίηση του όλου του υπάρχοντος επιχειρησιακού υλικού.

-Η σύνταξη νέας Πολιτικής Εθνικής αμύνης (ΠΕΑ) στηριγμένης στις γεωπολιτικές ανακατατάξεις, κινδύνους ή απειλές κατά της χώρας στο εγγύς και ευρύτερο περιβάλλον της, με μεσοπρόθεσμη προοπτική, χωρίς πολιτικές ιδεοληψίες, βερμπαλισμούς ή υποτιμήσεις, ώστε να προκύπτουν εξ αυτής αβίαστα :

*Οι Εθνικοί Στρατηγικοί Στόχοι και οι Εθνικοί Αντικειμενικοί Σκοποί, ώστε να διασφαλίζονται τα εθνικά συμφέροντα.

*Η αποστολή και τα έργα των Ενόπλων Δυνάμεων καθώς και οι κατευθύνσεις για την οργάνωση, δομή και ανάπτυξη αυτών. (Προϋπόθεση για την ΠΕΑ είναι η σύνταξη της Στρατιωτικής Αξιολογήσεως Καταστάσεων (ΣΑΚ) που να στηρίζεται σε πραγματικά δεδομένα και τις πραγματικές επιχειρησιακές δυνατότητες των πιθανών αντιπάλων, χωρίς θεωρητικές πολιτικές προσεγγίσεις με εκπτώσεις στην αξιολόγηση των πιθανών κινδύνων όπως π.χ. η θεωρία του κ. Βενιζέλου ότι το θερμό επεισόδιο είναι σημειακό και ότι στις προκλήσεις απαντούμε με ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ.

-Νέα Εθνική Στρατιωτική Στρατηγική (ΕΘΣΣ) στηριγμένη :

*Στην ΠΕΑ

*Στην ΣΑΚ

*Στους διαθέσιμους οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους. (Η Δομή Δυνάμεων κάθε κλάδου συντάσσεται από τα αρμόδια όργανά του. Οι προτάσεις των Κλάδων εγκρίνονται από το ΣΑΓΕ και μετά την σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Εθνικής Αμύνης η Δομή Δυνάμεων εισάγεται στο ΚΥΣΕΑ για τελική έγκριση).

-Αναθεώρηση του Νόμου περί "Ιεραρχίας και εξελίξεως των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων" ώστε να παύσει η επικίνδυνη "ΔΕΚΟ-ΠΟΙΗΣΗ" των Ενόπλων Δυνάμεων που επέφερε ο Νόμος 3883/2010 των κ.κ. Βενιζέλου και Μπεγλίτη σύμφωνα με τις παρατηρήσεις μας παραπάνω. Στόχος η δημιουργία αξιοπιστίας και η εφαρμογή αξιοκρατίας.

-Αναθεώρηση του Ν.2292/95, όπως αυτός τροποποιήθηκε από το νομικό τερατούργημα των κ.κ. Βενιζέλου και Μπεγλίτη (Ν.3883/2010) ώστε :

*Να αποκατασταθεί και ενισχυθεί η διακλαδικότητα.

*Να διαμορφωθεί απλή και ξεκάθαρη κάθετη δομή διοικήσεως, στηριγμένη σε καθαρή λογική και απλή ορολογία στρατηγικής και όχι σε νομικούς σολοικισμούς "συνταγματολόγου".

*Νέα Δομή Δυνάμεων για κάθε Κλάδο, στηριγμένη στους παράγοντες που προαναφέραμε (ΠΕΑ, ΕΘΣΣ, ΣΑΚ διαθέσιμους πόρους), ώστε εξ αυτής να προκύπτουν Ένοπλες Δυνάμεις, με απλή και ευέλικτη οργάνωση, επιχειρησιακή ικανότητα και αποτελεσματικότητα, ικανές να ανταποκρίνονται στο σύγχρονο επιχειρησιακό πεδίο και να καλύπτουν την διδόμενη από την ΠΕΑ αποστολή.

-Αύξηση της θητείας ώστε αυτή να διαμορφωθεί σε 15 μήνες στο Στρατό και 18 μήνες σε Ναυτικό και Αεροπορία.

-Η προστασία και η ενδυνάμωση του ηθικού των Ενόπλων Δυνάμεων.

-Η δημιουργία σε όλους (πολιτικούς-στρατιωτικούς και πολίτες) πεποιθήσεως και γνώσεως ότι :

*Η Εθνική Στρατηγική στηρίζεται σε δύο πυλώνες : την εξωτερική πολιτική και την αμυντική πολιτική.

*Η ισχύς ενός έθνους είναι η οικονομική και η στρατιωτική ισχύς της.

*Οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν αποτελούν λάφυρο της εκάστοτε πολιτικής ελίτ, αλλά εκ του συντάγματος υπάρχουν και λειτουργούν υπέρ του λαού και του έθνους.

*Η πίστη στην αποστολή και η διατήρηση από όλα τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων των στρατιωτικών αρετών, είναι απολύτως απαραίτητη.

Υ.Γ.

-Προκαλεί εντύπωση το μέγεθος της ανοησίας και το απύθμενο βάθος της αμετροέπειας που διαθέτουν ορισμένοι πολιτικοί, οι οποίοι ενώ εξημίωσαν τον χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων περιφέρονται στα διάφορα ραδιοφωνικά ή τηλεοπτικά μέσα παρουσιαζόμενοι είτε ως σωτήρες των Ενόπλων Δυνάμεων είτε ως θύματα του "κατεστημένου" τους. Βέβαια αυτό το πράττουν εκ του ασφαλούς διότι υποστηρίζονται από διαπλεκόμενους κύκλους, αλλά και διότι στην χρεωκοπημένη και πνευματικά πατρίδα μας απουσιάζουν μορφές όπως ο Αριστοφάνης, ο Ψαθάς, ο Τσιφόρος και άλλοι για να τους περιποιηθούν.

-Πιστεύω ότι το παντελώς απαράδεκτο από πάσης πλευράς και μεμονωμένο επεισόδιο που συνέβη στην ΣΣΕ την 17-11-2011 και το οποίο δείχνει προβλήματα πειθαρχίας και μάλιστα σοβαρότατα, να μην αποτελέσει άλλοθι των κυβερνητικών αξωματούχων που για να δικαιολογήσουν την απίθανη πρόταση για δημοψήφισμα την περίοδο 31 Οκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου 2011 προέβαλαν τον κίνδυνο πραξικοπήματος. Εύχομαι αυτοί που τους υποστηρίζουν ποικιλοτρόπως να μην τους παρασύρουν σε επανάληψη τέτοιου ολισθήματος.

O tempora, o dementia!

(Ω καιροί, ώ χαλιφροσύνη*)

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Βιώνουμε μία εποχή απροσδιοριστίας. Η έννοια της κλασικής τροχιάς μιας χώρας, η οποία κινείται για να προσεγγίσει προκαθορισμένους στόχους ειρήνης και ευμαρείας, φαίνεται, ότι στην Ελλάδα σήμερα είναι ανεφάρμοστη. Για να επιχειρήσουμε μία πλέον εμπεριστατωμένη παρατήρηση στον χώρο που ζούμε πρέπει να στηριχθούμε επάνω σε μία βάση θεωρήσεων, η οποία βάση αποτελεί προαπαιτούμενο στοιχείο για την αναγνώριση και εδραίωση του έθνους στον αμείλικτο διεθνή χώρο, όπου ο ισχυρότερος επιβάλλει την θέλησή του, χωρίς να περιστρέφεται σε κανόνες υπερεθνικών δεοντολογιών. Συνέπεια των ανωτέρω είναι, ότι όλων μας η σκέψη κατευθύνεται προς την εφαρμογή της εννοίας της εθνικής ισχύος. Υπάρχει σε μας τέτοια ισχύς; Διότι αν υπάρχει εθνική ισχύς, τότε η πορεία μας ως οντότητα είναι: με όρους διεθνούς πολιτικής απρόσκοπτος, με όρους οικονομίας παραγωγική, με όρους ιστορίας αξιοπερίγραπτη και με όρους φιλομαθείας παραδειγματική.

Εθνική ισχύς είναι οι ακλόνητοι θεσμοί. Επίσης είναι η γεωπολιτική προσέγγιση, η οποία μεταξύ άλλων εκφράζεται δια της πολιτικής οικονομίας της κρατικής συμπεριφοράς, όπου οι δεσμοί μεταξύ των διαδικασιών της συγκεντρώσεως κεφαλαίων, ως και του ανταγωνισμού για τους φυσικούς πόρους (ΑΟΖ-υδρογονάνθρακας κττ) και της εξωτερικής πολιτικής αναλύονται στο πλαίσιο ενός ενιαίου και αλληλεξαρτώμενου παγκοσμίου συστήματος.

Εθνική ισχύς είναι οι αποδεδειγμένα και όχι φραστικά ισχυρές ένοπλες δυνάμεις, οι οποίες είναι σχεδιασμένες και δομημένες, όχι μόνον για ένα ρόλο αποτρεπτικό αλλά να έχουν την ευκαμψία και την δυνατότητα αναλήψεως επιχειρήσεων απαντητικού χαρακτήρα, ώστε να προσδώσουν την ευχέρεια στην ηγεσία της χώρας να διαπραγματεύεται μετά από οιαδήποτε εξέλιξη έχει διαμορφωθεί στον εγγύς γεωστρατηγικό χώρο.

Εθνική ισχύς είναι η οικονομία της χώρας, όταν αυτή κινείται επάνω σε θετικά πρόσημα επί αναπτύξεως και προοπτικών σε ό,τι αφορά στην βιομηχανία, στο εμπόριο, στην ναυτιλία, στην γεωργία, στην κτηνοτροφία, στην εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, στην επιστημονική έρευνα, στην τεχνολογία και σε όλα τα νέα στοιχεία, που αναφέρονται σε αποδόσεις συντελεστών της παραγωγής. Συντελεστών όπως: η οικονομική μεγέθυνση της χώρας, η οικονομική αποτελεσματικότητα, οι οικονομικές ρυθμίσεις με τις κρατικές παρεμβάσεις -όπου και όταν απαιτείται, η οικονομική ανθρωπολογία μετά από μελέτη της οργανώσεως και των διαδικασιών, που διέπουν το υλικό μέρος της ζωής του ανθρώπου, η οικονομία της προσφοράς (φορολογία-κίνητρα-επενδύσεις) και η οικονομική ψυχολογία, η οποία εσχάτως πλήττεται κυρίως στη χώρα μας από την εξαπλούμενη οικονομική κρίση.

Εθνική ισχύς είναι ο πληθυσμός και κυρίως η ποιοτική σύνθεση του πληθυσμού. Και το λέμε αυτό, διότι σήμερα στην Ελλάδα ένα 15-20% του συνόλου των ψυχών που διανυκτερεύουν στον ελληνικό χώρο, είναι αλλοίων πεποιθήσεων, δοξασιών και προθέσεων, πράγμα, που καθιστά την μελέτη του εμψύχου υλικού δυσχερή. Κυρίως σε ό,τι αφορά στην συμπεριφορά των αλλοίων σε περιόδους κρίσεων ή πολέμου.

Εθνική ισχύς είναι ο πολιτισμός. Εμείς οι Έλληνες έχουμε κληρονομήσει τον βαρύτερο πολιτισμό της καταγεγραμμένης ιστορίας του πλανήτου μας. Τα φαινόμενα, ωστόσο αποδεικνύουν, ότι εμείς οι σημερινοί, δεν έχουμε την χωρητικότητα να διατηρήσουμε τούτη την κληρονομιά. Και ως είναι επόμενο, η εθνική (πολιτισμική) ισχύς ημών τίθεται υπό αμφισβήτηση.

Εθνική ισχύς είναι η συλλογική σύμπνοια. Είναι η συλλογική πειθαρχία στους κανόνες που διέπουν τις ευνομούμενες πολιτείες. Είναι η πίστη και εμμονή στον σκοπό της εθνικής ανελίξεως. Είναι η συλλογική υποστήριξη του εθνικού μας συμφέροντος. Είναι η συνεκτική εθνική και όχι η αποσυνδετική, η τηκτική και εκμηδενιστική παιδεία. Είναι το υψηλό ηθικό του συνόλου της ελληνικής κοινωνίας.

Εθνική ισχύς είναι το ομόθρησκον και στην περίπτωσή μας η χριστιανική θρησκεία. Π.χ. οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι έτσι δομημένες από της ιδρύσεώς των, ώστε να επιζούν όλες οι θρησκείες και δοξασίες στο πολυφυλετικό τους δοχείο συγχωνεύσεως (melting pot). Η Ελλάδα είναι(;)-ήταν συμπαγής χώρα στο αντικείμενο της θρησκευτικής πίστεως. Το τι θα είναι αύριο, είναι θέμα επιλογής δικής μας.

Στην ελληνική νοόσφαιρα πλανώνται μερικά βασανιστικά ερωτήματα εξ ενός μέρους ή εκ του μείζονος των Ελλήνων, που θα ήθελαν μία Ελλάδα ισχυρή. Είμαστε εμείς οι σημερινοί Έλληνες σε θέση να πλάσουμε μία Ελλάδα με αναγνωρίσιμη και υπολογίσιμη εθνική ισχύ; Τούτη τη στιγμή, ως φαίνεται, προέχει η διάσωση από τον καταποντισμό, που έχει προκληθεί από το λάβωμα όλων σχεδόν των παραγόντων, που οικοδομούν την εθνική ισχύ.

Εάν επιχειρήσουμε μία ενδοσκόπηση, ο καθ' ένας ξεχωριστά και όλοι μαζί οι Έλληνες, θα διαπιστώσουμε,

με πολλή λύπη, ότι είμεθα μακράν κατώτεροι των περιστάσεων. Και θα παρακαλούσαμε να αφήσουμε αυτά τα ασυστόλως αυτοεπαινετικά που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο, ότι είμαστε μάγκες και λαός ωραίος, διότι μας αρέσει το "σουβλάκι με απ' όλα" και κάτι παρόμοια μιας νυχτοΐσκιωτης κουλτούρας.

Ο καθρέπτης, ο οποίος είναι άτεγκτος ανταποκριτής της ιδιοπροσωπίας και του χαρακτήρα μας θα μας απαντήσει, όταν -βεβαίως- τον κοιτάξουμε συνειδητά, ότι μας διακρίνει η αναποφασιστικότητα στο να προσδιορίσουμε το πολιτικο-κοινωνικο-θρησκευτικό μας αύριο. Ότι αρνούμεθα την καταβολή προσπαθείας για την αναζήτηση της αλήθειας. Μας αρκεί το ότι τροφοδοτούμεθα ήδη από τις "αλήθειες" των τηλεοπτικών παραθύρων, οι οποίες κατά τεκμήριο είναι αποφάνσεις προσώπων ειδικών συμφερόντων. Ότι διεπόμεθα από αδιαφορία θρησκειοφιλοσοφική, πράγμα, που δεικνύει, ότι θεωρούμε εαυτόν απελευθερωμένο από οιαδήποτε δέσμευση σε συλλογικές εκφράσεις. Τούτο διαμηνύει την απροθυμία μας στο να υπαγόμεθα σε ομάδες ομοίων σκοπών. Και επειδή μόνο τα θηρία ζουν χωριστά και απομονωμένα, ίσως εμείς θεωρούμε εαυτούς πολιτισμικά θηρία. Λέμε, ίσως!

Ο αδιαπραγμάτευτος καθρέπτης επίσης θα μας υπενθυμίσει, ότι πάσχουμε από έλλειψη σεβασμού προς ό, τι λέγεται θεσμός και συναφώς, ότι στερούμεθα της απλής περί δικαιοσύνης αντιλήψεως. Ακόμη-ακόμη, έχουμε σύγχυση επί του ζεύγους των εννοιών "νόμιμον-ηθικόν". Και η εκτροπή μας αυτή εδράζεται στο παράδειγμα, που υιοθετείται από εκείνους, οι οποίοι υποτίθεται, ότι διακονούν τους θεσμούς.

Ο καθρέπτης θα μας υποδείξει, ότι δεν πρέπει να ακολουθούμε τους αισθησιαρχικούς δρόμους, οι οποίοι -κατά βάση- προβάλλονται από τα media, διότι έτσι τυφλώνεται η ειδημοσύνη μας, οι ιδέες μας και στραγγαλίζεται ο ψυχικός μας κόσμος. Μας διατάσσει ο καθρέπτης ή μάλλον διατάσσει όλους εκείνους, που έχουν την ικανότητα να "βλέπουν", ότι οφείλουμε να συσχετίζουμε πίστη και δόξα προς την γνώση, η οποία γνώση είναι η πυξίδα για την αναζήτηση της αλήθειας. Της αλήθειας, που έχει ανάγκη ο ελληνικός μας ενορατικός κόσμος, ώστε να προσθέσει ο καθ ένας μας από ένα μικρό λιθαράκι για να επανοικοδομηθεί ένας νέος αιγλοβόλος ελληνικός Παρθενών.

Ο καθρέπτης εξεικονίζει τις γκριμάτσες μας και αποφαίνεται, ότι τούτο οφείλεται στον ανησυχητικά διογκούμενο αηθικισμό μας, δηλαδή στην αμφισβήτηση από μέρους μας ή την άγνοιά μας επί της αξίας και της σημασίας, που έχουν οι ηθικές αρχές σε μία κοινωνία, όπου κατά την αρχαία ελληνική γραμματεία, οι Έλληνες είχαν συνείδηση των χαρακτηριστικών των ηθών. Εννοιών, που σήμερα οι Έλληνες είτε τις κατηγοριοποιούν ως μαχητές είτε τις ακολουθούν ως συμφέρουσες.

Ο καθρέπτης μας κλείνει το μάτι και μας νουθετεί. Ακολουθείστε -μας προτρέπει- την μεθοδολογική αρχή της απόρριψης κάθε παρελκυστικού φαινομένου που σας επιβάλλεται από τους επιτηδείους καλοθελητές (σπεκουλαδόροι-κερδοσκόποι-δανειστές-αισχροκερδείς-εκμεταλλευτές και λοιποί υπερεθνικοί προστάτες). Ερευνείστε! Αν προβείτε στις δέουσες αναγωγές θα αποβάλλετε όλα τα ξένα και ζημιογόνα έναντι της καθαρής κοινωνικής και εθνικής συνείδησης στοιχεία. Με τον τρόπο αυτό θα αποδεχθείτε στο πραξιακό επίπεδο τα εγγενή ευεργετήματα σας προσφέρονται από τον καταδικό σας ελληνικό ορθολογισμό. Και λέμε "ελληνικό" ορθολογισμό, διότι υπάρχουν -ως εκ των πραγμάτων αποδεικνύεται- και ηγούμενοι της ελληνικής κοινωνίας με προκατασκευασμένο "ορθολογισμό" αμερικανικής ή γερμανικής ή και γενικώς αλλοτρίου επινοήσεως και συνθέσεως.

Ναι μας λέει ο καθρέπτης, αναγνωρίζω, ότι έχετε προχωρήσει πέραν των αρχαίων ιδεολογιών και έχετε επιβιβασθεί στο όχημα της αντικειμενικής πραγματικότητας. Είστε θιασώτες του υλισμού, του αντικειμενικού ιδεαλισμού και του ρεαλισμού. Αλλά τούτη η τροπή οδηγεί στην αντικουλτούρα και στην γυφτοκουλτούρα. Τελικά δεν στηρίζεστε σε δεδομένα αυθεντικά και ακραιφνή αλλά στην "αντικειμενική" αναθεώρηση της πάλαι ποτέ ευκλείας ιστορίας (καθηγητάδες: συνωστισμός στην Σμύρνη, ανυπαρξία κρυφού σχολειού, λήσταρχος Κολοκοτρώνης, συνετή οθωμανική διοίκηση κλπ).

Δεν αξιολογείτε τα κοινωνιολογικά, τα επιστημονικά, τα φιλοσοφικά και πολιτιστικά δεδομένα αλλά τα αρπάζετε όλα αυτά και τα απορρίπτετε στο καλάθι της απαξίας. Για σας εθνική ισχύς σημαίνει μόνον οικονομία. Για σας όλες οι αξίες, οι αρετές, η Ελλάδα αυτή καθ' εαυτή είναι συντελεστές όχι πλέον απαραίτητοι. Είναι μηδενικοί. Είναι συστατικά προς αποδόμηση. Το "είναι" και το "άπαν" για σας είναι το χρήμα.

Οποία περιφρόνηση της ιδέας της Ελλάδος, η οποία επέζησε τόσων ξένων κατακτήσεων και συμφορών. Αυτή η ιδέα, η οποία οικοδομείτο εν ταυτώ και επί αιώνες δια της αμολύντου πίστεως και τους ποταμούς του χυθέντος αίματος των προγενεστέρων μας. Οποία διαστρέβλωση της οπτικής των αξιών, όταν και τα απόστρατα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων άρχισαν να διαμαρτύρονται μόνον, όταν εθίγησαν τα οικονομικά τους "κεκτημένα". Και τούτο το αναφέρουμε μετά παρρησίας, διότι δεν καταγράψαμε παρομοίου είδους και εντάσεως διαμαρτυρία ή έκφραση ανησυχίας για τον κακό χειρισμό των πολιτικών μας ταγών επί των εθνικών μας θεμάτων, παρ' όλον, ότι είναι παγκοίνως επισεσημασμένες οι απειλές, που περιζώνουν την πατρίδα μας από όλα τα σημεία των ορατών οριζόντων.

→

Κι εσείς οι πολιτικοί; Πώς άραγε την κατανοείτε την εθνική ισχύ; Ασφαλώς και δεν είναι η εξουσία, η οποία -οσημέραι- έχει καταντήσει έννοια ρυπαρή. Σεις οι πολιτικοί έχετε ξεχάσει ή μάλλον ουδέποτε το συνειδητοποιήσατε, ότι η ερμηνεία της δημοκρατίας προϋποθέτει την "υπηρέτηση" του δήμου εκ μέρους των εκλελεγμένων εκπροσώπων του και όχι την ίππευση επί της αδυνάμου επιγνώσεως και αντιληπτικής συγκροτήσεως των ψηφοφόρων, οι οποίοι συμβιβάζουν τις συνειδήσεις των με την ανοχή της διαφθοράς. Αυτής της διαφθοράς, η οποία "εγγυάται" την μη εφαρμογή των νόμων και η οποία αποδεικνύεται κατάσταση γλυκεία σε όλους όσους ακουσίως απεργάζονται την διάλυση του ηθικού οργανισμού της ελληνικής ύπαρξης.

Σεις κύριοι πολιτικοί, μην είστε μικρόψυχοι. Μην παρερμηνεύετε τα εξαγόμενα των δημοσκοπήσεων, που επικυρώνουν την προτίμηση των πολιτών στις ένοπλες δυνάμεις.

Οι ένοπλες δυνάμεις δεν συνιστούν κίνδυνο για την “καρέκλα σας”. Οι ένοπλες δυνάμεις είναι ο πλέον πιστός φορέας στις συνταγματικές του υποχρεώσεις.

Ο κίνδυνος για σας είναι η ίδια σας η συμπεριφορά (ρήσεις περί ομφαλίου λώρου ενός πρώην υπουργού, ο οποίος δεν στάθμισε το βάρος της θέσεώς του έναντι της ιστορίας).

Το άριστον θα ήτο να προσεγγίσετε ολόκαρδα τις ένοπλες δυνάμεις, όπως πρεσβεύουν και πράττουν όλοι οι νουνεχείς -και μη καταληφθέντες από την μέθη της εξουσίας- πολιτικοί των πολιτισμικά προηγμένων χωρών και θα διαπιστώσετε το πόσο η εθνική ισχύς θα αρχίσει να ενδυναμούται. Θα απολαύσετε μία θεαματική μεταβολή προς τα βελτίω με ευνοημένη την "κοινή" μας πατρίδα.

Συμπέρασμα: Ας μην είμεθα όλοι μας αθύρματα στο έλεος των έσωθεν και έξωθεν επιτηδείων.

Πρόταση: Ας αρχίσουμε να σκεπτόμεθα και όχι μόνον να θεώμεθα και να ακροώμεθα.

***Χαλιφροσύνη**: κουφόνοια, ελαφρόνοια, μωρία, ανοησία, απερισκεψία.

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩ

Κάποιες Αιρετικές Προσεγγίσεις

Του Δ. Ι. Διακίδη
Αρθρογράφου - Οικονομολόγου - Δρα Ν.Α.Π.Θ.

Οι αποφάσεις της συμφωνίας της 27ης Οκτωβρίου πρέπει να υιοθετηθούν και να εφαρμοσθούν από την συναινετική κυβέρνηση συνεργασίας, διότι κατά τις προειδοποιήσεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας κ. Προβόπουλου, αποτελούν την τελευταία ευκαιρία για την παραμονή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη, τονίζοντας ιδιαίτερα ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για περαιτέρω αύξηση φόρων, δηλαδή η φορολογική ικανότητα της ελληνικής κοινωνίας εξαντλήθηκε, ενώ η δημοσιονομική προσαρμογή θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη και ταχύτερη και η περιστολή των δημοσίων δαπανών άμεση και αποτελεσματικότερη. Η κρίση χρέους στην Ευρωζώνη που ξεκίνησε ως απλό ελληνικό πρόβλημα το 2010 κατέληξε στο αγωνιώδες ερωτηματικό, αν θα κρατηθεί στη ζωή το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, τουτέστιν η διατήρηση ή διάλυση της ευρωζώνης.

Στην προκειμένη περίπτωση, το μεγαλύτερο και ισχυρότερο κράτος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (Ο.Δ.Γ.) κατ΄ουσίαν έχει να επιλέξει μεταξύ των παρακάτω λύσεων και επωμίζεται και πρωταρχική ευθύνη για επίλυση αυτού του προβλήματος :

α.Είτε την έξοδο από το ευρώ, των αξιόχρεων βόρειων χωρών, Φινλανδίας, Ολλανδίας, Αυστρίας υπό την Γερμανική πρωτοκαθεδρία.

β.Είτε την αναγκαστική αποχώρηση από την ευρωζώνη των αφερέγγυων χωρών με επικεφαλής την Ελλάδα και να ακολουθούν Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία και πιθανόν και Ιταλία, και

γ.Εκκίνηση νέων διαδικασιών με σκοπό την τροποποίηση των Συνθηκών, κυρίως της Συνθήκης της Λισσαβώνας, ούτως ώστε, ούτε το ευρώ να κινδυνεύσει, ούτε η Ε.Ε. να διαλυθεί εις τα εξ ων συνετέθη.

Θα επιχειρήσουμε να αναλύσουμε τρεις ουσιαστικές κατά την εκτίμησή μας παραμέτρους :

Στην ελληνική περίπτωση, μετά την απόφαση της κυβέρνησης, περί αποδοχής της συμφωνίας της 27ης Οκτωβρίου για την μείωση του Δημοσίου χρέους στο 120% του ΑΕΠ, αν τα ομόλογα των ιδιωτών πιστωτών, που αγόρασαν ελληνικό χρέος, χάσουν το 50% της ονομαστικής τους αξίας,

αυτό θα έχει ως συνέπεια να ανακοπεί η συνεχιζόμενη άνοδος του υπερβολικού ελληνικού δημόσιου χρέους από το 162% του ΑΕΠ, που βρίσκεται σήμερα (Νοέμβριος 2011), σε 183% του ΑΕΠ, το 2012. Πιο αντικειμενικές όμως ψύχραιμες απόψεις εκτιμούν ότι, για να υποχωρήσει το ελληνικό χρέος στο 120% του ΑΕΠ θα πρέπει να φθάσουμε στο έτος 2020 (!!!) αλλά και στην περίπτωση αυτό το ποσοστό αυτό, δηλαδή το 120% του ΑΕΠ, θεωρείται υπερβολικά αισιόδοξο και ουδείς μπορεί μετά βεβαιότητος να γνωρίζει τι γεγονότα θα μεσολαβήσουν μέχρι αυτό το διάστημα, λαμβάνοντας υπόψη και το ρευστό περιβάλλον που δημιουργούν οι πρόσφατες εξελίξεις στην ευρωζώνη.

Βέβαια υπάρχει και η άποψη, η οποία μέρα με τη μέρα, καλώς ή κακώς, κερδίζει ολοένα και περισσότερους οπαδούς, περί εξόδου της Ελλάδας από την ευρωζώνη και επιστροφής στη δραχμή. Κατ΄αρχήν οποιαδήποτε απόφαση μέσα στα πλαίσια της σύγχρονης διεθνούς πολιτικής, έχει τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά της. Ο σκοπός είναι, στην συγκεκριμένη ελληνική περίπτωση, τα πλεονεκτήματα να είναι περισσότερα από τα μειονεκτήματα της απόφασης, λαμβάνοντας όμως υπ΄όψιν, αφενός, το πολύ μεγάλο έλλειμμα εμπιστοσύνης προς το ελληνικό πολιτικό σύστημα, την άδηλη, ρευστή πολιτικο-κοινωνική κατάσταση της χώρας και αφετέρου, την περιρρέουσα ατμόσφαιρα στα Βαλκάνια και την ασταθή κατάσταση στη Βόρεια Αφρική, Μέση Ανατολή και Ανατολική Μεσόγειο. Σε περίπτωση αποχώρησης από το ευρώ οι ανεξέλεγκτες κινήσεις απόσυρσης των καταθέσεων από τις ελληνικές τράπεζες, θα έχουν ως άμεση συνέπεια την κατάρρευση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος και τη δημιουργία ανεξέλεγκτων κοινωνικών αντιδράσεων, στάσεις πληρωμών, πτωχεύσεις των ήδη αποδυναμομένων Τραπεζών. Τα ευρωπαϊκά κεφάλαια από τα Διαρθρωτικά Ταμεία, το πιο πιθανό είναι ότι θα έπαυαν να εισρέουν για υποστήριξη στην ήδη εξασθενημένη ελληνική οικονομία, χωρίς τελικά να μπορεί να αποκλεισθεί και η πιθανότητα να κινηθούν και κάποιες διαδικασίες από ορισμένα κέντρα συμφερόντων, ούτως ώστε η Ελλάδα να εκδιωχθεί και από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επιχειρήσεις που έχουν συνάψει δάνεια σε ευρώ με βάση συμβόλαια σύμφωνα με το ξένο δίκαιο θα καταστραφούν ενώ νοικοκυριά στις περιπτώσεις αυτές θα διαλυθούν

Επωφελείς θα είναι οι επιπτώσεις για τον ελληνικό τουρισμό (λόγω της φθηνής δραχμής), που απασχολεί περίπου το 17% του εργατικού δυναμικού, ενώ αμφιλεγό-μενες για την Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία (ανάλογα με την επικρατούσα, στην δεδομένη στιγμή διεθνή συγκυρία), που στην περίπτωση αυτή θα κατευθυνθεί ολοταχώς στα ευνοϊκά ξένα Νηολόγια και στα μικρά κράτη με τις σημαίες ευκαιρίας, στερώντας και την Ελλάδα και τον απανταχού ευρισκόμενο ελληνισμό από ένα τεράστιο όπλο, επικοινωνιακής και ψυχολογικής υποστήριξης. Τα οφέλη: Αναξιόπιστοι επιχειρηματίες που δεν μπορούν να εξοφλήσουν σε ευρώ και τώρα θα μειωθεί αυτή η πίεση αφού η εξόφληση θα γίνεται σε δραχμές, ομάδες συντεχνιακού χαρακτήρα, αφού θα διατηρήσουν τα μέχρι τούδε και με οποιοδήποτε τρόπο κεκτημένα προνόμιά τους και κυρίως θα ανακουφισθούν οι κρατικοί φορείς και η Γενική Κυβέρνηση, διότι τα κρατικά ομόλογα αντί να εξοφληθούν σε ευρώ, θα μετατρέπονται σε δραχμές. Και όλα αυτά ενώ, από όσες μεταρρυθμίσεις έχουν νομοθετηθεί, ελάχιστες εφαρμόσθηκαν, παρατηρείται μεγάλη αστοχία στη μείωση του ελλείμματος και υστέρηση των εσόδων και εκρηκτικές διαστάσεις λαμβάνουν οι δημοσιονομικές αποκλίσεις κατά το διάστημα Ιανουαρίου-Οκτωβρίου 2011, δηλαδή μέσα σε 10 μήνες του 2011, τα έσοδα να παρουσιάζουν υστέρημα 2 δις ευρώ, ενώ οι δαπάνες να εκτροχιάζονται κατά 1,1 δις ευρώ και ενώ ο Αντικαγκελάριος και Υπουργός Οικονομίας της Γερμανικής κυβέρνησης, που πρόσφατα επισκέφθηκε την Ελλάδα Φ. Ρέσλερ, δημοσίως να ανακοινώνει στο Βερολίνο, ότι το 75% των πιστώσεων που προσφέρονται στην Ελλάδα παραμένουν αναπορρόφητες (!!), επιβεβαιώνοντας για μια ακόμη φορά τις εκτιμήσεις της Τράπεζας της Ελλάδος ότι η ως σήμερα αποτυχία στους στόχους του Μνημονίου εν πολλοίς οφείλονται στην "αδυναμία της ελ-ληνικής πλευράς να εφαρμόσει έγκαιρα και στην απαιτούμενη έκταση κατά βάθος τις πολιτικές εκείνες που θα προωθούσαν πιο αποτελεσματικά τους στόχους τους οποίους προέβλεπε η Συμφωνία Στήριξης". (βλ. "Ενδιάμεση Έκθεση για την Νομισματική Πολιτική" του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας). Πριν λίγο καιρό, μια από τις μεγαλύτερες Ελβετικές και Διεθνείς Τράπεζες, προσκάλεσε τον τ. Γάλλο Πρωθυπουργό, διακεκριμένο Μέλος - Στέλεχος του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Michel Rocard για μια διάλεξη ενώπιον διεθνούς ακροατηρίου (επιχειρηματίες, διευθυντικά στελέχη πολυεθνικών και διεθνών οργανισμών, διπλωμάτες, δημοσιογράφους) και για να εκφράσει τις απόψεις του, σχετικά με τις ελβετικές θέσεις, απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. "Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν δεν θέλετε να μην μπείτε. Στο Ευρώ όμως στην ευρωζώνη να μπείτε" κατέληξε. Λίγο αργότερα, τέλη Μαίου 2011, στη συνάντηση του G8, στη Deauville, στη Γαλλία, ο Γάλλος Πρόεδρος N. Sarkozy, μιλώντας για την προσέγγιση Γαλλίας-Γερμανίας, άρχισε την ομιλία του λέγοντας : "L' Euro c' est l' Europe" "Το Ευρώ είναι η Ευρώπη".

Επειδή η διαπόμπευση της Ελλάδας από τα διεθνή Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (έντυπα και ηλεκτρονικά) που κατάντησαν τη χώρα αποδιοπομπαίο τράγο ολόκληρης της Ευρώπης, επιβεβαιώνοντας τις ελληνικές πολιτικές παθογένειες, που μας οδήγησαν στο σημερινό μας οικονομικά και κοινωνικό κατάντημα συνεχίζεται, είναι ευτύχημα, που κατά τις σφυγμομετρήσεις, τουλάχιστον μέχρι την ώρα που γράφονταν αυτό το άρθρο, η πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών επιθυμούν να παραμείνει η Ελλάδα στην ζώνη του ευρώ.

"ΘΕΣΕΙΣ"
"Απόδοσις Τιμής και Μνήμης"

Του Αντιστρατήγου ε.α. Η. Καζούκα
Προέδρου ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Με δέος, αλλά και χρέος, τολμώ να γράψω στο χώρο, όπου τίτλος και περιεχόμενο ανήκαν στο Στρατηγό Μανίκα Δημήτριο του Θεοδώρου, όπως επιθυμούσε ο ίδιος να αποκαλείται.

Οι "Θέσεις", προϊόν διεισδυτικής ανάλυσης υποθέσεων-παραθέσεων-αντιθέσεων-συνθέσεων και επιθέσεων, είναι πλέον ορφανές. Ο συντάκτης των, Στρατηγός Μανίκας, δεν είναι πλέον στη ζωή. Ο χάρος τον αιφνιδίασε και χωρίς αντίσταση τον κατέβασε στον κάτω κόσμο, αφήνοντας το πνεύμα του, τυπωμένο στα κείμενά του, ζωντανό ανάμεσά μας.

Οι συμβουλές του, οι απόψεις του και οι προτάσεις, μετά από εποικοδομητικές και τεκμηριωμένες μακρές συζητήσεις στα γραφεία της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, τα οποία συχνά επισκέπτετο, αφού αποτελούσε επίτιμο, επίλεκτο και δραστήριο μέλος μας, θα παραμείνουν ζωντανές, αξέχαστες και αξεπέραστες. Θέσεις εθνικές, πατριωτικές και διορατικές βασισμένες στη βαθειά και πλατειά γνώση του παρελθόντος, τη μεθοδική και πολύπλευρη ανάλυση του παρόντος με κέντρο αναφοράς το μεγάλο του πάθος, την πατρίδα, και την ιδιαίτερη αδυναμία του στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Με λίγα λόγια θα τολμούσα να τον χαρακτηρίσω (σεβόμενος τη μνήμη του και την δεκαπενταετή σχεδόν συνεργασία στην ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ) άδολο πατριώτη, στρατηγικό αναλυτή, ζωντανή κινητή βιβλιοθήκη, πνεύμα ανήσυχο, ελεύθερο και μαχητικό, το οποίο με πάθος και πείσμα υποστήριζε τις απόψεις-προτάσεις του.

Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ απώλεσε έναν πιστό φίλο, πολύτιμο συνεργάτη, ομιλητή και μελετητή, ο οποίος με το κύρος προέβαλε και στέριωνε το έργο του Ινστιτούτου. Οι πέντε μελέτες τις οποίες επεξεργάσθη ως πρόεδρος επιτροπών επ΄ωφελεία του Ινστιτούτου, καθώς και τα γραπτά του κείμενα των "Θέσεων", των ομιλιών στα σεμινάρια και συνέδρια θα παραμείνουν υποδείγματα μεθοδικής γραφής και αφετηρίας προβληματισμού δια πολλά εισέτι χρόνια.

Στη συνέχεια θα δημοσιευθούν το κείμενο της επιστολής, την οποία απηύθυνε προς τον Τύπο την 4η Οκτωβρίου του 2011, τελευταία ημέρα επίσκεψης στα γραφεία, συνάντησης, μακράς συζήτησης και ανταλλαγής απόψεων, σχετικά με απαξιωτικές δηλώσεις του τέως ΥΕΘΑ κ. Μπεγλίτη για τους αποστράτους αξιωματικούς. Ακολουθεί ένα ημιτελές κείμενο που ο Στρατηγός άρχισε να γράφει στο σημειωματάριό του και δεν επεράτωσε. Το κείμενο το οποίο μάλλον αποτελεί την εισαγωγή του μη ολοκληρωθέντος κειμένου "Θέσεων" αναφέρεται στην ύπαρξη "φωνών" στον ελληνικό χώρο, οι οποίες εκφέρουν και διατυπώνουν ορθές και πατριωτικές προτάσεις και απόψεις εξυπηρετούσες το εθνικό συμφέρον, οι οποίες όμως ουδόλως λαμβάνονται υπόψη από τους έχοντες δικαίωμα λήψης αποφάσεων, αποσιωπώνται σκοπίμως, παραποιούνται και περιθωριοποιούνται, από το ανεξέλεγκτο και αλληλοεξυπηρετούμενο πολιτικο-επιχειρηματικο-επικοινωνιακό σύστημα. Διαπίστωση και παράπονο όχι μόνο του εκλιπόντος αλλά και της Ελληνικής Εταιρείας Στρα-τηγικών Μελετών με το πλούσιο επί μία 17ετία μελετητικό και συνεδριακό έργο, το μεστό σε θέσεις εθνικές και πατριωτικές. Τέλος θα ακολουθήσει κείμενο του Στρατηγού κ. Μουστάκη Χρήστου, αναφερόμενο στον αποβιώσαντα.

Πριν όμως κλείσω το παρόν σημείωμα θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο άλλες προσωπικότητες, που δεν είναι πλέον μαζί μας, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου τα οποία άφησαν ανεξίτηλο το στίγμα τους στην πορεία του Ινστιτούτου μας. Ο επιχειρηματίας **Σταμάτης Ιγγλέσης**, ένας περήφανος πατριώτης, Σαμιακής καταγωγής, θιασώτης και υποστηρικτής των σκοπών και του έργου του Ινστιτούτου, την οποία επί αρκετόν υπηρέτησε με τις σωστές θέσεις και οικονομικώς ενίσχυσε, παρακαταθήκη την οποία μέχρι προσφάτως ετήρησε και ο αδελφός του Ιωάννης, ανακηρυχθέντες ευεργέτες του Ινστιτούτου.

Ο Ναύαρχος και αντιπρόεδρος του Ινστιτούτου **Περικλής Λιαπάκης**, ένας άξιος συνάδελφος εμφορούμενος από υψηλές ναυτικές και στρατιωτικές αρχές και παραδόσεις, ο οποίος επίστευε στην σκοπιμότητα και αναγκαιότητα υπάρξεως της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ στην οποία ενετάχθη αμέσως μετά την αποστρατεία του και την υπηρέτησε μετά πάθους και ανιδιοτέλειας.

Η μνήμη τους θα είναι ζωντανή και η παρουσία τους διαρκώς ανάμεσά μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟ

Βριλήσσια: 4-10-2011

Δημήτριος Θ.Μανίκας
Αντιστράτηγος ε.α.
Επίτιμος Γενικός Επιθεωρητής Στρατού
Πρώην Υπουργός Δημοσίας Τάξεως
Δωδεκανήσου 84
15235 - Βριλήσσια
Τηλ. : 210 6815760

Την Παρασκευή 30 Σεπτεμβρίου, από του βήματος της Βουλής, ο ΥΕΘΑ κ. Μπεγλίτης εδήλωσε : "Θα κόψω τον ομφάλιο λώρο των εν ενεργεία Στελεχών με τους Αποστράτους, οι οποίοι δεν είναι παρά συνταξιούχοι, όπως όλοι οι συνταξιούχοι". Αυτή η δήλωση, με το ύφος και πάθος εκφράσεώς της, καθιστά τον κ. Μπεγλίτη ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ πολιτικό προϊστάμενο των ΕΔ και ίσως ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ για το χειρισμό κρισίμων θεμάτων Εθνικής Αμύνης. Η όποια δημόσια μεταμέλεια και αίτηση συγγνώμης δεν αναιρούν το ακατάλληλον και επικίνδυνον της παραμονής του στο ΥΕΘΑ. Ο "ομφάλιος λώρος", αποτελεί "ιερό δεσμό", πλεγμένο με βιώματα άγνωστα στον κ. Μπεγλίτη όπως ιδανικά, αγώνες, αγωνίες, σχέσεις συναδελφότητας, οικογενειακές και κοινωνικές στα σύνορα, στις θάλασσες και τους αιθέρες, όπου αυτοί οι απλοί συνταξιούχοι συμπορεύθηκαν, εκπαίδευσαν και καθοδήγησαν τους "εν ενεργεία", για την υπεράσπιση της εθνικής ακεραιότητας και αξιοπρέπειας και ακόμη κόποι, ταλαιπωρίες και θυσίες αίματος σ΄αυτήν την Εθνική Υπηρεσία.

Αυτός ο "ομφάλιος λώρος" είναι θεσμικά και νομικά επιβεβλημένος, αφού οι "απλοί συνταξιούχοι" απλά μεταφέρονται στην εφεδρεία μέχρις πέρατος του βίου τους και πρώτοι απ΄όλους θα ανακληθούν. Υπ΄όψιν ότι σε όλες τις χώρες του κόσμου, ανεξαρτήτως πολιτεύματος και πολιτικής καταστάσεως, αυτός ο δεσμός προβάλλεται, ενισχύεται και τιμάται.

Για όσα διαδραματίσθηκαν τη θλιβερή Παρασκευή σημειώνω μόνον :

Την απαράδεκτη εικόνα των διαδηλούντων Αποστράτων, κυρίως των "Ενώσεων", οι οποίες πρωτοστάτησαν, ξεχνώντας πως, καταστατικώς, μόνον τη "συναδελφότητα" οφείλουν να διακονούν και όχι να μετατρέπουν τους συναδέλφους σε ορδή "συντρόφων ή συναγωνιστών". Η όποια μέριμνα και φροντίδα γι΄αυτούς, επιβάλλεται να εκδηλώνεται από τη φυσική ηγεσία των ΕΔ.

Όσο για την ηγεσία των ΕΔ, έπρεπε ακαριαία να παραιτηθεί, μόλις ακούστηκε η δήλωση του κ. Μπεγλίτη, αλλά και να απαιτήσει συγχρόνως την αποπομπή του. Όφειλε βεβαίως το ίδιο να πράξει όταν, ο κ. Μπεγλίτης, εξήγγειλε τη "δημοκρατική" διαδικασία καταργήσεως της Στρατιωτικής Ιεραρχίας. Επανέλαβε όμως την ατολμία της προηγουμένης του 1997, που δέχθηκε την εγκατάσταση του βδελύγματος ΕΠ.Υ.ΕΘ.Α, παραγωγού διαφθοράς, διαπλοκής και διαλύσεως στις ΕΔ.

Αν ο κ. Μπεγλίτης και η κυβέρνησις δεν τολμήσουν την πρέπουσα λύση, τότε ο, "τύποις έστω" Αρχηγός των ΕΔ, Πρόεδρος της Δημοκρατίας οφείλει να την απαιτήσει, χωρίς δηλώσεις και διαρροές στα ΜΜΕ και τους διαδρόμους.

Μετά τιμής
Δημήτριος Μανίκας

Αντι
Επι
Κατα
Συν
Υπο

Θέσεις

Προσωπικής Ευθύνης
Δημητρίου Θ. Μανίκα

Αντί Προλόγου

(Φωνή βοώντος εν…..τη Ελλάδι!!)

Η έρημος στερείται όντων ή έστω όντων ικανών να ακούσουν. Η φωνή όμως εκπέμπεται και διαδίδεται. Και αν, έστω κατά λάθος, βρεθεί ερημίτης σ΄αυτήν, τότε η φωνή αποκτά ακροατή και ίσως αναμεταδότη.

Η ΕΛΛΑΣ δεν είναι έρημος! Όλως αντιθέτως έχει περίσσειαν όντων, με ώτα πρόθυμα να ακούσουν και στόματα λαλίστατα να αναμεταδώσουν.

Όμως οι ήχοι, οι καταιωνισμοί μάλλον των ήχων και των συνακολούθων αντηχήσεων και συμπτωματικών ή σκοπίμων καλά σκοπευμένων ηχητικών παρασίτων, είναι τόσο πολλοί και τόσο συγκεχυμένοι και ρυπαροί, που κανένα αυτί δεν μπορεί να συλλάβει με καθαρότητα, ευκρίνεια και σαφήνεια την εκπεμπόμενη άδολη, ανιδιοτελή, φρόνιμη και ωφέλιμη για το Έθνος, την Πολιτεία και την Κοινωνία ΦΩΝΗ.

Δύσκολα το όποιο αντί ξεχωρίζει τον ήχο από τον ρύπο. Και δεν είναι μόνον η πολυηχεία και τα στοχευμένα παράσιτα, που συγχέουν και επικωδικοποιούν, μέχρις ακατανοήτου, την κάθε μοναχική, καθαρά και αυτόνομη φωνή. Είναι η, από πρόθεση, μεθοδική και συστηματική παρεμβολή και παρεμπόδιση, ώστε και αν καταφέρει να εκπεμφθεί, να έχει υποστεί και στρέβλωση και εξασθένηση, "**Η Φωνή βοώντος…..εν Ελλάδι**".

Έχω ζήσει ενεργά τις τελευταίες οκτώ δεκαετίες της χώρας μας. Τονίζω το ενεργά, γιατί και όταν δεν είχα θέση, αρμοδιότητα και συνέργεια, είχα συμμετοχή ακούσια και χωρίς ευθύνη μου στις συνέπειες των δρωμένων. Υπηρέτησα 38 έτη στο Στρατό και μετά την αποστρατεία μου, τρεις φορές προσέφερα τις υπηρεσίες μου στην Πολιτεία, ως μη Κοινοβουλευτικός Υπουργός Δημοσίας Τάξεως. Είχα πολλές ευκαιρίες να γνωρίσω όλους τους τόπους της Ελλάδος και τους ανθρώπους τους, όλων των τάξεων και απόψεων. Αλλά και ξένους γείτονες και μακρυνούς φίλους, συμμάχους και "εχθρούς"..... …….....

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΣΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΜΑΝΙΚΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟ

Από τον Αντιστράτηγο ε.α. Χρήστο Μουστάκη

Στις 5 Νοεμβρίου 2011 έφυγε ξαφνικά από κοντά μας ο Στρατηγός Μανίκας Δημήτριος, μια διακεκριμένη προσωπικότητα του δημοσίου βίου της χώρας, ο οποίος με την ευρυμάθεια, την ευθυκρισία και τη δυνατότητά του να εκτιμά καταστάσεις και γεγονότα σε μηδενικό χρόνο, εντυπωσίαζε όσους τον γνώριζαν.

Ο Στρατηγός διέγραψε μια τόσο λαμπρή πορεία, που κάθε απόπειρα να περιγραφεί με λόγια σε όλη της την έκταση, η πληθωρική του προσωπικότητα και το έργο του θα τον αδικούσε. Στην περίπτωσή του θα ταίριαζε περισσότερο η παράφραση του γνωστού ύμνου ως εξής : "Ουδείς λόγος εξορκέσει προς ύμνον της προσωπικότητος και του έργου σου".

Απ΄όλα του τα χαρίσματα, για την περιγραφή των οποίων θα χρειαζόταν πολύ μελάνι, θα αναφερθώ μόνο στο πάθος του για την αξιοποίηση των υφισταμένων του που γι΄αυτόν υπήρξε στάση ζωής ή επαγγελματική "διαστροφή", όπως θα έλεγε ο ίδιος. Στο πλαίσιο αυτό μας δίδαξε ότι πρέπει :

-Να τηρούμε τον όρκο μας και να υπηρετούμε με πίστη και αφοσίωση την πατρίδα και τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη.

-Να είμαστε υπερήφανοι για το αξίωμά μας και να το προβάλομε παντού και πάντοτε. Δεν θα ξεχάσομε ποτέ ότι ως Υπουργός Δημοσίας Τάξεως τριών υπηρεσιακών κυβερνήσεων απαιτούσε να τον προσφωνούν "Στρατηγέ" και όχι "Κύριε Υπουργέ", παρόλο που, κατά γενική ομολογία, ήταν ο πιο επιτυχημένος που πέρασε από αυτό το Υπουργείο.

-Να τηρούμε τις παραδόσεις και τους άγραφους κανόνες που διέπουν τη συμπεριφορά του σώματος των αξιωματικών και να μη βάζομε τις φιλοδοξίες μας πάνω από αυτές.

-Να παραμένομε αταλάντευτοι στις αρχές μας και να μη συμβιβαζόμαστε προκειμένου να εξασφαλίσομε την εύνοια της στρατιωτικής και κυρίως της πολιτικής ηγεσίας. Πολύ λίγοι γνωρίζουν, ότι έχασε την αρχηγία του ΓΕΣ, γιατί ως Διοικητής Δ΄ΣΣ απέρριψε την απαίτηση των κυβερνητικών και τοπικών παραγόντων να καταστούν οι στρατιώτες χειροκροτητές με πολιτικά, κατά την επίσκεψη του τότε πρωθυπουργού στην Αλεξανδρούπολη τον Μάϊο του 1986.

-Να έχομε το θάρρος της γνώμης μας και να την υποστηρίζομε μετά παρρησίας, χωρίς να παραβιάζομε τους κανόνες της πειθαρχίας και της στρατιωτικής δεοντολογίας.

-Να ασκούμε τη διοίκηση με αυστηρότητα, αλλά και με δικαιοσύνη και αμεροληψία, ώστε να κερδίζουμε το σεβασμό, την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη των υφισταμένων μας, γιατί χωρίς αυτά δεν είναι δυνατόν να πετύχει ο διοικητής και κυρίως να τους πείσει να τον ακολουθήσουν ακόμη και στον θάνατο αν απαιτηθεί, που είναι η πεμπτουσία και το μεγαλείο της στρατιωτικής διοικήσεως και την κάνει να ξεχωρίζει από κάθε άλλης μορφής Διοίκηση ή Διεύθυνση στο Δημόσιο ή Ιδιωτικό τομέα.

-Να αγαπάμε τους συναδέλφους μας και να δείχνουμε την αλληλεγγύη μας σε όσους έχουν ανάγκη.

-Να στηρίζομε τους υφισταμένους μας και να μη σφετεριζόμεθα το έργο τους. Αντίθετα να τους προβάλλομε και να τους προστατεύομε, ώστε να αισθάνονται ασφαλείς και να επιδίδονται απερίσκεπτα στο έργο τους.

-Να τηρούμε τον ιερό δεσμό μεταξύ μας ανεξάρτητα αν είμαστε στην ενέργεια ή την αποστρατεία. Στο σημείο αυτό παραθέτω ένα απόσπασμα από την απάντηση που έδωσε στις 4-10-2011 στον τέως ΥΕΘΑ, ο οποίος εντελώς επιπόλαια και άστοχα, απείλησε με διακοπή του "ομφάλιου λώρου" μεταξύ των εν ενεργεία και αποστρατεία αξιωματικών : "Ο ομφάλιος λώρος, αποτελεί "ιερό δεσμό", πλεγμένο με βιώματα άγνωστα στον κ. Μπεγλίτη όπως ιδανικά, αγώνες, αγωνίες, σχέσεις συναδελφότητας, οικογενειακές και κοινωνικές στα σύνορα, στις θάλασσες και τους αιθέρες, όπου αυτοί οι απλοί συνταξιούχοι συμπορεύθηκαν, εκπαίδευσαν και καθοδήγησαν τους "εν ενεργεία", για την υπεράσπιση της εθνικής ακεραιότητας και αξιοπρέπειας και ακόμη κόποι, ταλαιπωρίες και θυσίες αίματος σ΄αυτήν την Εθνική Υπηρεσία. Αυτός ο "ομφάλιος λώρος" είναι θεσμικά και νομικά επιβεβλημένος, αφού οι "απλοί συνταξιούχοι" απλά μεταφέρονται στην εφεδρεία μέχρις πέρατος του βίου τους και πρώτοι απ΄όλους θα ανακληθούν. Υπ΄όψιν ότι σε όλες τις χώρες του κόσμου, ανεξαρτήτως πολιτεύματος και πολιτικής καταστάσεως, αυτός ο δεσμός προβάλλεται, ενισχύεται και τιμάται".

Για όλα αυτά και άλλα πολλά, εμείς οι παλιοί συνεργάτες και μαθητές του, είμαστε ευγνώμονες στο Στρατηγό Μανίκα Δημήτριο και τον ευχαριστούμε. Του υποσχόμεθα δε ότι θα τον θυμόμαστε εφ΄όρου ζωής, γιατί άνθρωποι όπως αυτός δεν πεθαίνουν, αλλά εξακολουθούν να ζουν στις καρδιές αυτών που τους συναναστράφηκαν, που τους γνώρισαν και τους αγάπησαν.

Είναι βέβαιον ότι θα μας λείψει. Η μνήμη του όμως θα μείνει αιωνία και θα φωτίζει τα βήματα των μελλοντικών γενεών αξιωματικών.

Αιωνία του η Μνήμη και ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΙΟΝΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

Ομιλία

Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου Π.Ν.

στην Αναγνωστική Εταιρεία Κερκύρας

την 18 Νοε 2011

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα Επτάνησα παραπέμπουν συνειρμικά σε φυσική ομορφιά και πολιτισμό που εκφράζεται με τα γράμματα, την μουσική, την ποίηση και κυρίως με τον αυθόρμητο και φιλόξενο χαρακτήρα των κατοίκων τους. Επακόλουθο της υποδομής και παρακαταθήκης αυτής, μεταξύ άλλων, είναι ο ετήσιος όγκος του τουρισμού ο οποίος πλέον αποτελεί σημαντική πηγή εσόδων των νήσων. Κατά συνέπεια οι τοπικές αρχές ορθώς επενδύουν στην διατήρηση και βελτίωση των παραμέτρων της φυσικής ομορφιάς και του πολιτισμού, αποβλέποντας στο πολλαπλό κοινό όφελος.

Οι προσλαμβάνουσες παραστάσεις κάθε επισκέπτου της περιοχής του Ιονίου πελάγους συνδέονται με γαλήνια και ειρηνικά τοπία, πολιτιστικά δρώμενα, διεθνή τουριστική ζωντάνια και δεν συσχετίζονται με πολιτικοστρατιωτικές εντάσεις και έντονη στρατιωτική παρουσία. Είναι άραγε αυτή η πραγματικότητα του χθες, του σήμερα και κυρίως του αύριο;

Ευρίσκομαι σήμερα εδώ για να αναδείξω την εξόχως σημαντική αλλά παραμελημένη παράμετρο, η οποία σχετίζεται με την άμυνα και ασφάλεια της περιοχής και συνεπώς με την ευημερία και το μέλλον των κατοίκων της. Είναι φυσικό η ηρεμία μίας εικονικής πραγματικότητος να αποκρύπτει την παράμετρο αυτή από τα περισσότερα βλέμματα αφού επί του παρόντος οι επιδράσεις και οι επιπτώσεις της δεν είναι άμεσες, απτές και μετρήσιμες.

Η έλλειψη στρατιωτικής παρουσίας σε μία περιοχή, εκλαμβάνεται από την διεθνή κοινότητα ως πολιτικό μήνυμα που σημαίνει είτε ότι ο κάτοχός της την θεωρεί απολύτως ασφαλή και μη απειλούμενη είτε ότι την θεωρεί ως μη ζωτική περιοχή για τα Εθνικά του Συμφέροντα και συνεπώς δεν προτίθεται να την προσπίσει έναντι υψηλού κόστους. Σημειωτέον ότι η αποτελεσματική άμυνα και η ασφάλεια μίας περιοχής προϋποθέτει ύπαρξη εθνικής στρατηγικής, από την οποία απορρέει μακροπρόθεσμος και συστηματικός σχεδιασμός, προετοιμασία και οργάνωση με σκοπό να αποτραπούν δυσμενείς εξελίξεις με ενδεχομένως μη αναστρέψιμα αποτελέσματα.

Κατά το πρόσφατο παρελθόν οι πρώτες ενδείξεις δυναμικής αλλαγής των πραγμάτων στην περιοχή έλαβαν χώρα κατά την διάρκεια του πολέμου της Γιουγκοσλαβίας, στην δεκαετία του 1990 και κορυφώνονται στις μέρες μας με την στρατιωτική συνεργασία Αλβανίας με την Τουρκία, με τις διαδικασίες οριοθετήσεως υφαλοκρηπίδος και ΑΟΖ, με τον ανταγωνισμό των αγωγών μεταφοράς φυσικού αερίου, καθώς και με τις επικείμενες υποθαλάσσιες έρευνες υδρογονανθράκων στο Ιόνιο.

Η πρόσφατη αυτή πολιτικοστρατιωτική κινητικότητα δεν αποτελεί πρωτόγνωρο φαινόμενο στο Ιόνιο αλλά κυκλική επανάληψη παλαιοτέρων, ιστορικά καταγεγραμμένων, πυκνών πολιτικοστρατιωτικών γεγονότων που συσχετίζονται με την τεράστια γεωπολιτική βαρύτητα της περιοχής μας.

Κατά την παρουσίαση που θα ακολουθήσει, θα επιχειρήσω να αναδείξω συνοπτικά την διαχρονικότητα της γεωπολιτικής σημασίας της περιοχής του Ιονίου, τις τρέχουσες γεωπολιτικές εξελίξεις και τέλος θα εστιασθώ στα σημερινά θέματα ασφάλειας και άμυνας της περιοχής.

Αρκετά από τα στοιχεία που χρησιμοποίησα για την σημερινή παρουσίαση προέρχονται από σχετική ημερίδα που διοργανώθηκε πρόσφατα στην Σχολή Διοικήσεως και Επιτελών του Π.Ν., κατά την οποία οι παρουσιάσεις εγένοντο από τους σπουδαστές της Σχολής Υποπλοιάρχους του Π.Ν., Δ. Λιαράκο, Β. Σταμούτσο και Κ. Πατσιαούρα ενώ ο υποφαινόμενος ήταν ένας από τους εποπτεύοντες τις εργασίες αυτές.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Ο χρόνος της αποψινής παρουσιάσεως δεν επιτρέπει έστω και την περιληπτική αναφορά στο πλουσιότατο ιστορικό παρελθόν της περιοχής, παρά μόνο ένα απλό ιστορικό στίγμα.

Το σύμπλοκο Δυτικές ελληνικές ακτογραμμές - Κέρκυρα - Διαπόντιοι νήσοι - Αδριατική θάλασσα απετέλεσε διαχρονικά το μήλο της έριδος των εκάστοτε ισχυρών γεωπολιτικών δυνάμεων. Εάν η Μεσόγειος ήταν το κέντρο του γνωστού κόσμου, το Ιόνιο ευρίσκεται στο κέντρο της Μεσογείου και ανέκαθεν υπήρξε σταυροδρόμι και κομβικό σημείο επικοινωνίας Ανατολής και Δύσεως.

Από την προϊστορία και του μυθικούς χρόνους μαθαίνουμε ότι κάτοικοι του Ιονίου συμμετέχουν τόσο στην Αργοναυτική εκστρατεία όσο και στην εκστρατεία κατά της Τροίας, προσφέροντες πλοία, έμπειρα πληρώματα και σπουδαίους ηγέτες. Κατά τους ιστορικούς και ιδιαίτερα τους κλασσικούς χρόνους, οι πολυπληθείς ελληνικές αποικίες και στις δύο πλευρές του Ιονίου πελάγους διακρίνονται για την ισχύ και την ευμάρειά τους. Όλοι γνωρίζουμε ότι ο Πελοποννησιακός Πόλεμος του 5ου αιώνος π.Χ. άρχισε από το Ιόνιο, η δε τελική του έκβαση καθορίσθηκε αποφασιστικά από την Σικελική εκστρατεία των Αθηναίων.

Κατά την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου και των Ελληνιστικών χρόνων, η περιοχή δεν γνωρίζει αξιόλογη πολιτικοστρατιωτική δραστηριότητα αφού η προσοχή των Μακεδόνων ήταν στραμένη προς Ανατολάς, αν και ουδείς γνωρίζει τι θα ακολουθούσε εάν δεν μεσολαβούσε ο πρόωρος θάνατος του Μ. Στρατηλάτου. Αργότερα ο Βασιλεύς Πύρρος επιχειρεί διείσδυση στο Ιόνιο και αφού νικά τους Ρωμαίους το 280 π.Χ., κατακτά την Σικελία, γεγονός που προκαλεί την συμμαχία Ρωμαίων και Καρχηδονίων εναντίον του.

Κατά την Ρωμαϊκή περίοδο η περιοχή εθεωρήθει φύλακας του στομίου της Αδριατικής και απαραίτητος βατήρας για την πρόσβαση των Ρωμαίων στην Α. Μεσόγειο, γεγονός που υπήρξε βασική αιτία των μακροχρονίων Καρχηδονιακών πολέμων της Ρώμης. Η ρωμαϊκή εγνατία οδός (140 π.Χ.), που εκκινούσε από το σημερινό Δυρράχιο και έφθανε στην Κωνσταντινούπολη μέσω Θεσσαλονίκης, υπογράμμιζε την σημασία των στενών του Οτράντο για τις εμπορικές μεταφορές κατά τον άξονα Ανατολή - Δύση. Τέλος η ναυμαχία του Ακτίου μεταξύ του Οκταβιανού και του Αντωνίου και Κλεοπάτρας, έκρινε την τύχη της Αιγύπτου.

Ανάλογο ρόλο διεδραμάτισε το Ιόνιο κατά την Βυζαντινή περίοδο, κατά την οποία υπήρξε το δυτικό σύνορο και το σημείο συγκρούσεων των Βυζαντινών με τις ανερχόμενες Δυτικές Δυνάμεις. Κατά τον Μεσαίωνα, σε αντίθεση με την Δύση, το Βυζάντιο κυριαρχεί στην θάλασσα και το θαλάσσιο εμπόριο αποκομίζοντας κέρδη και ευημερία. Το Ιόνιο γίνεται Βυζαντινή λίμνη που ευνοεί τις μεταφορές και το εμπόριο δίχως δασμούς, παράγει δε δικό του πλούτο που οδηγεί στην ανάπτυξη και την ευημερία της περιοχής.

Οι περιοχές Αδριατικής και Ιονίου υπέστησαν όχι τυχαία τις επιθέσεις των Βανδάλων, των Ούνων και των Γότθων της Ιταλίας, κατά τον 4ο, 5ο, και 6ο αιώνα μ. Χ. αντίστοιχα. Η εξ ίσου δυναμική και νικηφόρα Βυζαντινή αντίδραση κατά των Γότθων με επικεφαλής τους στρατηγούς Βελισσάριο και Ναρσή αποδεικνύει την σημασία που είχε για το Βυζάντιο η περιοχή αυτή.

Μεταξύ του 8ου και του 13ου αιώνα, οι Βίκινγκς χρησιμοποιούν το Ιόνιο και την Κέρκυρα ως βατήρα για την περαιτέρω προώθησή τους προς την Κωνσταντινούπολη. Οι σταυροφόροι στοχοποιούν κατ' επανάληψη αποδεδειγμένης αξίας σημεία θαλασσίου ελέγχου στην περιοχή του Ιονίου. Η εξασθένιση του Βυζαντίου και η πτώση των Αράβων, ανοίγουν διάπλατα θαλάσσιους δρόμους και λιμάνια στην Ενετία και την Γένοβα οι οποίες αναλαμβάνουν ρόλο πρωταγωνιστού στο διαμετακομιστικό εμπόριο. Το 1199 μ.Χ., η Ενετία αποκτά εμπορική ελευθερία στην περιοχή του Ιονίου, κατόπιν σχετικής συνθήκης με το Βυζάντιο.

Η μεγάλη αυτή ναυτική Δύναμη της Ενετίας θεωρούσε ως βασική προϋπόθεση της εμπορικής της δραστηριότητος τον πλήρη έλεγχο του Ιονίου. Πέραν της Κέρκυρας, με τον κεντρικό της ρόλο τόσο από πλευράς θέσεως όσο και από πλευράς φυσικής διαμορφώσεως, οι Ενετοί ήλεγχαν επιπλέον κομβικά γι' αυτούς σημεία όπως τα υπόλοιπα Επτάνησα, η Πάργα, η Ναύπακτος, η Μεθώνη και η Κορώνη. Ας μην ξεχνούμε ότι η ναυτική δύναμη της Βενετίας αποτελείτο από δύο στόλους. Ο βαρύς Στόλος ναυλοχούσε στην Κέρκυρα και ο εκάστοτε Ναύαρχος ήταν και Αρχηγός ολοκλήρου του Στόλου της Μεσογείου. Ο ελαφρύς Στόλος παρέμενε στον οχυρωμένο λιμένα της Σούδας, στην Κρήτη.

Εν συνεχεία η περιοχή του Ιονίου απετέλεσε στρατηγική ζωτική περιοχή για την προστασία των ακτών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αλλά ταυτόχρονα και εφαλτήριο των Δυτικών διεκδικήσεων, καθώς και χώρο συγκεντρώσεως στρατιωτικών δυνάμεων των ισχυρών Δυτικών κρατών της εποχής, κατά την περίοδο της παρακμής των Οθωμανών. Αυτό μαρτυρούν οι οκτώ (8) Ενετοτουρκικοί πόλεμοι. Όλοι γνωρίζουν τίς σημαντικές ναυμαχίες της Πρέβεζας το 1538, καθώς και την Ναυμαχία της Ναυπάκτου του 1571. Ειδικότερα η Κέρκυρα αντέχει τις διαδοχικές επιθέσεις των Τούρκων το 1537, 1571, 1573 χάρις στα τεράστια ποσά που δαπανώνται για την άρτια οχύρωση της νήσου, η οποία θεωρείται από τους Ενετούς ζωτικής σημασίας.

Η διαχρονική γεωπολιτική αξία του Ιονίου δεν μειώθηκε στα νεώτερα χρόνια, κατά τα οποία η Κέρκυρα απετέλεσε διαδοχικά κτήση των Ενετών, των Γάλλων του Ναπολέοντος (1797 - 1799), των Ρώσων (1799 - 1801), των Άγγλων (1814 - 1864), μέχρι και την τελική ένωση με την πατρίδα. Ειδικά για την Κέρκυρα είναι χαρακτηριστικό ότι το 1855, ο Άγγλος Κυβερνήτης προτείνει την ένωση των υπολοίπων Επτανήσων με την Ελλάδα δίχως σε αυτά να συμπεριλαμβάνει την Κέρκυρα τους Παξούς και τις Διαπόντιες νήσους.

Από το 1870 έως και τις μέρες μας, μέσω σειράς πολεμικών συγκρούσεων και πλήθους συνθηκών και συμφωνιών οι οποίες δεν κρίνεται σκόπιμο να αναφερθούν λεπτομερώς, για την οικονομία του χρόνου, οι Μ. Δυνάμεις και τα κράτη της περιοχής εκδηλώνουν το ενδιαφέρον τους και επιδιώκουν γεωπολιτικά κέρδη στην περιοχή του Ιονίου και της Αδριατικής. Ενδεικτικά αναφέρονται ονομαστικά η συνθήκη του Αγ. Στεφάνου (1877), του Βερολίνου (1878), οι συμφωνίες της Μόντσας (1897), Θεσσαλονίκης (1913), Βουκουρεστίου (1913), τα πρωτόκολλα του Λονδίνου (1913), της Φλωρεντίας (1914) και της Κέρκυρας (1914), την συμφωνία του Λονδίνου (1915), την μυστική συμφωνία Τιτόνι - Βενιζέλου, την Συνθήκη του Σαιν Ζερμαίν (1919), του Ραπάλο (1920), των Τιράνων (1920), της Μοσούλης (1926), των Τιράνων (1927) και (1936), του Βελιγραδίου (1937).

Σε όσες των συνθηκών αυτών συμμετείχε, η Ιταλία επεδίωξε την δημιουργία κλειστής εκατέρωθεν ιταλικής Αδριατικής και Ιονίου και επιπλέον πλήρη έλεγχο του άξονος Αδριατική, Ιόνιο, Λιβύη, Αιθιοπία. Στην επιδίωξή της αυτή η κατοχή της Κέρκυρας και η πρόσβαση και άσκηση καταλυτικής επιρροής κυρίως στην Αλβανία αλλά και ευρύτερα στα Βαλκάνια, αποτελούσε υψηλή προτεραιότητα. Παράλληλα

θεωρώντας ότι απειλείται ο έλεγχος της Αδριατικής από την ελληνική Κέρκυρα, φρόντισε να μειώσει τον κίνδυνο, με οριοθέτηση των Αλβανικών συνόρων απέναντι από το νησί, αποστερώντας έτσι από την Ελλάδα την Β. Ήπειρο, διεθνώς αναγνωρισμένη ελληνική περιοχή με αμιγώς ελληνικούς πληθυσμούς. Στο ίδιο πλαίσιο όλοι γνωρίζουμε τις κατά καιρούς Ιταλικές προκλήσεις, προπαγάνδες, προβοκάτσιες, βομβαρδισμούς και κατακτήσεις της Κέρκυρας, όλοι γνωρίζουμε τον ρόλο που διεδραμάτισαν οι ιταλοκερκυραίοι κατά την διάρκεια της κατοχής και όλοι επίσης υποψιαζόμαστε ποιός υποκινεί και ενθαρρύνει κινήματα αυτονομήσεως των Ιονίων νήσων βρίσκοντας πρόσφορο έδαφος σε αμελητέα ευτυχώς μερίδα αφελών, ανιστόρητων και ίσως αργυρόνητων ντόπιων κατοίκων.

Η Ρωσία επεδίωξε την πρόσβαση στην μεσογειακή Αδριατική, μέσω συγγενών εθνολογικά και θρησκευτικά κρατών, όπως η Σερβία και η Βουλγαρία, ασκώντας πιέσεις ώστε τα σύνορα των κρατών αυτών να φθάνουν στην εν λόγω θάλασσα. Επιπλέον η Ε.Σ.Σ.Δ. εναντιώνετο στην απελευθέρωση της Β. Ηπείρου από την Ελλάδα, αφού την θεωρούσε ενταγμένη στην Δύση και δημιούργησε βάση Υποβρυχίων στην νήσο Σάσωνα. Η Αυστρία ουδέποτε επιθυμούσε ανεξάρτητο χριστιανικό σλαβικό κράτος με διέξοδο στην θάλασσα, αντιθέτως ευνοούσε μία μεγάλη, ανεξάρτητη μουσουλμανική Αλβανία.

Αντίστοιχα οι Δυτικές Μ. Δυνάμεις ανέκαθεν προσεπάθησαν να δημιουργήσουν παράκτια αναχώματα με σκοπό την αποκοπή προσβάσεως της Ρωσίας στην Αδριατική και το Ιόνιο, εκμεταλλευόμενες τους μη συγγενείς, εθνολογικά ή θρησκευτικά, με αυτήν πληθυσμούς. Επιπλέον προκειμένου οι Δυτικές Δυνάμεις να εξασφαλίζουν ελευθερία κινήσεων στην περιοχή, ευνοούσαν τον κατατεμαχισμό του ελέγχου Αδριατικής και Ιονίου σε ένα ή περισσότερα μικρότερα κράτη, αποτρέποντας τον πλήρη έλεγχο της περιοχής από τοπικές περιφερειακές δυνάμεις. Για τον λόγο αυτό συναίνεσαν στην απαίτηση της Ιταλίας όπως τα Αλβανικά σύνορα φθάνουν απέναντι από την Κέρκυρα.

Παραλείποντας τα γνωστά σε όλους γεγονότα του Β'Π.Π. και ερχόμενοι στις μέρες μας, θα σταθούμε στην συμφωνία των Αθηνών του 1977, μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας, η οποία διατυπώνει σαφώς θέματα περί υφαλοκρηπίδος και συνεκμεταλλεύσεως κοιτασμάτων πετρελαίου, περιγράφοντας τρόπους διπλωματικής διευθετήσεως τυχόν διαφορών, γεγονός που πιστοποιεί την από το 1975 πλήρη γνώση, για τα κοιτάσματα πετρελαίου του Ιονίου καθώς και των προβλημάτων τα οποία θα δημιουργούσαν στο μέλλον.

Στις αρχές του 1990 οι Δυτικές Δυνάμεις, μέσω του ΝΑΤΟ, προκαλούν τον πόλεμο στην Γιουγκοσλαβία, στην προσπάθειά τους να αποκλεισθεί η Σερβία από τις ακτές της Αδριατικής, αφού ο διαχρονικός κίνδυνος καθόδου της Ρωσίας στην Μεσόγειο, μέσω Σλαβικού κράτους, θεωρείται ότι θίγει ζωτικά Δυτικά συμφέροντα.

Από το 1987, το ΝΑΤΟ απεφάσισε την εγκατάσταση μοίρας αναγνωριστικών Α/Φ τύπου AWACS στο Άκτιο, για λόγους ελέγχου της Κεντρικής και Ανατολικής Μεσογείου καθώς και της Β. Αφρικής. Τα οφέλη της αποφάσεως αυτής για την συμμαχία είναι προφανή και επιβεβαιώθηκαν πρόσφατα, για μία ακόμη φορά, κατά την εξασφάλιση ζώνης απαγόρευσης πτήσεων επάνω από την Λιβύη.

Το 1997, μετά την κατάρρευση του παρατραπεζικού συστήματος στην Αλβανία, το Πολεμικό μας Ναυτικό υλοποιεί ειδική επιχείρηση, για την μεταφορά από τα Τίρανα στο Δυρράχιο ξένων υπηκόων, Κινεζικής, Αιγυπτιακής, Ιρανικής, Ιορδανικής και Παλαιστινιακής καταγωγής. Αυτή είναι και η τελευταία μέχρι στιγμής ελληνική δυναμική παρέμβαση στην περιοχή του Ιονίου.

Τον Μάϊο του 2000, συντελείται διάσκεψη στην Αγκώνα, με Ελληνική πρωτοβουλία και με συμμετοχή των χωρών της Αδριατικής Ιταλία, Αλβανία, Βοσνία - Ερζεγοβίνη, Κροατία και Σλοβενία. Μεταξύ των τομέων ενδιαφέροντος της διασκέψεως, όπως ο τουρισμός και η καταπολέμηση του εγκλήματος, σημαντική θέση καταλαμβάνει η εκμετάλλευση των οικονομικών πόρων της Αδριατικής και του Ιονίου, οι επιστημονικές συνεργασίες και η προστασία του περιβάλλοντος, θέματα δηλαδή με οσμή πετρελαίου. Απόρροια της εν λόγω πρωτοβουλίας Αδριατικής και Ιονίου (ΠΑΙ), είναι και η καθιέρωση από το 2001, της πολυεθνικής ναυτικής ασκήσεως ADRION, η οποία συμβάλλει στους σκοπούς της, μέσω της εξασφάλισης ικανοποιητικού επιπέδου συνεργασίας μεταξύ των Ναυτικών των χωρών Αδριατικής και Ιονίου, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι προκλήσεις ασφαλείας στην περιοχή αυτή.

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΙΟΝΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ - ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Πριν συνεχίσουμε, θα ήθελα να σταθώ στιγμιαία στην έννοια της γεωπολιτικής, της οποίας η στοιχειώδης γνώση θα απαιτούσε ιδιαίτερη διάλεξη. Για εμάς αρκεί να γνωρίζουμε ότι γεωπολιτική είναι η γεωγραφία της ισχύος, δηλαδή είναι η έννοια που συνδέει άρρηκτα την γεωγραφία με ολόκληρο το πολιτικό και πολιτισμικό οικοδόμημα ενός κράτους και εξετάζει την αλληλεπίδραση μεταξύ των, υπό το πρίσμα της αναζητήσεως και αποκτήσεως ισχύος, από το υπό εξέταση κράτος, μίας ισχύος υπό την ευρύτερη έννοια του όρου (οικονομικής, στρατιωτικής και πολιτισμικής). Κατά παρεμφερή προσέγγιση, η γεωπολιτική είναι κόρη της γεωγραφίας η οποία αποτελεί το επίκεντρο της διαδικασίας διαχρονικής διαμορφώσεως των διεθνών σχέσεων. Η γεωπολιτική μελέτη περιοχών και λαών και ιδιαίτερα η γεωπολιτική πρόβλεψη, έχει περίπλοκο χαρακτήρα, λόγω του δυναμικού συνδυασμού γνωστικών αντικειμένων από πολλούς κλάδους επιστημών, στο πεδίο εφαρμογής ενός ταχέως μεταβαλλομένου και

σύνθετου περιβάλλοντος.

Οι Οθωνοί απέχουν περί τα 42 ν.μ. από την ανατολικότερη ιταλική ακτή (Οτράντο) και 18.7 ν.μ. από την πλησιέστερη αλβανική ακτή (Δρυμάδες Χειμάρρας). Αν συσχετίσουμε το εύρος του στενού του Οτράντο που αποτελεί την είσοδο της Αδριατικής και είναι περίπου 40 ν.μ., συμπεραίνουμε ότι η απόσταση Οθωνοί - Ιταλία ισαπέχει περίπου με την απόσταση του στενού του Οτράντο, σχηματίζοντας έτσι ένα νοτιότερο στενό. Η θαλάσσια περιοχή μεταξύ Κερκύρας και των απέναντι αλβανικών ακτών σχηματίζει έναν μεγάλο προστατευμένο κόλπο που αποτελεί ασφαλές αγκυροβόλιο και που στο στενότερο σημείο του, απέχει 1.1 ν.μ. από την Αλβανία. Ο κάτοχος της Κέρκυρας και των Διαποντίων νήσων, δύναται να ελέγξει το ανατολικό σκέλος του στενού του Οτράντο. Σε αυτή την γεωγραφική διαμόρφωση χρωστά η περιοχή το διαχρονικό γεωπολιτικό της ενδιαφέρον.

Η Αδριατική εκτείνεται επί άξονος ΒΔ κατευθύνσεως που ξεκινά από το στενό του Οτράντο, σε μήκος 413 ν.μ. και μέγιστου πλάτους 100 ν.μ.. Το μέσο βάθος της είναι 240 μ. και το μέγιστο 1460 μ.. Στην ανατολική πλευρά της και κατά μήκος των Κροατικών ακτών, υπάρχει σύμπλεγμα 1000 περίπου νήσων εκ των οποίων κατοικούνται οι 66. Στην Αδριατική έχουν έξοδο η Ιταλία με 6 κύρια λιμάνια, η οποία και αποτελεί μία από τις κύριες εμπορικές πύλες εισόδου στην Ευρώπη, η Σλοβενία με ακτογραμμή μόλις 10 ν.μ. και έναν κύριο λιμένα, η Κροατία που κατέχει τα 2/3 της ανατολικής ακτογραμμής (άνω των 250 ν.μ.) με 4 κύρια λιμάνια, η Βοσνία - Ερζεγοβίνη με ακτή μόλις 5 ν.μ., δίχως κύριο λιμένα, το Μαυροβούνιο με ακτή 50 ν.μ. και ένα κύριο λιμένα (Μπαρ) και τέλος η Αλβανία με μήκος ακτογραμμής περί τα 150 ν.μ. και τρείς κύριους λιμένες. Όλη αυτή η θαλάσσια περιοχή εκτάσεως 160.000 τ.χ. ελέγχεται ουσιαστικά από το στενό του Οτράντο το οποίο προς ανατολάς ορίζεται από την νήσο Σάσωνα και τους Οθωνούς.

Περνώντας το στενό του Οτράντο προς Νότο εισερχόμαστε στην σεισμογενή περιοχή του Ιονίου με σαφώς μεγαλύτερα βάθη (το βαθύτερο σημείο της Μεσογείου ευρίσκεται δυτικά της Σαπιέντζας, στην Πελοπόννησο με βάθος 5.267 μ). Στην δυτική ελληνική ακτογραμμή ευρίσκονται τρεις κύριοι λιμένες (Ηγουμενίτσα, Πάτρα, Καλαμάτα) και δυτικώς της ακτογραμμής τα Επτάνησα.

Το σύμπλεγμα Αδριατική - Οτράντο - Ιόνιο ελέγχει τρεις Ηπείρους και δύο θάλασσες (Μεσόγειος, Εύξεινος) και συνεπώς επηρεάζει κάθε στρατιωτική επιχείρηση στην Κεντρική και Νότια Ευρώπη, τον Εύξεινο, την Μ. Ασία, την Μ. Ανατολή, την Μεσόγειο και την Β. Αφρική. Για τον λόγο αυτό η περιοχή προσφέρεται ως περιοχή συγκεντρώσεως και βάση επιχειρήσεων μεγάλων δυνάμεων. Το ίδιο σύμπλεγμα ελέγχει κάθε κίνηση εντός της Μεσογείου και ειδικότερα το τρίγωνο Γιβραλτάρ - Σουέζ - Εύξεινος Πόντος.

Μετά την διάνοιξη της διώρυγας του Σουέζ (1869), η Μεσόγειος κατέστη η πλέον σύντομη και φθηνή οδός μεταφοράς εμπορευμάτων και φυσικών πόρων και κυρίως υδρογονανθράκων για ολόκληρη την Δύση σε αμφότερες τις πλευρές του Ατλαντικού. Γίνεται λοιπόν φανερή η ζωτική σημασία ελέγχου του άξονος αυτού και συνεπώς η γεωπολιτική σημασία του Ιονίου, για τις Δυτικές ναυτικές Δυνάμεις καθώς και για ποιόν λόγο δεν επιτρέπουν την κάθοδο στην θάλασσα χερσαίων Δυνάμεων όπως η Ρωσία. Πέραν του Ιονίου, κομβικής σημασίας θεωρούνται τα σημεία ελέγχου του Γιβραλτάρ, της Μάλτας, της Κρήτης, της Κύπρου και του Σουέζ. Οι επισημάνσεις αυτές αναδεικνύουν και την μεγάλη σημασία της χώρας μας, ως παραδοσιακά ναυτικής δυνάμεως με το Ιόνιο και την Κρήτη στην κατοχή της, για την Δύση.

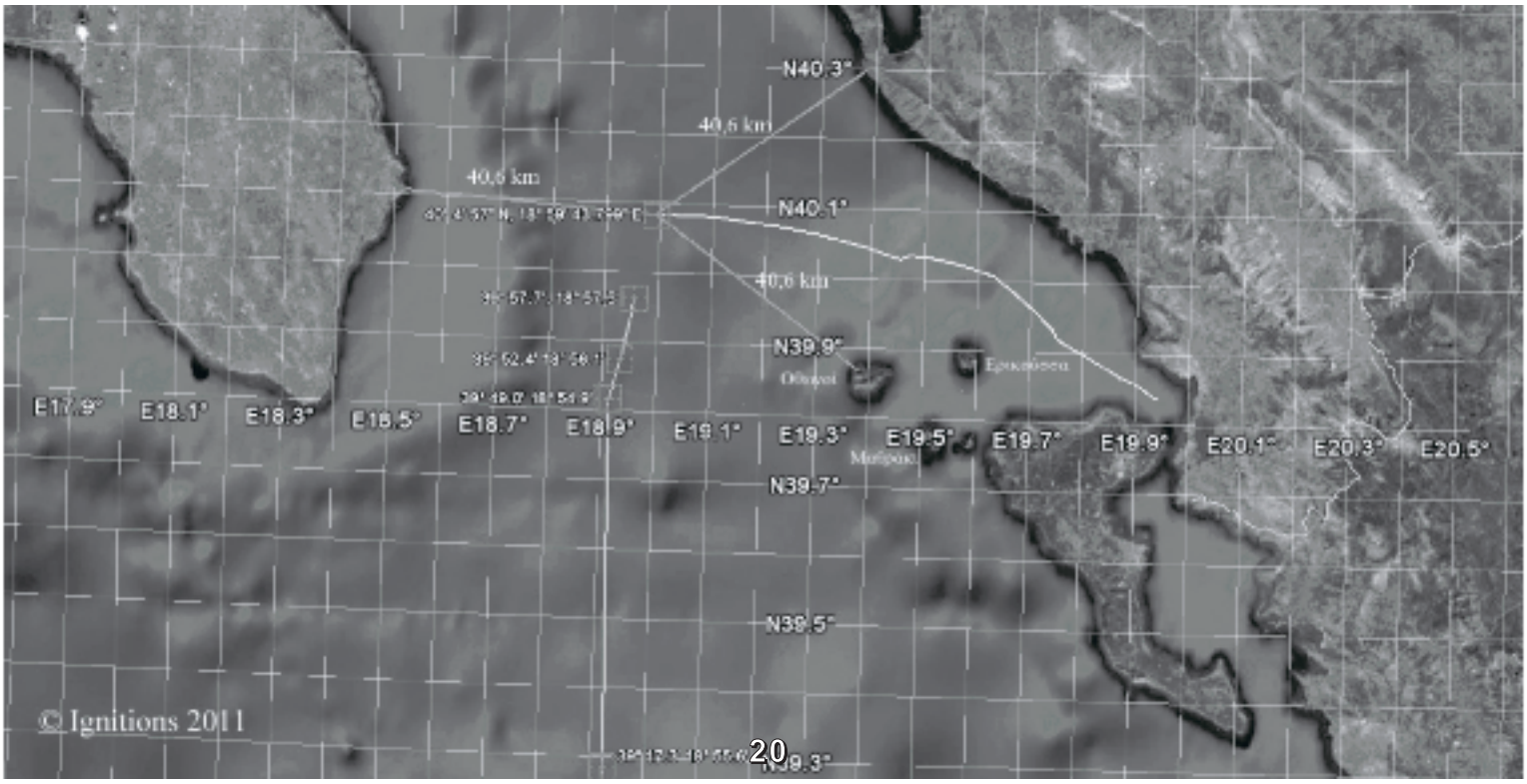

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ

Ξεκινώντας από τον ορυκτό πλούτο, το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών τεκμαίρει ότι από τις μέχρι τώρα έρευνες και εξορύξεις, υφίστανται αξιοποιήσιμα βιομηχανικά ορυκτά στην περιοχή της Κέρκυρας, Λευκάδος, Ζακύνθου και Κυπαρισίας, όπως λευκά ανθρακικά ορυκτά και γύψος τα οποία έχουν βιομηχανικές εφαρμογές.

Αν και προϋπήρξαν έρευνες υδρογανανθράκων στον Ελλαδικό χώρο, συστηματικές προσπάθειες έγιναν από το έτος 1969 στο Θρακικό πέλαγος από τις εταιρείες Texaco, Chevron, Ada Oil και Oceanic, αμερικανικών συμφερόντων. Η τελευταία ανακαλύπτει το 1973 τα πρώτα κοιτάσματα δυτικά της Θάσου από τα οποία θα εξαχθεί το πρώτο ελληνικό πετρέλαιο το 1981. Από το 1974 προβάλλονται οι πρώτες τουρκικές διεκδικήσεις με αποτέλεσμα την συμφωνία της Βέρνης του 1976, με την οποία περιορίζονται οι έρευνες εντός των 6 ν.μ. από την ηπειρωτική Ελλάδα. Ακολουθεί η κρίση του 1987 και η συμφωνία του Νταβός για την μη εκμετάλλευση των πετρελαίων του Αιγαίου. Την κρίση των Ιμίων ακολουθεί η συμφωνία της Μαδρίτης του 1997 στην οποία μεταξύ άλλων αναγνωρίζονται ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο. Ακολουθεί η παράδοση 25 πακέτων ερευνών σε πετρελαϊκές εταιρείες στον ελλαδικό χώρο στον οποίο έως το 1999 είχαν γίνει 172 ερευνητικές γεωτρήσεις. Οι τελευταίες παραχωρήσεις περιοχών για έρευνα στην Δ. Ελλάδα έγιναν το 1997 (κοινοπραξίες των ΕΛΠΕ, με Enterprise Oil και Triton) όπου εκτελέσθηκαν 6 συνολικά γεωτρήσεις μέχρι το 2002.

Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, στον υπό εξέταση χώρο του Ιονίου πελάγους και της Δυτικής ακτογραμμής, συνυπάρχει το σύνολο των παραγόντων που απαιτούνται για την ύπαρξη υδρογονανθράκων. Υπάρχει δηλαδή ένα ολοκληρωμένο πετρελαϊκό σύστημα που περιλαμβάνει μητρικά πετρώματα που γεννούν πετρέλαιο, πετρώματα - ταμιευτήρες που το αποθηκεύουν, πετρώματα που το σφραγίζουν και υπάρχει επίσης η προβλεπομένη γεωλογική ιστορία.

Από τις έρευνες του παρελθόντος υπάρχουν αναξιοποίητα ευρύματα στο Δ. Κατάκωλο και στις Αλυκές της Ζακύνθου. Ο αριθμός των 172 γεωτρήσεων μέχρι το 2011, στον ελλαδικό χώρο κρίνεται απολύτως ανεπαρκής εάν ληφθεί υπ' όψιν ότι στην Αλβανία οι αντίστοιχες γεωτρήσεις φθάνουν τις 1000. Η υψηλή πιθανότητα υπάρξεως πλουσίων κοιτασμάτων στο Ιόνιο ενισχύεται και από το γεγονός της αντλήσεως πετρελαίου από την Αλβανία στα βόρεια σύνορά μας, καθώς και από την ύπαρξη ιταλικών κοιτασμάτων στην Αδριατική.

Στις 30 Μαϊου του 2011 ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής ανεκοίνωσε το σχέδιο διεθνούς προσκλήσεως εκδηλώσεως ενδιαφέροντος για την διενέργεια σεισμικών ερευνών στην ευρύτερη περιοχή του Ιονίου, Δ. Ελλάδος και νοτίως της Κρήτης. Απώτερος σκοπός η ταχεία αποτύπωση πετρελαϊκών συστημάτων και ανάδειξη γεωλογικών δομών, ώστε να ακολουθήσει το 2012 η παραχώρηση περιοχών για ερευνητικές γεωτρήσεις προς εντοπισμό υδρογονανθράκων. Η εν λόγω ανακοίνωση του ελληνικού Υπουργείου προεκάλεσε την αντίδραση αλβανικών εθνικιστικών οργανώσεων οι οποίες χαρακτηρίζουν την ελληνική απόφαση ως "προσβολή της εδαφικής ακεραιότητος της Αλβανίας σε μία περιοχή όπου δεν έχουν καθορισθεί ακόμη τα θαλάσσια σύνορα μεταξύ των κρατών". Επιπλέον εμφανίσθηκαν πρωτοσέλιδα στον αλβανικό τύπο που εμφανίζουν τα Τίρανα να αμφισβητούν ακόμη και τα χερσαία σύνορα. Σε ότι αφορά την Λιβύη επισημαίνεται ότι επί του παρόντος δεν αναγνωρίζει ύπαρξη υφαλοκρηπίδος στην νήσο Γαύδο και ότι η Ελλάδα δεν έχει υπογράψει συμφωνία με την χώρα αυτή για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος.

Είναι γνωστό ότι η Ευρώπη είναι ενεργειακά εξαρτημένη περιοχή αφού εισάγει σημαντικό ποσοστό των αναγκών της σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο. Μεγάλα κοιτάσματα φυσικού αερίου διαθέτει η Ρωσία η οποία προμηθεύει την Ευρώπη μέσω Ουκρανίας, Λευκορωσίας και Βαλτικής θαλάσσης. Μεγάλα επίσης αποθέματα φυσικού αερίου ανεκαλύφθησαν πρόσφατα σε κράτη της Κασπίας και της Κ. Ασίας, όπως το Αζερμπαϊτζάν, Τουρκμενιστάν, Καζακστάν κ.λ.π.. Στην περιοχή αυτή μαίνεται σκληρός ανταγωνισμός για άσκηση επιρροής από τις Η.Π.Α., την Ρωσία, την Ε.Ε. αλλά και την Κίνα και την Ινδία, καθώς και από τοπικές περιφερειακές δυνάμεις όπως το Ιράν και η Τουρκία.

Δεδομένου ότι η σημαντική εξάρτηση της Ευρώπης από τους Ρωσικούς υδρογονάνθρακες περιορίζει τις στρατηγικές επιλογές της, καταβάλλεται προσπάθεια δημιουργίας εναλλακτικού δρόμου προμηθείας της, μέσω του λεγομένου "νοτίου διαδρόμου", στον οποίο η Τουρκία και η χώρα μας αποτελούν τις κυριότερες χώρες διελεύσεως των αγωγών. Η Ελλάς δύναται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στον ενεργειακό χάρτη της Ευρώπης με την συμμετοχή της στους αγωγούς Trans Adriatic Pipeline (TAP), τον αγωγό Ιταλίας - Ελλάδος, Τουρκίας - Ελλάδος, Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη και South Stream, επιδιώκοντας να ισορροπήσει μεταξύ των ρωσικών και Δυτικών συμφερόντων.

Ο ελληνοϊταλικός αγωγός φυσικού αερίου (ΔΕΠΑ Α.Ε. - EDISON - POSEIDON), του οποίου η επένδυση ανέρχεται στα 600 εκ. € για το χερσαίο και 300 εκ. € για το υποθαλάσσιο, θα μεταφέρει πλέον των 8 δις. κ.μ. προς την Ιταλία, με δυνατότητα αυξήσεως της παροχής του. Η μεταφορά του, από την Κομοτηνή θα φθάνει στην Νέα Μεσημβρία, μέσω του υπάρχοντος ελληνικού δικτύου. Από εκεί θα κατασκευασθεί αγωγός μήκους 300 χλμ. έως τις δυτικές θεσπρωτικές ακτές από όπου ένας υποθαλάσσιος αγωγός διπλής κατευθύνσεως, μήκους 212 χλμ. θα μεταφέρει το αέριο στο Οτράντο. Η ολοκληρωση του έργου αναμένεται στα τέλη του 2016. Ο ελληνοϊταλικός αγωγός προβλέπεται να συνδεθεί με

τον ελληνοτουρκικό αγωγό ITG (Interconnection Turkey - Greece), δημιουργώντας έτσι τον ITGI (Interconnection Turkey - Greece - Italy). Ο αγωγός ITG ο οποίος έχει περατωθεί από το 2007, έχει μήκος 285 χλμ., εκ των οποίων 200 χλμ. ευρίσκονται στην Τουρκία και 85 χλμ. στην Ελλάδα και ξεκινά από την πόλη Karacabey, καταλήγοντας στην Κομοτηνή.

Ο ρωσικών συμφερόντων αγωγός φυσικού αερίου South Stream, κόστους 10 δις. € και άμεσος ανταγωνιστής του αγωγού Nabucco, Δυτικών συμφερόντων, εκκινώντας από την Ρωσσία με υποθαλάσσιο αγωγό στην Μ. Θάλασσα μήκους 900 χλμ., φθάνει στην Βουλγαρία και εν συνεχεία διασπάται σε δύο κλάδους, έναν βόρειο προς Αυστρία και έναν νότιο προς την Ελλάδα και εν συνεχεία την Ιταλία. Η ολοκλήρωση του έργου προγραμματίζεται για το 2015 με συμμετοχή της GASPROM, της Ιταλικής ΕΝΙ, και της Γαλλικής Edf και το δυναμικό μεταφοράς του θα φθάνει τα 63 δις. κ.μ..

Ο αγωγός φυσικού αερίου TAP ή Trans Adriatic Pipeline προβλέπει την μεταφορά φυσικού αερίου από την Τουρκία, διερχόμενος από την Ελλάδα και την Αλβανία, από τις ακτές της οποίας με υποθαλάσσιο αγωγό θα καταλήγει στην Ιταλία. Στην σύμπραξη του έργου συμμετέχουν η Νορβηγική εταιρεία Statoil (42.5%), η Ελβετική EGL (42.5%) και η Γερμανική Eon Ruhrgas (15%). Ο TAP δεν έχει λάβει ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, όπως ο ανταγωνιστικός του ITGI, εν τούτοις οι συμμετέχουσες εταιρείες διαθέτουν κεφάλαια και επιπλέον η Statoil συμμετέχει στην εξόρυξη του Αζέρικου κοιτάσματος φυσικού αερίου.

Η κυριότερη επιχειρηματική δραστηριότητα ευρωπαϊκής απεξαρτητοποιήσεως από το Ρωσικό φυσικό αέριο, μέσω του "νοτίου διαδρόμου", είναι ο αγωγός Nabucco, που υποστηρίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς και από τις κυβερνήσεις της Γερμανίας και Η.Π.Α.. Ο αγωγός αυτός θα μεταφέρει 31 δις. κ.μ. φυσικού αερίου από το Αζερμπαϊτζάν και ενδεχομένως από το Τουρκμενιστάν και το Ιράκ, μέσω Τουρκίας στην Ευρώπη. Η τελική απόφαση για την επένδυση ανεμένετο εντός του 2011, η έναρξη κατασκευής το 2012 και η έναρξη λειτουργίας το 2017. Εν τούτοις δεν είναι πιθανή η παράλληλη κατασκευή του αγωγού Nabucco και του ανταγωνιστικού του South Stream, αφού η συνολική παρεχομένη ποσότητα των 94 δις. κ.μ. είναι υπερβολική για τις ευρωπαϊκές απαιτήσεις. Από το γεγονός αυτό προκύπτει αντιπαράθεση και ανταγωνισμός μεταξύ των αξόνων Βρυξελλών - Βερολίνου - Ουάσινγκτον και Μόσχας - Ρώμης - Παρισίων.

Αντιπαράθεση προκαλεί επίσης η επιλογή κατασκευής των αγωγών TAP και ITGI με επιπτώσεις και στον αγωγό Nabucco. Ο TAP παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι δεν απαιτεί κοινοτικές επιδοτήσεις, δύναται εάν απαιτείται να μεταφέρει περισσότερο φυσικό αέριο και είναι οικονομικότερος. Προϋπόθεση κατασκευής των αγωγών αποτελεί η σύμβαση προμηθείας αερίου από την παραγωγό χώρα. Κατά συνέπεια οι αγωγοί TAP, ITGI και Nabucco διαγκωνίζονται για την εξασφάλιση του πολυπόθητου συμβολαίου με το Αζερμπαϊτζάν, το οποίο όμως στην παρούσα φάση δύναται να διαθέσει μόνο 10 δις. κ.μ. προς την Ευρώπη και επιπλέον στην χώρα αυτή η Ρωσία είναι σε θέση να ασκήσει ισχυρή επιρροή. Η κατασκευή ενός εκ των TAP ή ITGI θα μειώσει τις πιθανότητες κατασκευής του Nabucco, αφού η μεγάλη και ακριβή παροχή του θα προέρχεται από τα ίδια περιορισμένα κοιτάσματα του Αζερμπαϊτζάν (γι' αυτό η αναζήτηση περαιτέρω παροχής από το Τουρκμενιστάν, το Ιράκ και το Κατάρ).

Την Ελλάδα θα συνέφερε η κατασκευή του αγωγού ITGI, ο οποίος θα την καθιστούσε κόμβο διανομής φυσικού αερίου εκτός από το εσωτερικό της, στην Βουλγαρία, την Αλβανία, τα Σκόπια, ενδεχομένως την Σερβία και κυρίως την Ιταλία και το Ευρωπαϊκό δίκτυο.. Ενεργειακοί κόμβοι όμως επιθυμούν να καταστούν η Βουλγαρία και η Τουρκία μέσω του Αγωγού Nabucco, με την Τουρκία να ευρίσκεται πλησιέστερα στον στόχο αυτό.

Από τα προλεχθέντα συμπεραίνεται ότι το Ελληνικό έδαφος αποτελεί πεδίο ενεργειακών αντιπαραθέσεων αλλά και επενδύσεων, με μελλοντικά έσοδα από τα τέλη διελεύσεως αερίου και δυνατότητα παροχής φθηνότερου αερίου στο εσωτερικό. Ειδικότερα η περιοχή του Ιονίου αποκτά επιπρόσθετη γεωπολιτική βαρύτητα, αφού συσχετίζεται άμεσα με την ενεργειακή τροφοδοσία της Ευρώπης.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΔΡΩΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΙΟΝΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ.

ΙΤΑΛΙΑ

Όπως ήδη προαναφέρθηκε η διαχρονικές επεκτατικές περιφερειακές φιλοδοξίες της Ιταλίας στην Αδριατική, το Ιόνιο, τα Βαλκάνια και την Α. Μεσόγειο ανέκαθεν έθιγαν κυριαρχικά και ζωτικά συμφέροντα της χώρας μας και παράλληλα καθιστούσαν την Ελλάδα εμπόδιο για τις γεωπολιτικές βλέψεις της. Με αυτή την διαχρονική παράμετρο κατά νουν και έχοντας ήδη προαναφερθεί στο παρελθόν των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών, είναι σκόπιμο να γίνει επιγραμματική μνεία των τρεχουσών σχέσεων.

Στα πλαίσια των φιλοδοξιών για άσκηση επιρροής στα Βαλκάνια αλλά και περιορισμού του ρόλου της Ελλάδος, η Ιταλία υπέγραψε το 1998 συμφωνία με την Αλβανία που ουσιαστικά εντάσσει την νήσο Σάσωνα στην γεωστρατηγική σφαίρα των ιταλικών συμφερόντων. Από το 1999 η Ιταλία έχει εγκαταστήσει εξοπλισμό, υποδομές, μέσα και δύναμη 300 ανδρών, υπό το πρόσχημα της λαθρομεταναστεύσεως προς τα ιταλικά παράλια καθώς και της εγκληματικότητος.

Η χώρα μας διατηρεί 4 προξενεία και 12 επίτιμα προξενεία σε ισάριθμες ιταλικές πόλεις. Το ΥΠΕΞ εποπτεύει το Ελληνικό Ινστιτούτο Βενετίας. Μεταξύ των διμερών συμφωνιών σημαντικότερες είναι αυτές της

οικονομικής συνεργασίας (1949), της συμφωνίας συνεργασίας κατά της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος και της διακινήσεως ναρκωτικών (1986) και οι προαναφερθείσες συμβάσεις για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος (1977) και της "Πρωτοβουλίας Αδριατικής και Ιονίου" του 2000, με την παράλληλη ναυτική συνεργασία ADRION. Στην κεντρική Ιταλία υπάρχει ομογένεια 30.000 Ελλήνων, ενώ υπενθυμίζεται η προαιώνιος παρουσία Ιταλών πολιτών ελληνικής καταγωγής στην κάτω Ιταλία. Πολιτιστική δραστηριότητα ασκεί τόσο το Ιταλικό Ινστιτούτο Αθηνών όσο και το Ινστιτούτο Μεταβυζαντινών Σπουδών στην Βενετία.

Από το 1994 εξελίσσεται το διασυνοριακό επιχειρησιακό πρόγραμμα Interreg Ελλάδος - Ιταλίας και συγκεκριμένα των ιταλικών περιοχών της Απουλίας με τις ελληνικές περιοχές της Δ. Ελλάδος, με σκοπό την διασύνδεση των αγορών και κοινοτήτων προκειμένου να δημιουργηθούν κοινές δομές για αειφόρο ανάπτυξη με παροχή κινήτρων για έμψυχο δυναμικό και οικονομικά κεφάλαια. Το πρόγραμμα φιλοδοξεί να βελτιώσει την συνοχή και να καταστήσει τις περιοχές αυτές ελκυστικότερες για επενδύσεις.

Παρά την σχετική μείωση του γεωπολιτικού βάρους της Ιταλίας ως αναχώματος του σοβιετικού επεκτατισμού, εν τούτοις τα γεγονότα στην Γιουγκοσλαβία και η πιθανή διέλευση των αγωγών TAP και ITGI από την χώρα αυτή, της αναβαθμίζουν την γεωπολιτική σημασία. Η διέλευση των αγωγών παρέχει στην Ελλάδα ευκαιρίες ρεαλιστικής συνεργασίας με την Ιταλία, συνοδευομένης με δίκαιη διευθέτηση της ΑΟΖ μεταξύ των δύο χωρών, η οποία επί του παρόντος δεν φαίνεται πιθανή. Σημείο τριβής αποτελεί η συνεργασία Ιταλίας και Η.Π.Α., με την υποστήριξη της Τουρκίας, για την υλοποίηση του οδικού άξονος Νο 8 (Δυρράχιο, Σκόπια, Σόφια, Κωνσταντινούπολη), ο οποίος αποτελεί βασικό ανταγωνιστή της Εγνατίας οδού και η κατασκευή του θα στερήσει από την χώρα μας σημαντικά έσοδα. Η πιθανή εύρεση κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στο χώρο του στενού του Οτράντο, αναμένεται να δημιουργήσει νέα εστία τριβής.

ΑΛΒΑΝΙΑ

Οι φιλοδοξίες της Ιταλίας και της Αυστροουγγαρίας για τον έλεγχο της Αδριατικής, γέννησαν το αλβανικό κράτος και χάραξαν κατάλληλα τα σύνορά του, με τις συνθήκες του Λονδίνου και Φλωρεντίας το 1913. Το κράτος αυτό είχε τότε πληθυσμό 800.000 κατ. εκ των οποίων 480.000 μουσουλμάνοι, 80.000 καθολικοί και 240.000 Έλληνες χριστιανοί ορθόδοξοι. Η Αλβανία προσπάθησε από την πρώτη στιγμή να περιορίσει εάν όχι να εξαλείψει την ελληνική μειονότητα με πιέσεις και περιορισμούς κυρίως στην εκπαίδευση, και την εκκλησία. Κατά τον πόλεμο του 1940, οι Αλβανικές στρατιωτικές δυνάμεις είχαν συγχωνευθεί με τις ιταλικές, με την έλευση δε των Γερμανών επιδόθηκαν σε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις κατά του ελληνικού στοιχείου.

Στα χρόνια που ακολούθησαν η Αλβανία προσκολλάται αρχικά στην Γιουγκοσλαβία, μετά στην Ε.Σ.Σ.Δ. και από το 1961 στην Κίνα μέχρι την ρήξη των σχέσεων το 1978, την οποία ακολούθησε στάση απομονωτισμού έως τον Αύγουστο του 1987 που έλαβε χώρα η άρση του εμπολέμου. Σε όλο αυτό το διάστημα η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητος υπήρξε έντονη και διαρκής.

Σήμερα το αλβανικό κράτος διαθέτει πληθυσμό 3 εκ. κατοίκων εκ των οποίων το 70% είναι Μουσουλμάνοι, το 20% χριστιανοί ορθόδοξοι και το 10% καθολικοί. Η Αλβανία ενετάχθει το 1992 στον Οργανισμό Ισλαμικής Συνδιάσκεψης (OIC) και έλαβε οικονομική βοήθεια από την Ισλαμική Τράπεζα Αναπτύξεως που αποτελεί όργανο του εν λόγω Οργανισμού.

Από την άρση του εμπολέμου έως σήμερα, οι σχέσεις Ελλάδος Αλβανίας έχουν βελτιωθεί σημαντικά σε πολλούς τομείς δραστηριοποιήσεως και έχουν υπογραφεί σχετικές συμφωνίες κυριότερες των οποίων είναι αυτή του1996 (φιλία, συνεργασία, ασφάλεια, καλά γειτονία) και του 2003 (πολιτιστική συνεργασία), ενώ η χώρα μας αποτελεί τον δεύτερο σημαντικότερο εμπορικό εταίρο και επενδυτή της Αλβανίας.

Παρά ταύτα, οι σχέσεις των δύο πλευρών παραμένουν αποστασιοποιημένες λόγω των σημαντικών διαφορών που υφίστανται στα θέματα της αλβανικής αναθεωρητικής στάσεως (Μεγάλη Αλβανία), της ελληνικής μειονότητος, το θέμα των Τσάμηδων, την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος και ΑΟΖ και τους λαθρομετανάστες. Ο χρόνος δεν επιτρέπει να αναλύσω κάθε ένα από τα θέματα αυτά αλλά ίσως δοθεί ευκαιρία εάν τεθεί σχετική ερώτηση μετά το πέρας της παρουσιάσεως. Οφείλω εν τούτοις να αναφέρω επιγραμματικά, για το θέμα της υφαλοκρηπίδος ότι τον Απρίλιο του 2009 υπεγράφει συμφωνία καθορισμού θαλασσίων ζωνών, συμπεριλαμβανομένης και της υφαλοκρηπίδος, η οποία όμως δεν ετέθει σε εφαρμογή, καθώς μετά από τουρκική παρέμβαση, το ανώτατο αλβανικό δικαστήριο την θεώρησε παράνομη. Εξ' άλλου στο θέμα των μεταναστών και με στοιχεία του 2001, αυτοί αποτελούν το 9.14% του πληθυσμού των Επτανήσων. Οι Αλβανοί μετανάστες αποτελούν την νεότερη ηλικιακά εθνικότητα και ανέρχονται στο 69% του συνόλου των μεταναστών. Στον Νομό Κερκύρας συγκεντρώνεται το 50% των μεταναστών. Ειδικότερα στο ΒΑ τμήμα της νήσου το ποσοστό των μεταναστών ξεπερνά το 12% του συνολικού πληθυσμού.

Η Αλβανία ακολουθεί τακτική προσεταιρισμού ισχυροτέρων εταίρων της Ελλάδος και παρά την καλόπιστη ελληνική γειτονία, υιοθετεί πολιτικές αντιπαλότητος και διεκδικήσεων. Η διαχρονική καταπίεση της ελληνικής μειονότητος, ο σφικτός εναγκαλισμός με την Τουρκία και οι φωνές περί "μεγάλης Αλβανίας", δεν αφήνουν πολλές αμφιβολίες για τις προθέσεις της Αλβανίας, οι οποίες σε συνδυασμό με

την δεινή οικονομική κατάσταση της χώρας μας και τα διαφαινόμενα κοιτάσματα υδρογονανθράκων σε αμφισβητούμενες περιοχές, πιθανόν να οδηγήσουν σε χειρότερες καταστάσεις. Η ελληνική μέχρι στιγμής πολιτική των υποχωρήσεων, όσο και αν βαπτίζεται νηφάλια και ψύχραιμη, κρίνεται ότι χρήζει αναθεωρήσεως.

ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΠΟΥ ΕΜΠΛΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ

Η.Π.Α.

Η Μεσόγειος αποτελεί διαχρονικά χώρο υψίστης γεωπολιτικής σημασίας για την εκάστοτε επικρατούσα μεγάλη ναυτική Δύναμη. Δεν αιφνιδιάζει συνεπώς το γεγονός ότι στο μεταπολεμικό διπολικό σύστημα και κατά τον καθορισμό σφαιρών επιρροής, το σύστημα Α. Μεσόγειος - Ελλάδα - Τουρκία ετέθει υπό αμερικανική επιρροή.

Οι Η.Π.Α. επιδιώκουν την παρεμπόδιση ρωσικής καθόδου στην Μεσόγειο, την ενεργειακή απεξάρτηση της Ευρώπης από την Ρωσία, την συγκράτηση της Σερβίας, την αποτροπή ασκήσεως γερμανικής επιρροής στα Βαλκάνια αλλά και την παρεμπόδιση στρατηγικής συνεργασίας Ρωσίας - Γερμανίας.

Στο πλαίσιο αυτό οι Η.Π.Α. ασκούν έλεγχο στην Ευρώπη μέσω του ΝΑΤΟ. Από το 1991 αποκατέστησαν τις σχέσεις τους με την Αλβανία και έκτοτε την στηρίζουν πολλαπλώς. Ενδεικτικά αναφέρεται η οικονομική βοήθεια, η αποστολή πολεμικού υλικού, η οργάνωση του αεροδρομίου της Σκόδρας και η λειτουργία αμερικανικής βάσεως Υ/Β στον Αυλώνα. Στο ίδιο πλαίσιο οι Η.Π.Α. στηρίζουν τα Σκόπια και το Κόσσοβο. Εκεί ευρίσκεται η αμερικανική βάση BONDSTEEL (έναρξη κατασκευής το 1999) που αποτελεί την μεγαλύτερη βάση του εξωτερικού μετά τον πόλεμο του Βιετνάμ. Η τοποθεσία της βάσεως είναι συμβατή με τους σχεδιαζόμενους ενεργειακούς δρόμους και εξυπηρετεί στρατιωτικό προσωπικό 7.000 ατόμων, καθώς και μεγάλο αριθμό επιθετικών και μεταφορικών Ε/Π. Το ενεργειακό δρομολόγιο Μπακού - Γεωργία - Βουλγαρία - Σκόπια - Αλβανία, καθώς και ο άξονας Νο 8, η ονομαζομένη Παραεγνατία, χρησιμοποιεί εδάφη ελεγχόμενα από το ΝΑΤΟ και τις Η.Π.Α. ενώ υποστηρίζεται σθεναρά από την Τουρκία.

Ο υπό εξέταση χώρος του Ιονίου που ήδη αποτελεί κρίσιμο κόμβο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, τηλεπικοινωνιών, εμπορευμάτων και ανθρωπίνου δυναμικού, κυρίως μετά την διαφαινομένη ύπαρξη κοιτασμάτων υδρογονανθράκων μεταξύ Ιταλίας, Ελλάδος και Αλβανίας προσελκύει το αμερικανικό οικονομικό και γεωπολιτικό ενδιαφέρον. Η αστάθεια στην Μεσόγειο μετά την αραβική επανάσταση στην Β. Αφρική και Μ. Ανατολή διευρύνει την σημασία του Ιονίου ως μίας από τις περιοχές που ακόμη επικρατεί ασφάλεια και σταθερότητα.

ΡΩΣΙΑ

Η διαχρονική επιδίωξη της Ρωσίας να αποκτήσει πρόσβαση στις θερμές θάλασσες, καθόρισε την πολιτική της, η οποία, σε ότι αφορά την περιοχή μας, χρησιμοποίησε προς τον σκοπό αυτό συγγενικά από πλευράς φυλής και θρησκευτικού Δόγματος, έθνη των Βαλκανίων.

Σήμερα οι σχέσεις της Ρωσίας με την χώρα μας ευρίσκονται στο χειρότερο στάδιο της τελευταίας δεκαετίας, λόγω των ελληνικών υπαναχωρήσεων σε αγορές οπλικών συστημάτων (τεθωρακισμένα άρματα μάχης ΤΟΜΑ ΒΜΡ - 3) αλλά κυρίως λόγω των καθυστερήσεων κατασκευής του αγωγού Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη, δια του οποίου η μεταφορά του ρωσικού πετρελαίου θα απέφευγε την διέλευση των στενών και τον αντίστοιχο Τουρκικό έλεγχο. Ως γνωστό η προγραμματισμένη συνάντηση των Υπουργών εξωτερικών των δύο χωρών, τον Ιούλιο του 2011, ανεβλήθει με ρωσική πρωτοβουλία. Αντίθετα η Ρωσία αυξάνει τις οικονομικές, ενεργειακές και στρατιωτικές της συναλλαγές με την Τουρκία.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Η Τουρκία έχει αντιληφθεί πλήρως την γεωπολιτική σημασία της Αδριατικής και του Ιονίου. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο ΥΠΕΞ Αχμέτ Νταβούτογλου "… η Τουρκία για να έχει δικαίωμα λόγου στις Μεσογειακές ισορροπίες, πρέπει να εγκαθιδρύσει μία στρατηγική γέφυρα μεταξύ πολιτικής για την Α. Μεσόγειο/Μ. Ανατολή και της πολιτικής για τα Βαλκάνια και την Αδριατική". Η τουρκική προσπάθεια ασκήσεως πολιτικής επιρροής, εστιάζεται στα μουσουλμανικά κράτη, καθώς και στα κράτη με μουσουλμανικές μειονότητες, κατάλοιπα από τον καιρό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όπως συμβαίνει στην Βοσνία, Αλβανία, Βουλγαρία, Ελλάδα, Σκόπια, Κόσσοβο και Ρουμανία, γνωρίζοντας ότι και οι Η.Π.Α. χρησιμοποιούν το μουσουλμανικό στοιχείο σαν εξισορροπητικό υποκείμενο της περιοχής.

Στον τουρκικό σχεδιασμό περικυκλώσεως των Βαλκανίων, η Αλβανία κατέχει πρωτεύοντα ρόλο. Είναι σε όλους γνωστή η άμεση και πλήρης ενεργός στήριξη της Τουρκίας στην ανεξαρτησία του Κοσσόβου, το 2008. Από το 1992 η συνεργασία των δύο κρατών έχει λάβει στρατηγικό χαρακτήρα. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η συμφωνία φιλίας - συνεργασίας έναντι επιθέσεως από τρίτο κράτος του 1993, καθώς και της Συμφωνίας Ελευθέρου Εμπορίου του 2008. Στο πλαίσιο αυτό η Τουρκία κατασκεύασε ναυτική βάση στον Αυλώνα και ολοκλήρωσε την ναυτική βάση Υ/Β στο Δυρράχιο τον Μάρτιο του 2010, με χρηματοδότηση του ημίσεως της αξίας τους, ενώ ανακατασκεύασε ένα αλβανικό αεροδρόμιο (Kucove) και παρείχε εφοδιαστική υποστήριξη, με σκοπό την επίτευξη συμβατότητος των αλβανικών Ε.Δ. με τα ΝΑΤΟϊκά πρότυπα. Επιπλέον η

Τουρκία έχει δωρήσει στην Αλβανία αμυντικό υλικό ύψους 100 εκ. €, ανέλαβε την αναβάθμιση της αλβανικής Ακαδημίας Αεροπορίας, τον εκσυγχρονισμό των αλβανικών εργοστασίων κατασκευής φορητού οπλισμού και πυρομαχικών και την εκμάθηση της τουρκικής γλώσσας στους φοιτητές του στρατιωτικού πανεπιστημίου Τιράνων. Από το καλοκαίρι του 2010 η Τουρκία εγκαινίασε έντονη ναυτική παρουσία στην περιοχή του Ιονίου η οποία αναμένεται να διατηρηθεί προσεχώς. Γεύση της τουρκικής επιρροής έλαβε ήδη η χώρα μας με την προαναφερθείσα ακύρωση της ελληνοαλβανικής συμφωνίας καθορισμού ορίων της υφαλοκρηπίδος, η οποία είχε υπογραφεί σε επίπεδο ΥΠΕΞ, ενώ έξι μήνες αργότερα η αλβανική Βουλή ψήφισε νόμο που επέτρεπε την παραμονή τουρκικών πολεμικών πλοίων στα αλβανικά χωρικά ύδατα.

Η Τουρκία έχει επίσης αντιληφθεί ότι οι περιφερειακές φιλοδοξίες της προϋποθέτουν ισχυρό αεροναυτικό βραχίονα, καθώς και σειρά φιλικών βάσεων ανεφοδιασμού και επισκευών και ήδη ευρίσκεται σε φάση συνεπούς υλοποιήσεως της προϋποθέσεως αυτής. Είδαμε ακόμη ότι η επεμβατική πολιτική της Τουρκίας υποστηρίζει σθεναρά την κατασκευή του οδικού άξονος Νο 8, ο οποίος συμβάλλει στην απομόνωση της Ελλάδος, ενώ παράλληλα η Τουρκία μετατρέπεται σε ενεργειακό κόμβο αυξάνοντας την αυτάρκειά της και φιλοδοξώντας να ελέγχει ενεργειακά τις ζώνες επιρροής της.

Βάσει του τουρκικού Δόγματος περί προστασίας των μειονοτήτων, η χώρα αυτή δικαιολογεί την εισβολή και κατοχή στην Κύπρο, επεμβαίνει ενεργά στην Θράκη και σε κάθε άλλη μουσουλμανική μειονότητα της περιοχής, συμπεριλαμβανομένων και των διεκδικήσεων των Τσάμηδων.

Στο πλαίσιο αυτό η τοπική κοινωνία μας θα πρέπει να ευρίσκεται σε εγρήγορση και να υποψιάζεται τους ηθικούς αυτουργούς, όταν υφίσταται ένοπλες επιθέσεις από οργανωμένες αλβανικές συμμορίες των οποίων οι επικεφαλής είχαν εκπαιδευθεί στην Τουρκία, όπως κατά την περίοδο 1996 - 1997 ή όταν καίγεται η συναγωγή στην πόλη μας, την επομένη της επισκέψεως Ισραηλινού Υπουργού στη χώρα μας.

Σε στρατιωτικό επίπεδο η πιθανότητα τουρκικής παραχωρήσεως μεταχειρισμένων πολεμικών μέσων στην Αλβανία και τα Σκόπια υπό την μορφή πολεμικών Α/Φ και πλοίων, ενδέχεται να μεταβάλει τις ισορροπίες στην περιοχή, επιβάλλοντας την αναθεώρηση του ελληνικού Δόγματος για την από Βορρά απειλή. Οι εν λόγω εξελίξεις θα πρέπει να συνδυασθούν με την ισχυρή πιθανότητα να αναλάβει η Τουρκία τον έλεγχο της βάσεως BONDSTEEL των Η.Π.Α., στο Κόσσοβο, μετά την φημολογούμενη αμερικανική πρόθεση αποχωρήσεως.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΙ ΔΡΩΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ (ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΙΣ ΑΕΡΟΝΑΥΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ)

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Οι περιφερειακές φιλοδοξίες της Τουρκίας δεν είναι μόνο φραστικές. Κατά τα τελευταία έτη κτίζει μεθοδικά και με συνέπεια τις Ε.Δ. οι οποίες θα της επιτρέψουν να υλοποιήσει τις φιλοδοξίες αυτές. Για λόγους συγκρίσεως, στις επόμενες προβολές φαίνονται τα διατιθέμενα ποσά Ελλάδος - Τουρκίας για αμυντικούς εξοπλισμούς.

Από την διαχρονική ιστορία του πολέμου έχει διαπιστωθεί ότι η αυτόνομη λογιστική υποστήριξη αποτελεί ουσιώδη παράμετρο της πορείας των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Η Τουρκία αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην ανάπτυξη της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας.

Στην προβολή παρατηρούμε ότι κατά την τελευταία πενταετία (2006 - 2011), η τουρκική εγχώρια αμυντική βιομηχανία έχει αυξήσει το ποσοστό καλύψεως των αναγκών των ΤΕΔ από 36.7% σε 52.1%. Η προεκλογική υπόσχεση του Ταγίπ Ερντογάν περί αμυντικής αυτονομίας της Τουρκίας λαμβάνει σάρκα και οστά, αφού το 2016, αναμένεται ότι η εγχώρια αμυντική βιομηχανία θα καλύπτει το 80% των αναγκών των ΤΕΔ.

Όπως φαίνεται στην προβολή, τα έσοδα της τουρκικής αμυντικής βιομηχανίας, έχουν τετραπλασιασθεί κατά την τελευταία δεκαετία, φθάνοντας τα 2.73 δις. δολάρια το 2010, με προοπτική το 2016, τα έσοδα να φθάσουν τα 8 δις. δολάρια. Παράλληλα παρατηρούμε την αλματώδη αύξηση των εξαγωγών της τουρκικής αμυντικής βιομηχανίας, από 247 εκ. δολάρια το 2006, σε 634 εκ. δολάρια το 2010, ενώ κατά το 2011, τα καθαρά κέρδη θα είναι περίπου 1δις. δολάρια.

Η Τουρκία διαθέτει μεγάλα ποσά για έρευνα και ανάπτυξη νέων οπλικών συστημάτων. Συγκεκριμένα για το 2010 δαπανήθηκαν 665 εκ. €, όταν για το ίδιο έτος οι ελληνικές κρατικές αμυντικές βιομηχανίες εμφανίζουν συνολικό έλλειμμα 218 εκ. €, ενώ οι δαπάνες τους για έρευνα και ανάπτυξη είναι αμελητέες.

Από τα στοιχεία αυτά διαφαίνεται ότι η Τουρκία, στο εγγύς μέλλον, θα έχει την δυνατότητα διατηρεί υψηλή διαθεσιμότητα των μέσων της και να υποστηρίζει αυτόνομα τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά τις στρατιωτικές της δυνάμεις ακόμη και στην περιοχή του Ιονίου.

ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΑΕΡΟΝΑΥΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Το αλβανικό Π.Ν. δεν αποτελεί επί του παρόντος απειλή για την εθνική μας κυριαρχία στην περιοχή του Ιονίου, αφού συνίσταται σε 32 μικρά περιπολικά και 4 μεγαλύτερα, με δυνατότητες έρευνας - διάσωσης, με κύρια αποστολή την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Η αλβανική πολεμική αεροπορία είναι ανύπαρκτη αφού δεν διαθέτει μαχητικά Α/Φ, παρά μόνο μεταφορικά Ε/Π. Υπάρχουν όμως δύο λειτουργικές

αεροπορικές βάσεις οι οποίες δυνατόν να χρησιμοποιηθούν από τουρκικά Α/Φ, σε περίοδο ελληνοτουρκικής κρίσεως.

Αναμένεται ότι μετά την πρόσφατη ένταξη της Αλβανίας στο ΝΑΤΟ (2009), οι Ε.Δ. θα αναβαθμισθούν ποσοτικά και ποιοτικά, ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της συμμαχίας. Η αναβάθμιση αυτή εκτιμάται ότι θα ενισχυθεί και από την Τουρκία με την μορφή παραχωρήσεως αμυντικού υλικού και μέσων, όπως Α/Φ και Π. Πλοία, καθώς και με εκπαίδευση του προσωπικού. Κατά συνέπεια είναι ενδεχόμενη η αλλαγή του συσχετισμού στρατιωτικής ισχύος στην περιοχή του Ιονίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ

Ως γνωστόν δεν υπάρχουν μάχιμες στρατιωτικές μονάδες του Σ.Ξ. στα Επτάνησα.

Η ελληνική αεροπορική παρουσία στην περιοχή του Ιονίου κατά την τρέχουσα περίοδο είναι διευρυμένη, καθ' όσον στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, Ελλάς και Ιταλία επιτηρούν εναλλάξ την περιοχή και αλλά και τον αλβανικό εναέριο χώρο. Στα πλαίσια της επιτηρήσεως της ευρύτερης περιοχής του Ιονίου, η αεροπορία μας διαθέτει Α/Φ εγκαίρου προειδοποιήσεως, μαχητικά Α/Φ, Ε/Π, αεροδρόμια, καθώς και επίγεια ηλεκτρονικά μέσα και εγκαταστάσεις στρατιωτικές και πολιτικές.

Η παρουσία του Π.Ν. στην περιοχή του Ιονίου που είναι ήδη περιορισμένη, διοικείται και συντονίζεται από την Ν.Δ.Ι., στην Πάτρα, η οποία με πρόσφατη απόφαση του ΥΕΘΑ, υποβαθμίζεται σε ναυτικό σταθμό. Ειδικότερα στην Κέρκυρα ο ΝΑΣΚΕ και τα υπ' αυτόν δύο παρατηρητήρια του Αγ. Στεφάνου και των Αυλιωτών, καθώς και ένα Ν/Α, αναλαμβάνουν το βάρος της επιτηρήσεως της εγγύς θαλάσσιας περιοχής της νήσου. Οι υπάρχουσες υποδομές για υποστήριξη ν. μονάδων είναι λίαν περιορισμένες αφού η μόνη δυνατότητα αμέσου παροχής είναι το νερό, ενώ δεν υπάρχει δυνατότητα παροχής καταλλήλου ρεύματος, τα καύσιμα παρέχονται με χρονοβόρα διαδικασία μέσω βυτιοφόρων και δεν υπάρχει επισκευαστική υποδομή.

Σημαντικό ρόλο στην υποβάθμιση των εγκαταστάσεων του Π.Ν. στην Κέρκυρα, διεδραμάτισε η παραχώρηση πολλών εξ' αυτών για εκμετάλλευση από τις τοπικές αρχές. Σε αυτές περιλαμβάνεται κυρίως η τέως προκεχωρημένη ναυτική βάση της Παλαιοκαστρίτσας η οποία δεν υφίσταται πλέον, χάρις στις δυναμικές κινητοποιήσεις διαφόρων τοπικών φορέων με προεξάρχουσα την τοπική αυτοδιοίκηση. Σήμερα ο εξωτερικός χώρος της βάσεως χρησιμοποιείται για τον ελλιμενισμό πολιτικών σκαφών. Εξ ίσου χαρακτηριστικές είναι οι διαχρονικά επίμονες προσπάθειες του Δήμου να οικειοποιηθεί την έδρα του ΝΑΣΚΕ στο Νέο Φρούριο, για την δημιουργία Μουσείου. Τις προσπάθειες αυτές εμποδίζει μέχρι στιγμής το Υπουργείο Οικονομικών αλλά δεν γνωρίζω για πόσο ακόμη. Η επιχειρησιακή υποβάθμιση των ερεισμάτων του Π.Ν. στο Ιόνιο οφείλεται επιπρόσθετα και στην ψηφοθηρικής φύσεως αντιπαράθεση εκπροσώπων του Ιονίου στην Βουλή των Ελλήνων ακόμη και του ιδίου πολιτικού κόμματος. Τα κριτήρια διατηρήσεως, αναβαθμίσεως ή καταργήσεως στρατιωτικών υποδομών και εγκαταστάσεων έχουν παύσει να είναι επιχειρησιακά και έχουν μετατραπεί σε ιδιοτελή μικροκομματικά, ψηφοθηρικά και λαϊκίστικα. Προσωπικά εύχομαι ολόψυχα να μην γνωρίσουν οι συμπατριώτες μου το τίμημα των επιλογών αυτών.

Τέλος θα πρέπει να επισημανθεί η επίσης υποτονική παρουσία του Λ.Σ. από πλευράς μέσων, στην Κέρκυρα και τα Επτάνησα γενικότερα. Εξ' άλλου πέραν των πενιχρών μέσων, το Λ.Σ. δεν είναι κατάλληλα εκπαιδευμένο για θαλάσσιες στρατιωτικού τύπου αποστολές και σίγουρα δεν εξασφαλίζει το εθνικό ζητούμενο της αποτροπής κάθε δυνητικού αντιπάλου. Στην προβολή φαίνονται τα πλωτά μέσα του Λ.Σ. στην περιοχή.

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ

Από την πείρα του παρελθόντος προκύπτει ότι στην επιβίωση και ευημερία ενός έθνους, η βοήθεια από Διεθνείς Οργανισμούς και συμμάχους ουδέποτε υπήρξε καθοριστικής σημασίας. Εκείνο που προέχει πάντοτε είναι η αρχή της αυτοβοήθειας από την οποία άλλωστε εξαρτάται και το ειδικό βάρος ενός κράτους στα πλαίσια των συμμαχιών του.

Από την προηγηθείσα σύγκριση των ελληνικών και τουρκικών αεροναυτικών δυνάμεων προκύπτει ότι σε περίπτωση ελληνοτουρκικής κρίσεως, η Τουρκία θα μπορούσε υποθετικά, μέσω των υποδομών της Αλβανίας να αναπτύξει μικρή αεροναυτική δύναμη στο Ιόνιο, με σκοπό να επιφέρει σύγχιση στην ελληνική πλευρά και να την αναγκάσει να απομειώσει τις δυνάμεις της στο Αιγαίο. Επιπλέον θα μπορούσε να δημιουργήσει τετελεσμένες καταστάσεις σε μικρονήσους και βραχονησίδες, ως διαπραγματευτικά ανταλλάγματα.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Το Ιόνιο υπήρξε ανέκαθεν περιοχή ιδιαίτερα υψηλής γεωπολιτικής σημασίας, ως γεωγραφικό κέντρο της σημαντικότερης θάλασσας του κόσμου, της Μεσογείου, η οποία ευρίσκεται μεταξύ τριών ηπείρων και ποικιλίας λαών, πολιτισμών και θρησκειών, ενώ δι' αυτής διακινείται το εμπόριο και ο κύριος όγκος των ενεργειακών και άλλων φυσικών πόρων προς τα κράτη της Δύσεως. Επιπλέον το Ιόνιο και η Αδριατική αποτελούν μία από τις περιοχές συγκρούσεων των εκάστοτε ναυτικών και χερσαίων Μ. Δυνάμεων. Η προαναφερθείσα σύντομη ιστορική αναδρομή απέδειξε

του λόγου το αληθές.

2. Ειδικότερα στο Βόρειο Ιόνιο, η Κέρκυρα και τα στενά του Οτράντο αποκτούν ιδιαίτερη γεωπολιτική αξία αφού διαχρονικά ελέγχουν την διέλευση προς και από την Αδριατική. Είναι δηλαδή το δυτικό ισοδύναμο της τριάδας Λήμνου, Δαρδανελίων, Ευξείνου. Στο ειδικό βάρος της περιοχής προστίθεται στις μέρες μας, η επικείμενη ενεργειακή τροφοδοσία της Ευρώπης μέσω του Ιονίου, καθώς και τα πιθανά κοιτάσματα υδρογονανθράκων στην περιοχή.

3. Πιθανά σημεία που ενδεχομένως θα προκαλέσουν αστάθεια και τριβές στην περιοχή του Ιονίου, αποτελούν η οριοθέτηση της ΑΟΖ και της υφαλοκρηπίδος μεταξύ Ελλάδος, Ιταλίας, Αλβανίας, οι επεκτατικές φιλοδοξίες της Τουρκίας και η στρατηγική συμμαχία της με την Αλβανία, οι Αλβανικές αλυτρωτικές διεκδικήσεις, η διαχρονική ιταλική επιδίωξη ασκήσεως επιρροής στην περιοχή και η μαζική λαθρομετανάστευση.

4. Τα απτά αποτελέσματα της στρατηγικής συνεργασίας Τουρκίας - Αλβανίας, έχουν ως αποτέλεσμα την σταδιακή ανατροπή των συσχετισμών στρατιωτικής ισχύος στην περιοχή του Ιονίου, σε βάρος της χώρας μας, με τάσεις επιδεινώσεως.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Αν και το εθνικό συμφέρον της χώρας μας συμβαδίζει με την Δυτική της πορεία, εν τούτοις θα πρέπει η πολιτική της έναντι των δυνατών συμμάχων της να είναι διεκδικητική και όχι πολιτική υποτελούς χώρας. Η γεωστρατηγική θέση της και οι μοναδικές διευκολύνσεις που παρέχει στην Δύση αποτελούν διπλωματικά της όπλα προς τούτο.

2. Η Ελλάδα θα πρέπει να κινηθεί δυναμικά και δίχως χρονοτριβή στις έρευνες των περιοχών του Ιονίου και της Κρήτης, κερδίζοντας έδαφος και δημιουργώντας τετελεσμένα, με παράλληλη διπλωματική δραστηριοποίηση κυρίως στις ευρωπαϊκές χώρες αλλά και στις Η.Π.Α., προκειμένου να εξασφαλίσει την συμπαράστασή τους με δέλεαρ το ενεργειακό και το γεωπολιτικό τους όφελος αντίστοιχα.

3. Η χώρα μας θα πρέπει να κινηθεί ταχύτατα και αποφασιστικά στο θέμα οριοθετήσεως των θαλασσίων συνόρων και του καθορισμού της ΑΟΖ. Οι τρέχουσες συγκυρίες προς τούτο είναι περισσότερο θετικές από κάθε άλλη φορά, ενώ τυχόν περαιτέρω καθυστερήσεις εκτιμάται ότι θα αποβούν εις βάρος μας.

4. Επιπλέον η χώρα μας θα πρέπει ισορροπώντας μεταξύ των ρωσικών και δυτικών συμφερόντων, να καταστεί ενεργειακός κόμβος για την ευρύτερη περιοχή της και σημαντικός παράγων της ενεργειακής τροφοδοσίας της Ευρώπης. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να συμβάλει στο μέτρο των δυνατοτήτων της, ώστε να προκριθεί η κατασκευή του αγωγού ITGI έναντι τουTAP (πλεονέκτημα αποτελεί η Εγνατία οδός στην οποία έχει γίνει πρόβλεψη για παράλληλη διέλευση αγωγού), καθώς και το νότιο τμήμα του αγωγού SOUTH STREAM, για τους λόγους που αναλύθηκαν προηγουμένως.

5. Η υπογεννητικότητα σε συνδυασμό με την μαζική μετανάστευση, κυρίως μουσουλμανικών πληθυσμών, αποτελούν το υπ' αριθμόν ένα εθνικό θέμα. Το κράτος επιβάλλεται να λάβει άμεσα και δραστικά μέτρα, αρχής γενομένης από τις παραμεθόριες περιοχές πριν το πρόβλημα αυτό καταστεί μη αναστρέψιμο.

6. Η ολοκλήρωση του οδικού δικτύου και των λιμένων μεταφοράς καθώς και των αεροδρομίων της Δυτικής Ελλάδος, δύναται να συμβάλει καθοριστικά στην οικονομία τόσο της περιοχής του Ιονίου, όσο και της χώρας μας γενικότερα.

7. Η Ελλάδα θα πρέπει να καταστεί πειστική για τις προθέσεις της στην περιοχή του Ιονίου, ενισχύοντας την στρατιωτική της παρουσία σε αποτρεπτικό βαθμό, δεδομένου ότι η πολιτική του κατευνασμού και της σιωπής ουδέποτε δικαιώθηκε. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να αυξηθεί κυρίως η αεροναυτική παρουσία της. Ειδικότερα το Π.Ν. θα πρέπει να αναβαθμίσει την οργάνωση και λειτουργία των τοπικών Διοικήσεων, να αναπτύξει κατάλληλες μικρές και ευέλικτες ν. μονάδες, καθώς και κατάλληλα οπλικά συστήματα, να αναβαθμίσει τις δυνατότητες επιτηρήσεως της περιοχής, καθώς και τις υποδομές Δ/Μ (ελλιμενισμός, τροφοδοσία ρεύματος, καυσίμων, πυρομαχικών, και ανταλλακτικών, επισκευές κ.λ..π). Επιπλέον το Λ.Σ. στα Επτάνησα, θα πρέπει επίσης να ενισχυθεί ανάλογα. Με επίγνωση της οικονομικής δυσπραγίας της χώρας, οι εν λόγω προτάσεις στρατιωτικής ενισχύσεως της περιοχής είναι δυνατές με συνδυασμό καταλλήλου αξιοποίησεως υφισταμένου μεταχειρισμένου υλικού και αγοράς φθηνών και αποτελεσματικών επιπρόσθετων μέσων πολλαπλής χρήσεως.

8. Οι τοπικές αρχές των Ιονίων νήσων, αφού αντιληφθούν την ευρύτερη εικόνα της περιοχής τους και συνειδητοποιήσουν ότι προέχει η εθνική κυριαρχία, θα πρέπει να εγκαταλείψουν μικροκομματικές και ψηφοθηρικές πρακτικές του παρελθόντος και από διεκδικητές κάθε στρατιωτικής εγκαταστάσεως που υπάρχει στα νησιά, να καταστούν αρωγοί και γιατί όχι και χορηγοί της θωρακίσεως της περιοχής με γνώμονα την ασφάλεια και την ευημερία των κατοίκων.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Κυρίες και Κύριοι

Ελπίζω να σας έδωσα μία εικόνα των πολιτικοστρατιωτικών εξελίξεων στην περιοχή μας, καθώς και ορισμένων ιδεών περί του δέον γενέσθαι. Λυπούμαι εάν προβλημάτισα κάποιους εξ υμών αλλά ανέκαθεν θεωρούσα ότι η κοινή γνώμη θα πρέπει να ενημερώνεται εγκαίρως με την γλώσσα της αλήθειας τουλάχιστον όπως εγώ την αντιλαμβάνομαι. Ευχαριστώ και πάλι για την προσοχή σας.

Η ΛΕΥΚΗ ΒΙΒΛΟΣ
ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης
Αντιστράτηγος ε.α.
Επίτιμος Δκτης της Σ.Σ.Ε.

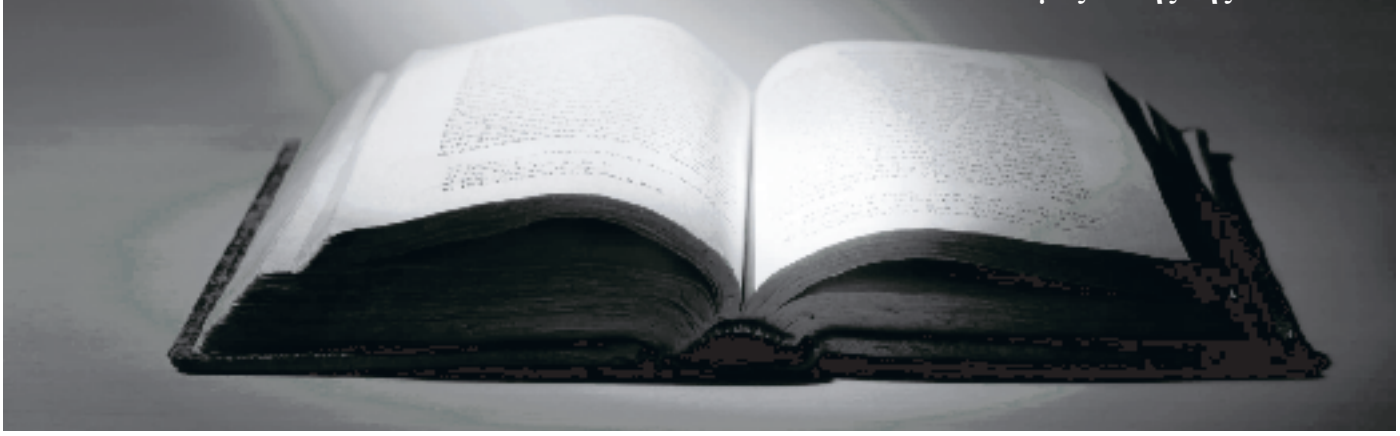

Σήμερα, σύσσωμος ο Ελληνισμός εορτάζει την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου του 1940. Σήμερα και κάθε χρόνο από τότε το Ελληνικό έθνος ξαναζωντανεύει και ξαναζεί την αλησμόνητη εποχή του 1940-41.

Από αρχαιοτάτων χρόνων στην Ελλάδα υπήρχε αποτροπιασμός για τον πόλεμο. Αλλά παράλληλα υπήρξε και ανύμνηση του πολέμου στην Ελληνική Ιστορία. Η ανύμνηση όμως αυτή αντικείμενο είχε το ήθος και την ανδρεία μέχρις αυτοθυσίας των πολεμιστών και όχι τον ίδιο τον πόλεμο και όχι οιουδήποτε πολέμου, αλλά του δικαίου, δηλαδή του Αμυντικού ή του απελευθερωτικού πολέμου. Ο πόλεμος ο δίκαιος, είναι συνυφασμένος με την Ιστορία του Ελληνισμού, καταξιωμένος στην συνείδηση των Ελλήνων. Το μαρτυρούν τα Δημοτικά τραγούδια, καθώς και το πολυθρύλητο σύνθημα: "Ελευθερία ή Θάνατος", συχνά βιούμενο βαθύψυχα.

Στο ανά χείρας σας λίαν περιληπτικό επετειακό πόνημά μου, δεν θα εξιστορήσω τα δραματικά γεγονότα της εποχής εκείνης, ως και τους ανδρείους και ηρωϊκούς αγώνες της γενιάς του 1940 των Ελλήνων. Αλλά! στοιχειωδώς θ' αναφέρω λεχθέντα των ηγετών και πρωταγωνιστών της εποχής εκείνης, για μια τελική αυτοκριτική που είναι η "λυδία λίθος" που ξεχωρίζει την σοβαρότητα από την φθήνεια, την ανθρώπινη ποιότητα από την ιδιοτέλεια και τη ναρκισιστική ευτέλεια. Χρειάζεται σήμερα η αυτοκριτική περισσότερο από κάθε άλλη εποχή. Επειδή στις ημέρες μας επισυσσωρεύονται σύννεφα πολέμου και επειδή σημαντική μερίδα του Ελληνικού λαού, ενώ αξιώνει να διασωθεί η ιστορική προσφορά των Ελλήνων, δεν μεταφράζει όμως την αξίωση αυτή σε ρεαλιστική πολιτική πράξη.

Από της μεταπολιτεύσεως και εντεύθεν ο Ελληνικός λαός και ιδιαίτερα η νεολαία μας υφίσταται την πλέον ακραία παραπληροφόρηση για τους ηγέτες που διεξήγαγαν τον ένδοξο πόλεμο της Ελλάδος εναντίον της Φασιστικής Ιταλίας του Μουσσολίνι και της Ναζιστικής Γερμανίας του Χίτλερ κατά το εξάμηνο 1940-41. Συγκεκριμένα διαγράφουν από τις σελίδες της ιστορίας την Ηγετική Τριάδα εκ των σημαντικοτέρων προσωπικοτήτων της πολιτικής, και στρατιωτικής ηγεσίας της χώρας της πολεμικής εκείνης περιόδου, τον ασκητή Βασιλέα Γεώριον Β΄, τον Αρχιστράτηγον της Νίκης, Αλέξανδρο Παπάγο, και κυρίως τον Εθνικό Κυβερνήτη Ιωάννη Μεταξά.

Πανελληνίως ακούγεται και προβάλλεται ότι το όνομα "Ιωάννης Μεταξάς" ισοδυναμεί με στυγνό δικτάτορα και επομένως είναι απαγορευτικό. Απίστευτο εν μέσω της διαφημιζομένης "πλέριας δημοκρατίας μας"! Λησμονείται βέβαια ότι ο Ιωάννης Μεταξάς ήταν εκλεγμένος Πρωθυπουργός προτού, με την αποδοχή του Βασιλέα Γεωργίου, επιβάλλει την δικτακτορία. Γιατί όμως! για να οργανώσει τον Ελληνικό Στρατό και ν' ανεβάσει το εθνικό φρόνημα των Ελλήνων, διαβλέπων, τα σύννεφα του πολέμου, που επικίνδυνα άρχισαν να συσσωρεύονται στον γαλάζιο Ελληνικό ουρανό μας. Αυτός ο μεγάλος ηγέτης μόνος του εις τις τρεις μετά το μεσονύκτιο της 28ης Οκτωβρίου ανέτεινε την ιστορική και καταλυτική απάντηση στο ιταμό τελεσίγραφο του Gracci "Allors c' est la guerre". Το μεγάλο όχι, όπως έγραψε ο εκδότης της "Καθημερινής" Γεώργιος Βλάχος εις κύριο άρθρο του και έκτοτε έτσι αποκαλείται.

Όταν απεβίωσε εις τον κολοφώντα της δόξης του, την 29ην Ιανουαρίου 1941, σύσσωμος ο λαός προσήλθε αυθορμήτως κατά χιλιάδας εις την κηδεία του. Με την ανακοίνωση του θανάτου του ο Υπουργός Εξωτερικών της Μεγάλης Βρετανίας, Άντονι Ήντεν, εδήλωσε: "Σήμερα θρηνούμε διά τον θάνατον ενός σημαντικού και γενναίου ηγέτου, του στρατηγού Ιωάννου Μεταξά. Η δήλωση αυτή έγινε στο BBC την 29ην Ιανουαρίου 1941, ενώ συγχρόνως εκηρύχθη εθνικό πένθος με την αγγλική σημαία να κυματίζει μεσίστιος επί τριήμερον εις τα δημόσια καταστήματα της Βρετανίας. Παρόμοια τιμή έγινε μόνον για τον Γάλλο Στρατάρχη Φώς του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και τον Καναδό Πρωθυπουργό Μακένζι.

Στην συνέχεια θ' αναφέρω δηλώσεις και απόψεις πρωταγωνιστών πολιτικών και Στρατιωτικών ηγετών της εποχής εκείνης για τους ηρωϊκούς αγώνες των Ελλήνων στον Ελληνοιταλικό και Ελληνογερμανικό πόλεμο:

Ο ΧΙΤΛΕΡ, μιλώντας με ιδιαιτέρως κολακευτικά λόγια για τους Έλληνες πολεμιστές του 1940-41, είπε μεταξύ άλλων στη διάσημη κινηματογραφήστρια φίλη του Leni Riefenstahl, που είχε προσκαλέσει στην κατοικία του την 30 Μαρτίου 1944:

"Η είσοδος της Ιταλίας στον πόλεμο, αποδείχτηκε καταστροφική για μας. Αν οι Ιταλοί δεν είχαν επιτεθεί στην Ελλάδα και δεν χρειάζονταν τη βοήθειά μας, ο πόλεμος θα είχε πάρει διαφορετική τροπή. Θα είχαμε προλάβει να κατακτήσουμε το Λένιγκραντ και τη Μόσχα, πριν μας πιάσει το ρωσικό ψύχος". Είπε επίσης : "Χάριν της ιστορικής αλήθειας οφείλω να διαπιστώσω ότι εξ όλων των αντιπάλων μόνον οι Έλληνες μας αντιμετώπισαν, επολέμησαν με παράτολμο θάρρος και υψίστην περιφρόνηση προς τον θάνατο" (Από λόγο που εκφώνησε την 4ην Μαΐου 1941 στο Ραιχσταγκ).

ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ, πρώτος Λόρδος του Βρεταννικού Ναυαρχείου, στις 28/10/41 επεσήμανε: "Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η Ελλάδα ανέτρεψε το σύνολο των σχεδίων της Γερμανίας εξαναγκάσασα αυτήν να αναβάλει για έξι εβδομάδες την επίθεση κατά της Ρωσίας. Διερωτώμαστε ποια θα ήταν η θέση της Σοβιετικής Ένωσης χωρίς την Ελλάδα".

Α. ΗΝΤΕΝ, υπουργός Εξωτερικών της Μεγάλης Βρεταννίας, ετόνιζε στις 24/9/42: "Ασχέτως προς ό,τι θα πουν οι Ιστορικοί του μέλλοντος, εκείνο το οποίο μπορούμε να πούμε εμείς από τώρα, είναι, ότι η Ελλάδα πρώτη έδωσε αλησμόνητο μάθημα στον Μουσσολίνι, ότι αυτή υπήρξε ή αφορμή της εθνικής επανάστασης εναντίον του άξονα στη Γιουγκοσλαβία, ότι αυτή, με τη μικρή βοήθεια που σταθήκαμε τότε ικανοί να της δώσουμε, κράτησε τους Γερμανοούς στο ηπειρωτικό έδαφος και στην Κρήτη επί έξι εβδομάδες, ότι αυτή ανέτρεψε τη χρονολογική σειρά όλων των σχεδίων του Γερμανικού Επιτελείου και έτσι έφερε ριζική μεταβολή στις εκστρατείες του και ίσως στην όλη πορεία του πολέμου".

ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΙ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ μετέδιδαν στις 27/4/42 προς τους Έλληνες:"Πολεμήσατε εναντίον πανόπλων και νικήσατε. Πολεμήσατε μικροί εναντίον μεγάλων και επικρατήσατε. Ως Ρώσοι κερδίσαμε, χάρη στη θυσία σας, χρόνο για να αμυνθούμε. Σας ευγνωμονούμε".

ΟΥΙΝΣΤΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ (1874-1965) Πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρεταννίας."Μαχόμενοι οι Έλληνες εναντίον του κοινού εχθρού θα μοιραστούν μαζί μας τα αγαθά της ειρήνης". (Από λόγο που εκφώνησε την 28ην Οκτωβρίου 1940 μόλις εξεδηλώθη η Ιταλική επίθεση κατά της Ελλάδος). Επίσης θα πει: "Μέχρι τώρα λέγαμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες. Τώρα θα λέμε ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες". (Από λόγο που εκφώνησε στο BBC τις πρώτες ημέρες του Ελληνο-Ιταλικού πολέμου).

ΓΚΙΟΡΚΙ ΖΟΥΚΟΦ (1869-1974) Στρατάρχης του Σοβιετικού Στρατού. "Εάν ο Ρωσικός λαός κατόρθωσε να ορθώσει αντίσταση μπροστά στις πύλες της Μόσχας, να συγκρατήσει και να ανατρέψει τον Γερμανικό χείμαρρο το οφείλει στον Ελληνικό λαό που καθυστέρησε τις Γερμανικές μεραραχίες όλον τον καιρό που θα μπορούσαν να μας γονατίσουν. Η γιγαντομαχία της Κρήτης υπήρξε το κορύφωμά της".

ΚΑΡΟΛΟΣ ΝΤΕ ΓΚΩΛ (1890-1970) Πρόεδρος της Γαλλίας 1958-1969, Αρχηγός της Γαλλικής αντίστασης κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. "Αδυνατώ να δώσω το δέον εύρος της ευγνωμοσύνης που αισθάνομαι δια την ηρωϊκή αντίσταση του λαού και των ηγετών της Ελλάδος" (Από ομιλία του στο Κοινοβούλιο μετά τη λήξη του πολέμου).

ΜΩΡΙΣ ΣΟΥΜΑΝ (1911-1992) Υπουργός Εξωτερικών της Γαλλίας 1969-1973 Μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας 1974. "Η Ελλάδα είναι το σύμβολο της μαρτυρικής υποδουλωμένης, ματωμένης, αλλά ζωντανής Ευρώπης… Ποτέ μια ήττα δεν υπήρξε τόσο τιμητική για εκείνους που την υπέστησαν".

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΡΟΥΣΒΕΛΤ: Όταν και οι πλέον ατρόμητοι άνδρες έχουν χάσει κάθε ελπίδα, ο Ελληνικός λαός ετόλμησε με υπερηφάνεια ν' αμφισβητήσει το αήττητο του Μηχανοκινήτου Θηρίου του Γερμανικού Στρατού.

ΦΑΜΠΙΟ ΝΤΕΛ ΦΡΙΟΥΛΙ (Στρατηγός μαχητής 1940-41) γράφει: "Οι Ιταλοί στρατιώτες οι λαβόντες μέρος εις την Ελληνοϊταλική σύρραξη έφεραν διακριτικό σήμα, διότι πολέμησαν εναντίον στρατού υψηλής ποιότητας και μαχητικής αξίας παγκοσμίου αναγνωρίσεως".

ΜΠΟΥΡΕ (Γάλλος Στρατηγός), γράφει:"Παρακολουθήσαμε τις νίκες σας εις την Αλβανία με ενθουσιασμό και ζωηρά πάλλουσαν καρδίαν. Η Γαλλία θα σας ενθυμείται με θαυμασμό και ευγνωμοσύνη διότι οι ηρωϊσμοί των Ελλήνων ενέπνευσαν τας ισχυροτέρας ελπίδας στην δεινοπαθούσα ανθρωπότητα από τις δυνάμεις της βίας".

ΡΕΜΑΡΚ (Συγγραφέας), γράφει: "Στο σκοτάδι της νικημένης Ευρώπης μόνο η Ελλάδα στάθηκε όρθια. Και να πάλι η Ελλάς αυτός ο υπέροχος συνδυασμός νεανικού κάλλους και ανεσπέρου φωτός, παραδειγματίζει όλους εμάς τους καταπτοημένους, πώς να ακολουθήσουμε το δρόμο της τιμής!"

ΑΝΤΡΕ ΖΙΝΤ (Φιλόσοφος), γράφει: "Γενναίε ελληνικέ λαέ, ζήσαμε μήνες εξευτελισμών και απελπισίας και ξαφνικά η φωνή σου ακούστηκε δυνατή να ανεβαίνει

από τους βόμβους της κόλασης! Με τόση συγκίνηση την ακούμε! Είσαι για μας ο θρίαμβος της αρετής, η αληθινή αξία".
ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ (διακεκριμένος συγγραφέας), γράφει: "Σ' αυτό τον πόλεμο εμείς οι Δυτικοί νοιώθουμε υπερήφανοι από το θαυμαστό θάρρος των Ελλήνων που μας έμαθαν πώς να ζούμε, πώς να σκεφτόμαστε και πώς να πολεμούμε".
ΤΡΕΒΟΡ-ΡΟΠΕΡ (Βρεταννός Ιστορικός), γράφει: "Την 13ην Δεκ. 1940 εξεδόθη από τον Χίτλερ η μυστική κατευθυντήριος οδηγία αριθ. 20 με το Κωδικόν όνομα "Επιχείρησις Μαρίτα", με τις γενικές γραμμές του σχεδίου επιθέσεως εναντίον της Ελλάδος "υπό το φως της απειλητικής καταστάσεως στην Αλβανία…" Το σχέδιο προέβλεπε την χρησιμοποίηση ενός συνόλου μέχρι 24 Μεραρχιών συμπεριλαμβανομένων και αλεξιπτωτιστών διά την κατάληψιν Ελληνικών νήσων".
P. ZHILIN (γνωστός Ρώσσος Στρατιωτικός Ιστορικός), γράφει: "Το γεγονός ότι, τον Απρίλιο του 1941, ο Χίτλερ επετέθη εναντίον των Βαλκανίων, ήταν χωρίς αμφιβολία, η κυρία αιτία της αναβολής της επιθέσεως εναντίον της Σοβ. Ενώσεως. Οδηγίες που εξέδωσε ο Κάϊτελ, στις 3 Απριλίου 1941, ανέφεραν ότι, ως αποτέλεσμα της επιχειρήσεως των Βαλκανίων, η επιχείρησις "Βαρβαρόσσα" θα ανεβάλλετο τουλάχιστον δια τέσσαρες εβδομάδες".
ΠΛΑΤΟΡΟΒ (Υποστράτηγος Ιστορία Β΄ ΠΠ - Εκδόσεις Υπουργείου Αμύνης Ε.Σ.Σ.Δ), γράφει: "Αρχικά η συγκέντρωση και ανάπτυξη των δυνάμεων προβλεπόταν να έχει πλήρως ολοκληρωθεί στις 15 Μαΐου 1941, δηλαδή την ημέρα κατά την οποία είχε ορισθεί η έναρξις της επιθέσεως εναντίον της Σοβ. Ενώσεως. […]. Εν όψει της διεξαγωγής της εκστρατείας στα Βαλκάνια, το Χιτλερικό Αρχηγείο έλαβε την απόφασή ν' αναβάλει την έναρξη του πολέμου εναντίον της Ε.Σ.Σ.Δ. κατά 4-6 εβδομάδες και την καθόρισε τελικώς διά τις 22 Ιουνίου 1941".
BLUMENTRITT G. (Γερμανός Στρατηγός, αρχηγός επιτελείου της 4ης Στρατιάς 1940-41 και αρχηγός Επιχειρήσεων του Ανωτάτου Αρχηγείου του Γερμανικού Στρατού το 1943), γράφει: "Οι προετοιμασίες μας διά την επιχείρηση "Μπαρμπαρόσσα" διεκόπησαν μερικώς την άνοιξη από την εξέλιξη των γεγονότων στην Βαλκανική […]. Η σημασία της (ε.ε. εννοεί την εκστρατεία των Βαλκανίων), όσον αφορά την τύχη της επιχειρήσεως "Μπαρμπαρόσσα" ήταν ότι καθυστέρησε την έναρξη της επιχειρήσεώς μας εναντίον της Ρωσίας".
READER E. (Γερμανός Αντιναύαρχος), γράφει: "Εν τούτοις όλα τα σχέδια δια την αιφνιδιαστικήν επίθεση εναντίον της Ρωσίας έπρεπε να παραμερισθούν προς το παρόν εξ αιτίας της απερίσκεπτης και αποτυχημένης επιθέσεως του Μουσσολίνι εναντίον της Ελλάδος […]. Κατά συνέπεια, στις αρχές Απριλίου 1941, ο Χίτλερ διέταξε να αναβληθούν τα προπαρασκευαστικά μέτρα δια την επίθεση εναντίον της Ρωσίας έως ότου ο Γερμανικός στρατός επανορθώσει την κατάσταση τόσο στην Γιουγκοσλαβία όσον και προπαντός στην Ελλάδα".
ANDERS W. (Στρατηγός των Ελευθέρων Πολωνικών Δυνάμεων στον Β΄ Π.Π.), γράφει: "Ο Χίτλερ καθόρισε την 15ην Μαΐου 1941, ως ημερομηνία της εξορμήσεως […]. Η κατάκτησις των Βαλκανίων … αργοπόρησε την επίθεση εναντίον της Ρωσίας. Η ημερομηνία της επιθέσεως εχρειάσθη ν' αναβληθή, πρώτα δια 4 εβδομάδες και τελικά δια την 22 Ιουνίου. Η αναβολή αυτή είχε σημαντικές συνέπειες…".
L. HART (Βρεταννός Ιστορικός), γράφει: "Η ταχεία κατάκτηση των Βαλκανίων εξηρτάτο από την χρησιμοποίηση τεθ/νων μεραρχιών και θα εχρειάζετο την κάθε μία από αυτές προτού μπορέσει ν' αποτολμήσει να εξαπολύσει την επίθεση εναντίον της Ρωσίας. Έτσι, την 1η Απριλίου το "Μπαρμπαρόσσα" ανεβλήθη από τα μέσα Μαΐου στο δεύτερο 15νθήμερο του Ιουνίου […], η αναβολή ήταν μόνο πέντε εβδομάδες. Αλλά ήταν ένας συντελεστής διά να χάση τις πιθανότητές του νίκης, εναντίον της Ρωσίας".
XALNTER (Γερμανός Στρατηγός, αρχηγός του Γερμανικού Επιτελείου μέχρι τον Σεπτ. 1942), όταν συνάντησε το Στρατάρχη ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΓΟ στο Νταχάου τον Μάΐο του 1944, όπου ο ΠΑΠΑΓΟΣ εκρατείτο ως όμηρος, ομολόγησε εις αυτόν: "…Η Ελληνική αντίσταση, παρατεθείσα επί εξ ολοκλήρους μήνες, ανάγκασε το Γερμανικό Στρατηγείο να μεταβάλη επανειλημμένως τα σχέδιά του, τελικώς δε να αναβάλη την έναρξη της εκστρατείας εναντίον της Ρωσίας, παρά την σαφή επίγνωση ότι η αναβολή αυτή θα ηδύνατο να αποβή εν τέλει καταστρεπτική δια τον Γερμανικό Στρατό και τις επιχειρήσεις του…". Συμπερασματικά θα πρέπει να επισημάνουμε τα παρακάτω:
α. Ο Χίτλερ εισέβαλε στην Βαλκανική, αφ' ενός μεν να βοηθήση τους Ιταλούς, λόγω των αποτυχιών των στην Αλαβανία και ιδιαιτέρως μετά την αποτυχία της Ιταλικής εαρινής επιθέσεως (Μαρτ. 19412), και αφ' ετέρου να εξασφαλίση τα νώτα και τα πλευρά των Γερμανικών δυνάμεων που θα επιτεθούν εναντίον της Σοβ. Ενώσεως, φοβούμενος δημιούργία μετώπου στα Βαλκάνια όπως και κατά τον Α΄ Π. Πόλεμο.
β. Η σκέψη του Χίτλερ διά την επέμβαση στην Βαλκανική εξεδηλώθη το πρώτο στις αρχές Νοεμ. 1940 ήτοι, μετά την αποκατάσταση της τοποθεσίας αμύνης του Θ.Ε. της Ηπείρου και την έναρξη επιθετικών επιχειρήσεων από τον Ελληνικό Στρατό εντός του Αλβανικού εδάφους. Ενισχύθη δε αυτή και ελήφθη η απόφασις της εκστρατείας στα Βαλκάνια να πραγματοποιηθεί άμεσα, μετά την αποτυχία της εαρινής Ιταλικής επιθέσεως.
γ. Η εμπλοκή των Γερμανικών δυνάμεων στην εκστρατεία των Βαλκανίων είχε ως αποτέλεσμα την αναβολή της ενάρξεως της επιθέσεως εναντίον της Ρωσίας κατά πέντε εβδομάδες και όχι λόγω της "ασυνήθιστα υγρής ανοίξεως".
δ. Η αντίσταση της Ελλάδος κατά του Άξονος άλλαξε την έκβαση του Β΄Π.Πολέμου. Υπήρξαν αρνητικές πολιτικοστρατιωτικές συνέπειες δια τον Άξονα, από την απόφαση της Ελλάδος ν' αμυνθή.
ε. Οι Γερμανικές Μονάδες στα Βαλκάνια ήταν περί τις επτά Μεραρχίες κατά το Ιούνιον 1941, δηλαδή αφού είχαν περατωθή οι επιχειρήσεις.

Στην επίθεση εναντίον μόνον της Ελλάδος έλαβον μέρος αρκετές μονάδες Στρατού (περίπου 11 Μεραρχίες) Μονάδες Αλεξιπτωτιστών και Αεροπορίας (1226 Α/Φ). Οι Μονάδες αυτές εμείωσαν τον όγκον των προβλεπομένων, διά την επίθεση εναντίον της Ρωσίας, δυνάμεων. Έλαβαν μέρος στην επιχείρηση το σχεδίου "Μπαρμπαρόσσα", αρχικώς, ελάχιστες από αυτές και άλλες αργότερα, λόγω κοπώσεως, φθοράς, απωλειών και ανασυγκροτήσεώς των.

στ. Δεν αμφισβητείται από όλους σχεδόν τους ιστορικούς, αλλά και από τους πρωταγωνιστάς της εποχής εκείνης, ότι η αντίσταση της Ελλάδος και μόνον ήταν η κυριωτέρα αιτία που επιβράδυνε την έναρξη της επιθέσεως του Γερμανικού Στρατού, εναντίον της Σοβ. Ενώσεως.

ζ. Εδώ τελειώνοντας τα συμπεράσματά μας, αξίζει τον κόπο να μνημονεύσουμε ότι, η μεγάλη επιτυχία του Ελληνικού Στρατού, οφείλετο:

- Στο υπάρχον τέλειο Σχέδιο Επιστρατεύσεως
- Στους Ελληνικούς Σιδηροδρόμους
- Στο φλογερό πατριωτισμό των Ελλήνων, και
- Στη μεγάλη προθυμία του αμάχου πληθυσμού.

Τ' ανωτέρω ελάχιστα αναφερθέντα, από τα πάμπολλα ειπωθέντα από τους πρωτεργάτες των πολεμικών επιχειρήσεων 1940-1941, Πολιτικούς και Στρατιωτικούς, τεκμηριώνουν ότι, η αντίσταση της Ελλάδος εναντίον του Άξονος, ήταν η κυριωτέρα αιτία που επιβράδυνε την Έναρξη της Επιθέσεως εναντίον της Σοβ. Ενώσεως. Σήμερα, δυστυχώς βλέπουν το φως της δημοσιότητας, ιστορικά κείμενα για την εποχή εκείνη, μετά από μισό αιώνα και, παραποιώντας τα πραγματικά γεγονότα της εποχής εκείνης, με τα οποία να προσπαθούν κάποιοι όψιμοι ιστορικοί και με αστήρικτες δικαιολογητικές σκέψεις, του τύπου: "ο Μάϊος του 1941 ήταν εξόχως υγρός κ.λπ." να μειώσουν την προσφορά της Ελλάδος κατά τον Β΄ Π.Π.. Φαίνεται κάποιοι ιστορικοί καλυπτόμενοι, πίσω από την επιστημονική ασπίδα του Ιστορικού σκόπιμα αγνοούν τα γεγονότα και επιχειρούν να γράψουν μία νέα Ιστορία, διαστρεβλωμένη και μη αντικειμενική κατά την οποία προσπαθούν να ερμηνεύσουν τα γεγονότα όπως εξυπηρετεί τους κάποιους σκοπούς των. Υπ΄όψιν λοιπόν των ταγών της πατρίδος μας για ανάλογον εγρήγορση και όπου απαιτείται εκδήλωση ενεργειών.

Το Δίδαγμα που μας στέλνει και σήμερα η γενιά του 40 είναι, η ενότης ενός λαού, όταν αυτός σύσσωμος γιγαντώνεται και ανθίσταται απέναντι αδικίας είναι κάτι το ακαταμάχητο και ακατάβλητο.

Εορτάζοντας σήμερα και πάλι την επέτειο της εποποιΐας του '40, ας αποτίσουμε ελάχιστο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στους νεκρούς ήρωες και ας δώσουμε όλοι μαζί, ιδίως οι νέοι όπως και τότε έκαμε η γενιά του '40, την δική μας υπόσχεση, ότι τα κατορθώματα τους θ' αποτελούν για εμάς οδηγό και φάρο στην δύσκολη πορεία του έθνους μας.

Η θυσία τους ας γίνει για εμάς χρέος ενότητας και προσήλωση στα ιδανικά της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

Βαρύτατες οι υποχρεώσεις μας έναντι αυτής της ανεκτίμητης Εθνικής κληρονομιάς. Ιδιαίτερα η νέα γενιά, η ελπίδα του ΑΥΡΙΟ, πρέπει να ενστερνισθεί τα διδάγματα της εποποιΐας του '40 και να αντιληφθεί ότι μόνο με την Εθνική ενότητα, την Ιστορική μνήμη του λαού μας και το δημοκρατικό πολίτευμα θα διαφυλάξουμε αυτήν την ιερή πατρίδα.

Τέλος ας ευτυχίσουν οι ερχόμενες γενεές να έχουν την εθνική και πολιτική Ελευθερία χωρίς την φρίκη του πολέμου, να υπάρξουν όμως αξίας της Ειρήνης, που θα κρατήσουν προπάντων υψηλά την ηθική στάθμη του βίου των Ελλήνων.

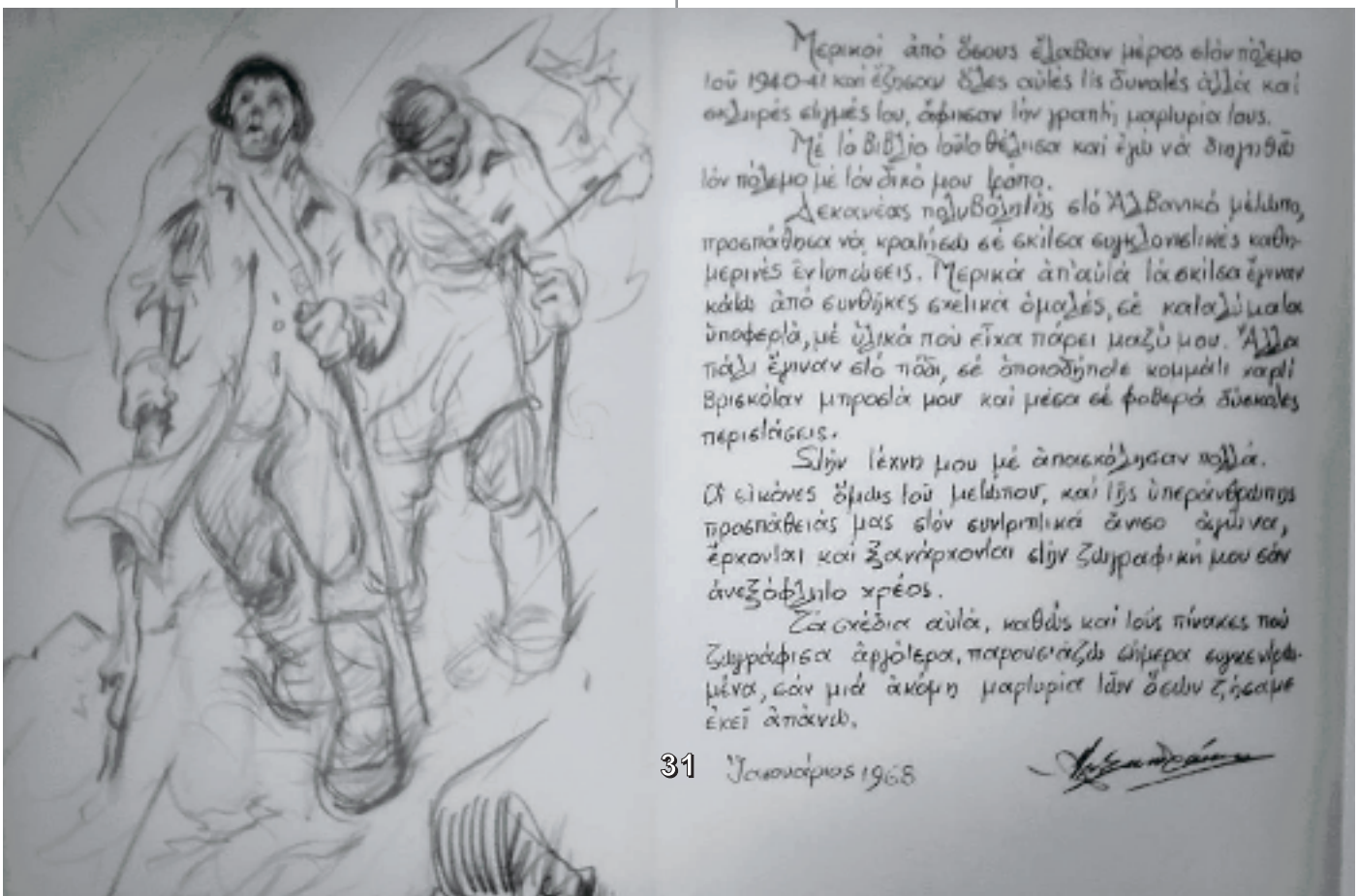

Μερικοί από όσους έλαβαν μέρος στόν πόλεμο τοῦ 1940-41 καί ἔζησαν ὅλες αὐτές τίς δυνατές ἀλλά καί ἀκμυρές στιγμές του, ἄφησαν τόν γραπτό μαρτυρία τους.

Μέ τό βιβλίο τοῦτο θέλησα καί ἐγώ νά διηγηθῶ τόν πόλεμο μέ τόν δικό μου τρόπο.

Δεκαοχτώ πολυβόλητος στό Ἀλβανικό μέτωπο, προσπάθησα νά κρατήσω σέ σκίτσα συγκλονιστικές καθημερινές ἐντυπώσεις. Μερικά ἀπ' αὐτά τά σκίτσα ἔγιναν κάτω ἀπό συνθῆκες σχετικά ὁμαλές, σέ καταλύματα ὑπαφερτά, μέ ὑλικά πού εἶχα πάρει μαζύ μου. Ἄλλα πάλι ἔγιναν στό πόδι, σέ ὁποιοδήποτε κομμάτι καρτί βρίσκοταν μπροστά μου καί μέσα σέ φοβερά δύσκολες περιστάσεις.

Στήν τέχνη μου μέ ἀποσκόλησαν πολλά. Οἱ εἰκόνες ὅμως τοῦ μετώπου, καί τῆς ὑπερανθρώπης προσπάθειάς μας στόν συντριπτικό ἄνισο ἀγώνα, ἔρχονται καί ξαναέρχονται στήν ζωγραφική μου σάν ἀνεξόφλητο χρέος.

Τά σχέδια αὐτά, καθώς καί τούς πίνακες πού ζωγράφισα ἀργότερα, παρουσιάζω σήμερα συγκεντρωμένα, σάν μιά ἀκόμη μαρτυρία τῶν ὅσων ζήσαμε ἐκεῖ ἀπάνω.

Ἰανουάριος 1968

ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λιβύη. Μετά το θάνατο του Καντάφι τι;

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. Λάγγαρη
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Το τέλος του Καντάφι

Με τον άδοξο και οικτρό θάνατο του Μουαμάρ Καντάφι (20-10-2011) και τον ενταφιασμό του σε μυστικό τάφο κάπου στην έρημο έξω από την Μιζράτα, έπεσε η αυλαία, όσον αφορά την "Αραβική Άνοιξη" για τη Λιβύη, σημαίνοντας την απελευθέρωση της χώρας συμβολικά από ένα δικτατορικό καθεστώς 42 χρόνων εκκεντρικής διακυβέρνησης.

Οι εικόνες λυντσαρίσματος και εκτέλεσης του Καντάφι και βεβήλωσης της σορού του κάτω από συνθήκες βαρβαρότητας και ωμότητας που έκαναν το γύρο του κόσμου, ανεξάρτητα αν πρόκειται για αιμοσταγή δικτάτορα, άφησαν άφωνη την ανθρωπότητα και προκάλεσαν αλγεινή εντύπωση για τον πολιτισμό.

Ο Μουαμάρ Αμπού Μινιάρ Αλ Καντάφι, de facto ηγέτης της Λιβύης από το 1969 και εμφανιζόμενος ως ο Τσε Γκεβάρα του Αραβικού κόσμου (είχε κηρύξει την Λιβύη ως ασφαλές καταφύγιο των απανταχού επαναστατημένων), υπήρξε ο μακροβιότερος αρχηγός κράτους στην παγκόσμια ιστορία (εκτός βασιλικού οίκου), από το έτος 1969 έως τον Ιούνιο του 2011. Από τα νεανικά του χρόνια θαύμαζε τον Γκαμάλ Νασέρ και ονειρευόταν να ανατρέψει τη μοναρχία της πατρίδας του, ιδρύοντας ένα Αραβοσοσιαλιστικό σύστημα. Γεννήθηκε το 1942 στη Σύρτη από οικογένεια Βεδουίνων νομάδων, σπούδασε νομικά και στη συνέχεια ακολούθησε στρατιωτική καριέρα στη Βεγγάζη.

Ο πολυτάραχος βίος του σημαδεύτηκε από τους κατωτέρω κυριότερους σταθμούς:

-Το έτος 1969, επιστρέφοντας από στρατιωτική μετεκπαίδευση στη Βρετανία, μαζί με άλλους στρατιωτικούς, ανέτρεψε τον παραθερίζοντα στα Καμένα Βούρλα της Ελλάδας Βασιλιά Ιντρίς της Λιβύης σε αναίμακτο πραξικόπημα και ίδρυσε την Αραβική Δημοκρατία της Λιβύης. Απέλασε τους Ιταλούς και εδραίωσε το καθεστώς του εθνικοποιώντας τις μεγάλες επιχειρήσεις.

-Από τα μέσα της 10ετίας του 1970 εξαπέλυσε πογκρόμ εναντίον των αντιφρονούντων που είχαν καταφύγει στο εξωτερικό, στέλνοντας ειδικές ομάδες για εκκαθαρίσεις.

-Το 1972 ιδρύεται η Ομοσπονδία Αραβικών Δημοκρατιών (ΟΑΔ) με μέλη της τις Λιβύη, Αίγυπτο και Συρία.

-Το 1985 με πρωτοβουλία του Ανδρέα Παπανδρέου, γίνεται η συνάντηση του Καντάφι με τον Φρανσουά Μιτεράν στην Ελούντα Λασιθίου Κρήτης και υπογράφεται η συμφωνία για την παύση των εχθροπραξιών στο Τσαντ.

-Το 1986 ενεργείται τρομοκρατική βομβιστική επίθεση σε νυχτερινό κέντρο του Βερολίνου με νεκρούς 3 Αμερικανούς στρατιώτες. Οι ΗΠΑ σε αντίποινα βομβαρδίζουν με πυραύλους την Τρίπολη και την Βεγγάζη, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 60 Λίβυοι, μεταξύ των οποίων και η υιοθετημένη κόρη του Καντάφι Χάνα.

-Το 1988 γίνεται βομβιστική τρομοκρατική ενέργεια σε αεροσκάφος της PAN AMERICA πάνω από το Λόκερμπι της Σκωτίας με νεκρούς τους 270 επιβάτες και πλήρωμα.

-Το 1992 ο ΟΗΕ επιβάλλει κυρώσεις στη Λιβύη μετά την άρνηση του Καντάφι να παραδώσει τους υπόπτους της βομβιστικής ενέργειας του Λόκερμπι.

-Το 1999 παραδίδονται οι ύποπτοι και αίρονται οι κυρώσεις.

-Το 2001 ο Καντάφι καταδικάζει τις επιθέσεις στους διδύμους πύργους και την Αλ Κάϊντα.

-Το 2003 η Λιβύη αποκηρύσσει τα όπλα μαζικής καταστροφής.

-Το 2004 ο Τόνι Μπλερ επισκέπτεται τη Λιβύη και υπογράφονται διακρατικές συμφωνίες και το 2007 τον ακολουθεί ο Νικολά Σαρκοζί.

-Το 2008 ο Καντάφι απονέμει στον εαυτό του τον τίτλο του "Βασιλέα των Βασιλέων" της Αφρικής. Το ίδιο έτος η Κοντολίζα Ράϊς επισκέπτεται τη Λιβύη.

-Το 2011 (Φεβρουάριος), ξεσπούν πολιτικές ταραχές στη Λιβύη, στις 27 Ιουνίου εκδίδεται ένταλμα σύλληψης από το διεθνές ποινικό δικαστήριο σε βάρος του Καντάφι και στις 20-10-2011 θανατώνεται από τον όχλο.

Η επόμενη μέρα

Ο εκδημοκρατισμός

Το έργο της μετάβασης στη δημοκρατική ομαλότητα για το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο της Λιβύης δεν είναι καθόλου εύκολο και αποτελεί την πιο σημαντική δοκιμασία, γιατί η δημοκρατία είναι μία καινούργια ιδέα στις χώρες του Μακρέμπ, οι λαοί των οποίων για πενήντα χρόνια στερήθηκαν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η νέα πραγματικότητα είναι γεμάτη από ελπίδες αναφορικά με τις ατομικές και πολιτικές ελευθερίες, αλλά και σοβαρούς κινδύνους.

Κατ΄αρχήν το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο

πρέπει να βρει λύση συνεργασίας αρμονικής και εποικοδομητικής μεταξύ των μελών του, καθόσον μαστίζεται από εσωτερικές διαμάχες και διαφορές που χαρακτηρίζονται από μία έντονη ιδεολογική αντιπαράθεση μεταξύ φιλελευθέρων και ισλαμιστών, γεγονός που μπορεί να ασκήσει σοβαρή επίδραση στις μελλοντικές πολιτικές εξελίξεις.

Το ίδιο ισχύει και για την τύχη και το μέλλον των παραστρατιωτικών οργανώσεων, οι οποίες συνέβαλαν αποφασιστικά στην πτώση του Καντάφι και τώρα εκπροσωπούν ανταγωνιστικά κέντρα εξουσίας. Ο αφοπλισμός και η ενσωμάτωση εντός των κόλπων του Εθνικού Στρατού αποτελεί ένα σοβαρό πρόβλημα, του οποίου η ταχεία επίλυση είναι επείγουσα και αναγκαία υπόθεση για τη νέα ηγεσία, για να μην οδηγηθεί η Λιβύη σε περιπτώσεις και καταστάσεις τύπου Ιράκ και Αφγανιστάν.

Ο Ισλαμικός εξτρεμισμός

Κατά την πορεία μετάβασης στη δημοκρατία της χώρας ελλοχεύει ο κίνδυνος του ακραίου Ισλάμ, καθόσον είναι ενεργός η τρομοκρατική οργάνωση "AQIM" (Αλ Κάϊντα του Μακρέμπ) αυτόνομο πλοκάμι της Αλ Κάϊντα στην ευρύτερη περιοχή.

Και τούτο καθόσον υπάρχει διάχυτη η βεβαιότητα στους Αμερικανούς και λοιπούς Δυτικούς, ότι όπλα τα οποία κατείχε το καθεστώς του Καντάφι έχουν πέσει στα χέρια μαχητών εξτρεμιστικών οργανώσεων της Δυτικής Αφρικής, ειδικότερα στην υποσαχάρια περιοχή του Μάλι, του Νίγηρα και της Σενεγάλης. Ήδη οι ΗΠΑ έχουν έλθει σε επαφή με τις χώρες της περιοχής, ώστε να αντιμετωπιστεί από τις αντιτρομοκρατικές της υπηρεσίες με επιτυχία η Αλ Κάϊντα στο ισλαμικό Μαγκρέμπ (η AQIM), η οποία χρησιμοποιεί κυρίως περιοχές της Αλγερίας ως βάση των δραστηριοτήτων της.

Ανάλογες ενέργειες και προσπάθειες καταβάλλουν και οι μυστικές υπηρεσίες της Γαλλίας για τη διάσπαση της AQIM, για τις μεγάλες απειλές που εξαπολύει στα πολλά Γαλλικά συμφέροντα στην ευρύτερη περιοχή της ΒΔ Αφρικής.

Μέσα στο γενικότερο αυτό κλίμα από πλευράς τρομοκρατίας του Ισλάμ, έρχονται να προστεθούν και οι μετά τον θάνατο του Καντάφι πρόσφατες πρώτες διακηρύξεις του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου της Λιβύης (CNT), ότι στο επίκεντρο των νέων νόμων θα βρίσκεται ο Ισλαμικός Νόμος (Σαρία). Θέλοντας να καθησυχάσει τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς που γενικότερα προκάλεσαν οι διακηρύξεις αυτές, ο Πρόεδρος του CNT Μουσταφά Αμπντέλ Τζαλίλ, αφού ανακοίνωσε από τη Βεγγάζη ότι θα σχηματιστεί μεταβατική κυβέρνηση εντός δύο εβδομάδων, έσπευσε να δηλώσει σε συνέντευξη τύπου ότι : "Η Διεθνής Κοινότητα θα πρέπει να μην ανησυχεί, καθώς οι Λίβυοι είμαστε μουσουλμάνοι, αλλά μετριοπαθείς μουσουλμάνοι. Ως μουσουλμάνοι σεβόμαστε τους νόμους του Ισλάμ. Δεν αποτελούν κίνδυνο για κανένα πολιτικό κόμμα ή οργάνωση".

Ο αμφιλεγόμενος Κύριος Μπελχάτζ

Η "μετάλλαξη" του στρατιωτικού Διοικητού της Τρίπολης από φοντεμενταλιστή τρομοκράτη σε ηγετικό στέλεχος των αντικανταφικών μαχητών και σε ανώτατο αξιωματούχο της νέας πολιτικής κατάστασης στη Λιβύη, απετέλεσε ζωηρό αντικείμενο της διεθνούς ειδησεογραφίας και σχετικών δημοσιογραφικών και μη αναλύσεων. Πρόκειται για τον Αμπντ αλ Χακίμ Μπελχάτζ, γνωστό στους συντρόφους του με το πολεμικό προσωνύμιο Αμπού Αμπντάλαχ αλ Σαλίκ, του οποίου ο οψιμογενής ξαφνικός "έρωτας" της Δύσης προς το πρόσωπό του, προκάλεσε αίσθηση και κατάπληξη, από την πρώτη μάλιστα στιγμή που εμφανίστηκε ως Στρατιωτικός Ηγέτης των αντικαταφικών δυνάμεων, με πολλά αναπάντητα ερωτήματα για την επόμενη μέρα στη χώρα. Μια ιστορική αναδρομή, όσον αφορά τον βίο και την πολιτεία του "μεταμεληθέντος" αυτού φονταμενταλιστή ισλαμιστή, επιβεβαιώνει του λόγου το αληθές.

Γεννημένος πριν45 χρόνια στην Τρίπολη της Λιβύης, πολιτικός μηχανικός το επάγγελμα, ο Μπελχάτζ, εμφανίζεται στο πολιτικό προσκήνιο της Λιβύης στις αρχές του 1997, όταν, ως αρχηγός της διαλυμένης ουσιαστικά σήμερα "Λιβυκής Ισλαμικής Μαχητικής Οργάνωσης", είχε αναλάβει την ευθύνη για την απόπειρα δολοφονίας του Καντάφι. Προηγουμένως, το 1988, είχε μεταβεί στο Αφγανιστάν και είχε συμμετάσχει σαν συμπολεμιστής και συνεργάτης του Μπιν Λάντεν στις τότε επιχειρήσεις εναντίον των Ρωσικών στρατευμάτων.

Το 1955, μετά την επιστροφή του στη Λιβύη μαζί με άλλους βετεράνους ισλαμιστές του Αφγανιστάν, έρχεται σε σφοδρή σύγκρουση με το Κανταφικό καθεστώς με στόχο την ανατροπή του μέχρι τα τέλη της 10ετίας του 1990. Τότε οι Διωκτικές Αρχές διέλυσαν την παραπάνω οργάνωση του Μπελχάτζ, αφού εξολόθρευσαν τους πυρήνες της, με αποτέλεσμα ο περί ου ο λόγος να καταφύγει διωκόμενος στο γνώριμό του περιβάλλον του Αφγανιστάν, συνεχίζοντας την δράση του στο πλευρό των Ταλιμπάν. Μετά την τρομοκρατική επίθεση της Αλ Κάϊντα κατά των ΗΠΑ στις 11-9-2001 (Δίδυμοι Πύργοι κ.λ.π.), εποχή πλέον του "ακήρυκτου πολέμου" των ΗΠΑ και των Δυτικών συμμάχων τους κατά της διεθνούς ισλαμικής τρομοκρατίας, καταφεύγει στη Μαλαισία, από το Αφγανιστάν, εκμεταλλευόμενος το ευνοϊκό καθεστώς μετανάστευσης μουσουλμάνων στη χώρα αυτή (έτος 2004).

Στη συνέχεια, επιχειρώντας να φθάσει στο Λονδίνο για να ζητήσει πολιτικό άσυλο, συνελήφθη και κρατήθηκε παρανόμως στο διεθνές αεροδρόμιο της Μπανγκόκ από πράκτορες της CIA και όπως υποστηρίζει σήμερα (ο Μπελχάτζ), υπέστη βασανιστήρια. Τελικά παραδόθηκε στο Κανταφικό καθεστώς της Λιβύης και φυλακίστηκε στις περιβόητες φυλακές Αμπού Σαλίμ, όπου μεγάλος αριθμός Λιβύων βασανίστηκε.

Τον Μάρτιο του 2011 και μετά την έναρξη της επανάστασης στη Λιβύη (Φεβρουάριος 2011) απελευθερώθηκε από τον γυιό του Καντάφι Σαίφ αλ Ισλάμ σε μια

ενέργεια "καλής θελήσεως" προς τους ισλαμιστές για τους διωγμούς τους από το καθεστώς με σκοπό των εξευμενισμό τους.

Αμέσως μετά την απελευθέρωσή του ο Μπελχάτζ έκανε δημόσια δήλωση, ότι αποκηρύσσει την βία. Παράλληλα, από τις πρώτες ημέρες της επανάστασης αυτός και οι σύντροφοί του, ακραίοι ισλαμιστές, απέκλεισαν το ενδεχόμενο να "καπελωθεί" η επανάσταση από αυτούς, χωρίς όμως να αποκρύψουν τον απώτερο στόχο τους, δηλαδή τη δημιουργία ισλαμικού κράτους στη Λιβύη. Επιπλέον, τέλος, προέβησαν στην επανασύσταση της οργάνωσής τους υπό νέα μορφή με την ονομασία "Ισλαμικό Κίνημα Αλλαγής" και στην ιστοσελίδα τους αναφέρουν ότι διαφοροποιούνται πλήρως από τον διακηρυγμένο σκοπό της Αλ Κάϊντα "περί διεθνιστικού ιερού πολέμου".

Επίλογος

Μέσα σε ένα θολό και συγκεχυμένο τοπίο πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής αστάθειας, όπως αυτό της Λιβύης με τον θάνατο του Μουαμάρ Καντάφι και την πτώση του καθεστώτος του, και με έντονη παρουσία του ισλαμικού εξτρεμιστικού στοιχείου στην περιοχή, τα πάντα εξαρτώνται από τους επιτυχείς λεπτούς χειρισμούς και σύμμετρες ενέργειες για την τήρηση των ενδεδειγμένων ισορροπιών μεταξύ των αντιτιθεμένων ομάδων και φυλών του πληθυσμού για μια αρμονική και εποικοδομητική συνεργασία όλων, η οποία θα οδηγήσει σε μια δημοκρατική Λιβύη και θα δικαιώσει τις προσδοκίες του λαού, χωρίς προσκόμματα και επικίνδυνες καθυστερήσεις.

Και τούτο, διότι ο φόβος παραμένει ορατός πάντοτε για την Αλ Κάϊντα της περιοχής και των συνεργατών της να εκμεταλλευτεί τον εκδημοκρατισμό της χώρας, και ειδικά εάν η μετάβαση στη δημοκρατία αποδειχθεί δυσκολότερη του αναμενομένου, γα να προωθήσουν τους σκοπούς τους σε βάρος της χώρας.

Βέβαια, υπάρχουν οι σχετικές καθησυχαστικές δηλώσεις, εκφράσεις και κινήσεις του κινήματος της Λιβυκής Τζιχάντ και ισλαμιστών εξτρεμιστών που δείχνουν προς το παρόν ότι έχει επέλθει η μεταμόρφωση και έχουν μεταβληθεί σε πολιτικό σχηματισμό, αλλά αυτό δεν αποτελεί επαρκές κριτήριο για την εξαγωγή ασφαλών εκτιμήσεων και συμπερασμάτων. Το μέλλον θα δείξει τελικά, (το εγγύς και απώτερο), εάν πράγματι η εν λόγω μετάλλαξη είναι οριστική ή εικονική και παραπλανητική.

Έρχεται το τέλος της πολιτικής του "στρατηγικού βάθους" της Τουρκίας; Η μικρή Κύπρος συνέβαλε……

Γράφει Υπτγος (ε.α.) Ιωάννης Μπαλτζώης

Και να λοιπόν που φθάσαμε στην εποχή που ο θαυμασμός των εγχώριων "γενίτσαρων" κονδυλοφόρων και όχι μόνο, προς την μεγαλόπνοη νέο Οθωμανική πολιτική της Τουρκίας, του μάγου της εξωτερικής πολιτικής καθηγητή Νταβούτογλου, αρχίζει να μετατρέπεται σε προβληματισμό και αμφισβήτηση, ασχέτως αν δεν εκδηλώνεται προς το παρόν φανερά. Όλοι θυμόμαστε την, μόλις πριν λίγους μήνες, υπέρμετρη αυτοπεποίθηση του υπουργού Εξωτερικών της Τουρκίας Αχμέτ Νταβούτογλου, για την εφαρμοζόμενη τουρκική εξωτερική πολιτική. Όλοι θυμόμαστε τα μεγαλεπήβολα οράματά του για τον αυριανό ηγετικό ρόλο της Τουρκίας στη Μέση Ανατολή και στο Σουνιτικό Ισλάμ. Όλοι θυμόμαστε με πόση αλαζονεία και αυταρέσκεια παρουσίαζε το βιβλίο του "Το στρατηγικό βάθος" και με πόση λατρεία και θαυμασμό οι εγχώριοι και ξένοι τιμητές του το προβάλανε. Όλοι θυμόμαστε την περίφημη θεωρία του περί μηδενικών προβλημάτων με όλα τα γειτονικά κράτη της Τουρκίας, που διακήρυττε. Όλοι θυμόμαστε το δέος που αισθανόταν όλοι οι πολιτικοί, δημοσιογράφοι και αναλυτές για την νέα θεωρία και αντίληψη της ραγδαίας αναπτυσσόμενης περιφερειακής δύναμης, πρότυπο και υπόδειγμα για τα λοιπά κράτη και ιδιαίτερα για μας, που δεν ακολουθούμε το παράδειγμά της. Τώρα όμως; Μήπως το κλίμα στην ανατολική Μεσόγειο, πεδίο εφαρμογής και δοκιμής που η Άγκυρα έσπευσε να εφαρμόσει την πολιτική της στην πράξη αρχίζει και χαλάει; Στην Άγκυρα ήδη οι αναλυτές αρχίζουν και συμμερίζονται τους πολλούς κινδύνους που φέρνουν οι φιλοδοξίες του Ερντογάν και του ΥΠΕΞ του. Και να γιατί. Δεν αναφερόμαστε στο εσωτερικό μεγάλο πρόβλημά της, το Κουρδικό, που προκαλεί ακατάσχετη αιμορραγία στην γείτονα. Μια όλο και πιο εντεινόμενη αστάθεια στο νότιο, το μαλακό υπογάστριο της Τουρκίας, δημιουργείται, που η Τουρκία σήμερα αδυνατεί να ελέγξει. Μια μεγάλη εστία έντασης και σύγκρουσης οικονομικών συμφερόντων, στην οποία αναμειγνύονται πολλά κράτη, όπως η Κύπρος, το Ισραήλ, οι ΗΠΑ, η Ελλάδα, το Ιράκ και η Συρία.
Να λοιπόν, που Τούρκοι διεθνολόγοι, διπλωμάτες και αμυντικοί αναλυτές, ασχολούνται ήδη σε (στρατηγικό) βάθος για τις επιπτώσεις που θα επέλθουν με τα νέα δεδομένα στην κυπριακή ΑΟΖ και την αξιοθαύμαστη επιμονή της μικρής και "ασήμαντης" Κυπριακής δημοκρατίας για την Τουρκία, να προχωρήσει. Μετά το

πρώτο χτύπημα των σχεδίων της Άγκυρας, που έγινε το 2004, όταν η Κύπρος, με τους ευφυείς τότε σχεδιασμούς της Ελληνικής ηγεσίας (θα πρέπει κάποτε να το καταλογίσουμε στα θετικά επιτεύγματα της εξωτερικής μας πολιτικής) εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλαξε η ισορροπία ισχύος εις βάρος της Τουρκίας, έτσι και τώρα αλλάζει για μια ακόμη φορά η παρτίδα ,υπέρ της Κύπρου. Διότι η Τουρκία, παρά τους λεονταρισμούς της, δεν καταφέρνει έως αυτή τη στιγμή να απαντήσει αποτελεσματικά στη νέα πρωτοβουλία της Κύπρου για το φυσικό αέριο και να την ακυρώσει. Για το θέμα αυτό ο γράφων έχει αναφερθεί με δύο άρθρα του, τον περασμένο Σεπτέμβριο, στην ιστοσελίδα Geopolitics & Daily news, όταν οι περισσότεροι εγχώριοι αναλυτές, διεθνολόγοι κλπ, κινδυνολογούσαν ασύστολα, επικρίνοντας την ¨άφρονα Κυπριακή ηγεσία¨, για το άκαιρο του θέματος και την βιασύνη, που ωθούσε την χώρα σχεδόν στον αφανισμό και την καταστροφή, αφού τα έβαζε με την νέα περιφερειακή δύναμη της περιοχής, τον πέμπτο πυλώνα της αμερικανικής πολιτικής, όπως έγραφαν, άρα θα είχε την αμέριστη βοήθεια του κοσμοκράτορα σήμερα, δηλαδή των ΗΠΑ. Μπορείτε να διαβάσετε τα άρθρα "Η Μεσόγειος φλέγεται. Η ταραχοποιός Τουρκία θα πέσει τελικά μέσα στην παγίδα που στήνει" της 12 Σεπ. 2011. http://gdailynews.wordpress.com/2011/09/12, καθώς και το δεύτερο "Η Μεσόγειος φλέγεται 2, οι νέες εξελίξεις στην περιοχή" της 20 Σεπ. 2011. http://gdailynews.wordpress.com/2011/09/20/.
Στην Άγκυρα επικρατεί πλέον σκεπτικισμός για το εφικτό των μεγαλοπρεπών οραμάτων του Νταβούτογλου. Η επίλυση του κυπριακού, όπως την εννοούν και επιθυμούν στην Άγκυρα, δεν φαίνεται να έρχεται. Η μικρή, ημικατεχόμενη Κύπρος, ανθίσταται κι ας απέχει φανερά από τα δρώμενα η πάντοτε φοβική Αθήνα. Και ο αντίκτυπος που μπορεί να επιφέρει η συριακή κρίση στην Τουρκία, συνιστά πρόσθετο προβληματισμό στην Άγκυρα, αν και η Τουρκία επελέγη από τις ΗΠΑ ως το δόρυ που θα χρησιμοποιηθεί για την πτώση του προέδρου Άσσαντ και την ανάληψη της ηγεσίας της χώρας από την υποστηριζόμενη από τις ΗΠΑ, συριακή αντιπολίτευση, στα πρότυπα Αιγύπτου και Λιβύης. Εκτιμούμε ότι είναι για τις ΗΠΑ ο χρήσιμος ηλίθιος, που αν κάτι δεν πάει καλά θα πληρώσει το βαρύ τίμημα και όχι ο εμπνευστής και ηθικός αυτουργός. Βλέπεται δε χρησιμοποιείται ο στρατηγικός σύμμαχος, συνεταίρος και εσαεί το δεξί χέρι των ΗΠΑ στην περιοχή, το Ισραήλ, αλλά ο φιλόδοξος, άπληστος και άρπαγας ,γονιδιακά και ιστορικά αποδεδειγμένα . Συν βεβαίως, την αδιάλειπτη δράση του PKK και το έτοιμο από καιρό Κουρδικό κράτος στο βόρειο Ιράκ. Εδώ να αναφερθούμε και στα πρόσφατα γεγονότα, που πιθανόν αποτελούν το πρόπλασμα και το προμήνυμα των μελλοντικών εξελίξεων στην περιοχή, που θα αποτελέσει την μεγαλύτερη στρατηγική ήττα και πλήγμα στο εθνικό γόητρο και στρατηγική των Τούρκων. Ήδη η EX-XON έχει υπογράψει μόλις πρόσφατα συμφωνία εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων της περιοχής πέριξ της Μοσούλης, με την 'κυβέρνηση των Κούρδων του Βορείου Ιράκ', αγνοώντας επιδεικτικά την Άγκυρα και την Βαγδάτη, οι οποίες δυσανασχέτησαν σφόδρα.
Πολλές λοιπόν οι ανοιχτές εστίες έντασης, που επισκιάζουν τη δυναμική εξωτερική πολιτική γραμμή του Νταβούτογλου. Μηδενικά, ή τελικά πολλαπλά προβλήματα; Με όλους τους γείτονες; Ναι με όλους .Σε ότι αφορά την Συρία, από φίλοι και εταίροι του Άσσαντ μετατράπηκαν σε πολέμιους και εχθρούς του. Να θυμίσουμε ότι σήμερα , ο ισχυρός κατά τα άλλα εταίρος της Τουρκίας στον "θεωρητικό" άξονα του Ισλάμ, το Ιράν, εστράφη τελικά εναντίον της, εξαιτίας της νατοϊκής "αντιπυραυλικής ασπίδας", που το σημαδεύει και η Άγκυρα αποφάσισε να συμμετάσχει. Έτσι τώρα βρίσκεται αντιμέτωπη τόσο με το Ισραήλ όσο και με το Ιράν. Ομοίως προκαλώντας την Ρωσία, με την "ενότητα του Καυκάσου", από την Γεωργία και την Αρμενία μέχρι την Άγκυρα, όραμα που δημοσιοποίησε προ μηνών ο Νταβούτογλου, φέρνει την Μόσχα σε συσχετισμό με την Ουάσιγκτον και σε αντιπαράθεση με την Τουρκία, που είναι αμφότερες σε "ψυχρές σχέσεις" με την Άγκυρα πλέον, άσχετα με τα επιμέρους συμφέροντα των δύο πρώην υπερδυνάμεων στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου ή του Καυκάσου. Δηλαδή βλέπουμε ότι η Τουρκία έχει καταφέρει το ακατόρθωτο. Από περιφερειακή δύναμη αναγνωρισμένη από τους γείτονες της ως ο ισχυρός εταίρος της περιοχής, από πυλώνας της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής, να ευρίσκεται πλέον στο απίθανο σημείο να μην υπάρχει ούτε ένα φιλικό κράτος πέριξ και μακράν αυτής. Όσο και αν εκδηλώνεται στην Αθήνα θαυμασμός και δέος για την αυτοκρατορική στρατηγική των Ερντογάν-Νταβούτογλου, αυτή ενέχει ένα πολύ σημαντικό στρατηγικά λάθος. Εκτιμά τη σημερινή Τουρκία κατ' αντιστοιχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όπως προαναφέραμε, χωρίς να αναζητά συμμάχους αλλά μόνον αντιπάλους και αντιπαλότητες.

Είναι αρνητικό που η Ελλάδα, με την φοβική στάση της, ουσιαστικά "καθυστερεί" την εξέλιξη των πραγμάτων, την ώρα που οι άλλοι "παίκτες" στην περιοχή, "πατούν γκάζι". Η Ελλάδα θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε δεν είναι πλέον μόνη, έρμαιο της τουρκικής επιθετικότητας και συνάμα της δικής μας αδράνειας και της άθλιας και επιζήμιας εθνικά πολιτικής του κατευνασμού, που οδηγούσε με βεβαιότητα στην "Φινλανδοποίηση" των εθνικών μας θεμάτων στο Αιγαίο. Ο στρατηγικός άξονας Ισραήλ-Κύπρος-Ελλάδα και κατ' επέκταση Ευρώπη είναι τεράστιας εθνικής σημασίας, εκτός από οικονομικής . Και ο στρατηγικός εταίρος μας το Ισραήλ είναι σοβαρό και υπεύθυνο κράτος, που δεν αρκείται σε μεγαλοστομίες και απειλές όπως η γείτων χώρα, αλλά με αποφασιστικότητα και δυναμισμό υπερασπίζεται τα συμφέροντά του και τους συμμάχους του. Έτσι λοιπόν μια δυναμικότερη και πολυσχιδέστερη εξωτερική πολιτική της Αθήνας, χωρίς φοβικά σύνδρομα και παλινωδίες όχι μόνο θα στήριζε τον άξονα με Κύπρο και Ισραήλ, αλλά μεσοπρόθεσμα θα ενίσχυε ενδεχομένως και ρεαλιστικότερες και λογικότερες σχολές σκέψης μέσα στις τουρκικές πολιτικές ελίτ. Σχολές σκέψης που αποβλέπουν στην σταθερότητα και όχι στην σύγκρουση. Και θέλουμε να ελπίζουμε πως υπάρχουν τέτοιες σχολές και φωνές στη σύγχρονη Τουρκία, που επιτέλους θα αφυπνιστούν και θα αναλάβουν δυναμικότερο και πιο παρεμβατικό ρόλο στην μεγαλόπνοη, πλην όμως θνησιγενή κατά την άποψή μας πολιτική της Άγκυρας, δηλαδή του οραματιστή Αχμέτ Νταβούτογλου και του νέας κοπής Πασά, που έχει όνειρο όχι μόνο να ξεπεράσει τον μεγάλο, ιδεολογικά και εθνικά "αντίπαλό", του Κεμάλ Ατατούρκ, αλλά να αφήσει το στίγμα του στην ιστορία, σαν ο ιδρυτής της σύγχρονης νέο-Οθωμανικής αυτοκρατορίας, του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν.

ΟΛΟΙ ΚΕΡΔΙΣΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΙΣΡΑΗΛ - ΧΑΜΑΣ.

ΑΠΑΡΧΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ;

Γράφει ο Υποστράτηγος ε.α. Ιωάννης Μπαλτζώης
www.analystsforchange.org

Η συντριπτική πλειοψηφία τόσο των Ισραηλινών, όσο και των Παλαιστινίων πανηγυρίζει, οι δε ιαχές των είχαν κορυφωθούν την Τρίτη 19 Οκτ. 2011, όταν η συμφωνία, για τον δεκανέα Γκιλάντ Σαλίτ που υπογράφτηκε μεταξύ Χαμάς και Ισραήλ, με μεσολαβητή την Αίγυπτο και την Γερμανία πήρε σάρκα και οστά. Όταν ο Λοχίας πλέον Γκιλάντ Σαλίτ, μετά από πέντε και πλέον χρόνια ομηρίας του, μεταφέρεται από το πέρασμα Φιλαδέλφεια στο Σινά και παραδίδεται στους Αιγυπτίους, το Ισραήλ απελευθέρωσε αμέσως 27 φυλακισμένες Παλαιστίνιες και μετά την άφιξη του Σαλίτ στο Ισραήλ, άλλοι 450 Παλαιστίνιοι αφέθησαν ελεύθεροι, αποτελώντας την πρώτη δόση αποφυλακισθέντων Παλαιστινίων εκ μέρους της Ισραηλινής πλευράς. Η δεύτερη δόση θα υλοποιηθεί μετά από δύο μήνες όταν άλλοι 550 Παλαιστίνιοι κρατούμενοι θα απελευθερωθούν. Δηλαδή έχουμε την πρωτοφανή ανταλλαγή ένας (1) αντί 1027!!!!!! Και άπαντες πλην των ακροδεξιών Ισραηλινών κομμάτων και των ακραίων Παλαιστινιακών οργανώσεων πανηγυρίζουν για αυτή την συμφωνία. Και το ερώτημα που αναφύεται είναι ποιος είναι αυτός ο Γκιλάντ Σαλίτ και γιατί αξίζει η ζωή του χρυσάφι. Ο δεκανέας τότε Γκιλάντ Σαλίτ, Γάλλο-Εβραϊκής καταγωγής 25 ετών σήμερα, είχε απαχθεί την 25η Ιουνίου 2006 από ένστολους της Χαμάς, κοντά στο πέρασμα Κερέμ Σαλόμ στη λωρίδα της Γάζας και παρέμεινε όμηρος στη λωρίδα της Γάζας, από τη Χαμάς μέχρι σήμερα. Η περίπτωσή του προκάλεσε παγκόσμιο ενδιαφέρον, μεγάλη δημοσιότητα, πολιτική κρίση στο Ισραήλ και μέχρι ένα σημείο κίνητρο για τον πόλεμο της Γάζας, γνωστός επίσης και ως Operation Cast Lead.

Έτσι εθεωρείτο σύμβολο για τον Ισραηλινό λαό και ζήτημα τιμής για το Ισραήλ η απελευθέρωσή του με οιοδήποτε κόστος. Εδώ να αναφέρουμε δύο χαρακτηριστικούς παράγοντες, που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Ο πρώτος είναι ότι το Ισραήλ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΑΦΗΝΕΙ Ισραηλινό και ιδιαίτερα στρατιώτη του στα χέρια του εχθρού και θα κάνει ΤΑ ΠΑΝΤΑ, συμμαχώντας ακόμη και με τον διάβολο για να το επιτύχει. Αυτό είναι γνώρισμα και χαρακτηριστικό των σοβαρών κρατών, που πρωταρχικό σκοπό έχουν πρώτα από όλα να προστατεύουν τους πολίτες

των με κάθε μέσο και τίμημα.

Ο δεύτερος είναι ότι οι ακραίες Παλαιστινιακές οργανώσεις και ιδιαίτερα η Χαμάς δεν κάνουν συναλλαγές με σκοπό κάποιο χρηματικό ποσό ως λύτρα, δεν είναι κοινοί κακοποιοί, αλλά οι ενέργειές των διακατέχονται είτε μας αρέσει είτε όχι από την δική τους ιδεολογία και κοσμοθεωρία.

Οι μυστικές συνομιλίες ανέκαθεν διεξήγοντο μεταξύ των ενδιαφερομένων, με την εμπλοκή και συμμετοχή ιδιαίτερα της Γερμανίας και της Αιγύπτου, χωρίς ιδιαίτερα αποτελέσματα. Και να τώρα αυτό που φαινόταν ακατόρθωτο επετεύχθη. Η συμφωνία που πέτυχε ο απεσταλμένος του πρωθυπουργού Νετανιάχου, Νταβίντ Μειντάν, αξιωματούχος της Μοσάντ και ο Αρχηγός της στρατιωτικής πτέρυγας της Χαμάς Αμχέντ Αλ Τζαμπάρι, με την μεσολάβηση Αιγυπτίων και Γερμανών ήταν αποτέλεσμα μαραθωνίων διαπραγματεύσεων στο Κάιρο, όπου στην τελική φάση συμμετείχε και ο Αρχηγός της Σιν Μπετ (υπηρεσία εσωτερικής ασφαλείας) Γιόραμ Κοέν. Όταν επετεύχθη η συμφωνία ο Νετανιάχου την ανακοίνωσε πρώτα στον πατέρα του Σαλίτ και μετά την πέρασε από το Υπουργικό Συμβούλιο, όπου 26 ψήφισαν ναι στην συμφωνία και 3 όχι, δηλαδή ο ΥΠΕΞ (Αβιγκορ Λίμπερμαν) και άλλοι δύο υπουργοί.

Η συμφωνία αυτή παρά την γενική ευφορία δίχασε μεγάλο μέρος του Ισραηλινού λαού. Και τούτο διότι στα ονόματα των προς απελευθέρωση Παλαιστινίων που δόθηκαν στην δημοσιότητα περιλαμβάνονται δεκάδες άτομα που είχαν καταδικαστεί σε βαρύτατες ποινές (πολλές φορές ισόβια) για συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες εναντίον Ισραηλινών. Πολλοί Ισραηλινοί διαμαρτύρονται διότι οι υπεύθυνοι της απώλειας συγγενικών των προσώπων σε τρομοκρατικές ενέργειες αντί να υφίστανται τις κυρώσεις που τους επέβαλλε η δικαιοσύνη, αυτοί πλέον απελευθερώνονται και οι Παλαιστίνιοι θα τους υποδεχθούν πλέον ως ήρωες και ενδεχομένως να αποτελέσουν παραδείγματα για μελλοντικές τρομοκρατικές ενέργειες. Ακόμη τόνιζαν ότι οι Παλαιστίνιοι εξτρεμιστές με αφορμή αυτή την συμφωνία θα εντείνουν τις προσπάθειά τους και θα υπάρξουν και άλλες περιπτώσεις απαγωγής στρατιωτών και ίσως και πολιτών, ως πιο εύκολος στόχος. Για να μετριάσει την οργή αυτής της μερίδας των Ισραηλινών ο Νετανιάχου ανακοίνωσε ότι θα προβλεφτεί στον προϋπολογισμό του Ισραήλ ένα μεγάλο ποσό για να μπορεί να χρησιμοποιείται για την πληρωμή λύτρων σε παρόμοιες περιπτώσεις, ονομάζοντας αυτή την διαδικασία ως Νόμος Σαλίτ, διακηρύττοντας ακόμη ότι είναι η τελευταία φορά που απελευθερώνονται κρατούμενοι για ανταλλαγή Ισραηλινών αιχμαλώτων!! Η δήλωση αυτή προκάλεσε περισσότερη οργή από τους διαφωνούντες με το επιχείρημα ότι αν ίσχυε ο νόμος Σαλίτ, τότε ο Σαλίτ θα είχε επιστρέψει στο Ισραήλ σε φέρετρο.

Και ερχόμαστε τώρα στα κύρια ερωτήματα που προκύπτουν από αυτή την ιστορική, γιατί περί αυτού πρόκειται, συμφωνία δύο μισητών εχθρών. Γιατί η Χαμάς αποδέχτηκε την συμφωνία με το Ισραήλ; Η απάντηση είναι μα που θα εύρισκε καλύτερη συμφωνία; Ένας για 1027 κρατούμενους. Πολλοί εξ αυτών θα έμεναν για πάντα στην φυλακή, όπως η πρώην δημοσιογράφος Αχλάμ Ταμίμι, που στρατολογήθηκε από την Χαμάς και είχε καταδικαστεί σε 16 φορές ισόβια(!!!!) για συνέργεια και συμμετοχή σε βομβιστικές επιθέσεις εναντίον Ισραηλινών πολιτών. Εξάλλου δεν υπήρχε κανένα ενδιαφέρον για χρηματικά ποσά. Επίσης η Χαμάς ισχυροποιεί την θέση της στην Παλαιστινιακή κοινωνία και απέναντι στον αντίπαλό της εσωτερικά την Φατάχ και τον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς και επομένως θα έχει (και θα πρέπει) λόγο σε μελλοντικές ειρηνευτικές διαδικασίες.

Ακόμη η στρατιωτική ηγεσία, που κυβερνά μετά την πτώση του Μουμπάρακ προσωρινά, την Αίγυπτο θα πάρει πολλούς πόντους εν όψει των εκλογών του Νοεμβρίου, υποστηρίζοντας ότι συμμετείχε αποφασιστικά στην ιστορική συμφωνία.

Τέλος από Ισραηλινής πλευράς, ο Νετανιάχου θα ανεβάσει το κύρος του και την χαμηλή δημοτικότητά του επιτυγχάνοντας το ακατόρθωτο, για τους Ισραηλινούς, ανεξαρτήτως κόστους. Θα απαλλαγεί από την δύσκολη θέση που βρέθηκε με την κίνηση ματ του Παλαιστίνιου προέδρου Μαχμούτ Αμπάς, με την προσφυγή του στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για αναγνώριση Παλαιστινιακού κράτους, που ακόμη εκκρεμεί και σώζεται με το βέτο και την πίεση στα άλλα μέλη των Αμερικανών, στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Ακόμη βλέποντας με διορατικότητα και πολιτική ευφυΐα το μέλλον, θα θεωρήσει ότι η συμφωνία αυτή της Χαμάς με το κράτος του Ισραήλ είναι έμμεση αναγνώριση της κρατικής υπόστασης του Ισραήλ από την Χαμάς επιτέλους, καθόσον μέχρι τώρα η Χαμάς αναφερόμενη στο Ισραήλ το προσδιόριζε με τον όρο "Σιωνιστικό μόρφωμα" και φυσικά δεν το αναγνώριζε, ούτε συμμετείχε σε οιαδήποτε ειρηνευτική διαδικασία. Μήπως τώρα με την συμφωνία αυτή τίθενται νέες βάσεις για την επίλυση του Παλαιστινιακού, όπου το μονοπώλιο των συνομιλιών δεν θα ανήκει στην Φατάχ και τον πρόεδρο της Π.Α. Μαχμούτ Αμπάς, αλλά και στο αντίπαλο δέος της, τον σκληρό και μαχητικό αντίπαλο, την Χαμάς με τον Μεσούντ Μεσάλα και τον Ισμαήλ Χανίγιε, Αρχηγό και πρωθυπουργό της οργάνωσης; Ίσως η συμφωνία αυτή να απήλλαξε όλες τις πλευρές από τα προσχήματα και τις στείρες ιδεολογικές αντιπαραθέσεις και αντιλήψεις όλων των πλευρών και να αποτελέσει την απαρχή της επίλυσης του Παλαιστινιακού ζητήματος, που πρέπει επιτέλους να λυθεί, οι δε Παλαιστίνιοι να αποκτήσουν κράτος, γιατί έπρεπε να είχαν και η διεθνής κοινότητα τους το οφείλει.

Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΛΕΣΜΕ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

του Υποστρατήγου ε.α. Παναγιώτη Λεονάρδου

Η Ελληνική Εταιρεία Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΕΣΜΕ) ολοκλήρωσε πλέον τον κύκλο των δραστηριοτήτων της και ήδη βρίσκεται υπό εκκαθάριση με βάση την από 12 Οκτωβρίου 2011 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της (ΔΣ). Ιδρύθηκε με την υπ' αρίθμ. 1772/5.10.1994 απόφαση του πρωτοδικείου Πειραιά και από τότε λειτούργησε ως μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ΜΚΟ μέχρι σήμερα. Δημιουργήθηκε από τους εν αποστρατεία ανωτάτους αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων και στη συνέχεια διευρύνθηκε με προσωπικότητες από άλλους χώρους, όπως τον Διπλωματικό, Πανεπιστημιακό, Επιχειρηματικό και αξιωματικούς των Σωμάτων Ασφαλείας.

Ως γενικός σκοπός της ΕΛΕΣΜΕ τέθηκε η μελέτη θεμάτων στρατηγικού περιεχομένου στον εγγύς προς την πατρίδα μας γεωπολιτικό και γεωστρατηγικό χώρο και ειδικότερα:

α) Στα αφορώντα στη στρατιωτική στρατηγική, στην γεωστρατηγική, στην οικονομική πλευρά, τις επιπτώσεις στο περιβάλλον, κλπ συναφή αντικείμενα.

β) Στην εξέταση των θεμάτων ασφάλειας σε τοπικό αλλά και ευρύτερο πλαίσιο.

γ) Στην ενδυνάμωση κάθε προσπάθειας, η οποία αποσκοπεί στην διατήρηση του ελληνισμού στην Ελλάδα και την αλλοδαπή.

δ) Στην παροχή σε φορείς της κρατικής μηχανής ή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, εκτιμήσεων και εισηγήσεων επί των θεμάτων αυτών.

ε) Στην ενημέρωση της ελληνικής και διεθνούς κοινής γνώμης, καθώς και του επιστημονικού ή ασχολούμενου με συναφή θέματα προσωπικού και ιδρυμάτων της ημεδαπής και της αλλοδαπής.

Καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της, η ΕΛΕΣΜΕ, προκειμένου να διευκολυνθεί στην αποστολή της επεδίωξε να έχει μια ανεξάρτητη φωνή παραμένοντας έξω από κόμματα και μακριά από πολιτικές αντιπαραθέσεις. Ουδέποτε επεδίωξε κρατικές επιχορηγήσεις ενώ τα μέλη του ΔΣ προσέφεραν δωρεάν τις υπηρεσίες τους, εργαζόμενοι με ανιδιοτέλεια και προθυμία. Επιβίωσε μόνο με τις συνδρομές των μελών της και τις χορηγίες από όσους ευκατάστατους συμπολίτες μας εκτίμησαν το έργο της.

Οι δραστηριότητές της πάντα στόχευαν στην υλοποίηση του σκοπού της. Έτσι συνεχώς μέχρι σήμερα ασχολήθηκε με τη διενέργεια-μελετών επ' ωφελεία κυρίως του Υπ. Εθνικής Άμυνας και του Υπ. Εξωτερικών με θεματολογία που αφορούσε στα εθνικά θέματα, στην μετανάστευση και λαθρομετανάστευση, στα θέματα ΝΑΤΟ (επεμβάσεις-οργάνωση-στρατηγική), στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και στις επιδιώξεις της Τουρκίας, την κατάσταση στα Βαλκάνια, στις κρίσιμες περιοχές του πλανήτη, στα θέματα ενέργειας, στην σύγχρονη τεχνολογία, στην οινομική κατάσταση της χώρας, στην εκμετάλλευση του διαστήματος, στην διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, κλπ.

Όμως, σοβαρά απασχολούσε την ΕΛΕΣΜΕ, η συμβολή της στην ενημέρωση του προσωπικού των ΕΔ, των ΣΑ, και άλλων κρατικών φορέων. Έτσι ασχολήθηκε σοβαρά με την παρουσίαση θεμάτων και λοιπών αναλύσεων, υπό μορφή διαλέξεων, σεμιναρίων ή ανακοινώσεων στον τύπο και οργάνωση διεθνών συνεδρίων. Συνολικά πραγματοποιήθηκαν έξι (6) διεθνή συνέδρια διήμερης διάρκειας με την συμμετοχή κυβερνητικών αξιωματούχων, πανεπιστημιακών, εκπροσώπων εταιρειών αμυντικού υλικού, ανωτάτων αξιωματικών της χώρας μας, του ΝΑΤΟ, αλλά και των εκτός ΝΑΤΟ ισχυρών κρατών. Η θεματολογία των συνεδρίων κάλυπτε όλα τα διεθνή θέματα, ιδιαίτερα αυτών που επηρέαζαν τη χώρα μας, την οικονομία, τη στρατιωτική τεχνολογία, την ενέργεια, τα κοινωνικά προβλήματα, κλπ.

Ιδιαίτερη προσπάθεια κατέβαλλε η ΕΛΕΣΜΕ στην οργάνωση σεμιναρίων πάνω σε εξειδικευμένα θέματα τεχνολογίας, εξοπλισμών, εθνικών κινδύνων και εθνικής άμυνας. Συνολικά οργανώθηκαν δεκαπέντε (15) σεμινάρια μίας ή δύο ημερών στην Αθήνα, στον Έβρο, και αλλού.

Η ενημέρωση των μελών της ΕΛΕΣΜΕ απετέλεσε μια άλλη σοβαρή φροντίδα και επετεύχθηκε με ομιλίες στα γραφεία της εταιρείας και στη ΛΑΕΔ. Προσκλήθηκαν πρέσβεις χωρών από κρίσιμες περιοχές

του πλανήτη, ανώτατοι διπλωματικοί υπάλληλοι του Υπ. Εξωτερικών και ανώτατοι αξιωματικοί του στρατού μας και ξένων χωρών.

Οι δραστηριότητες αυτές της ΕΛΕΣΜΕ της έδωσαν διεθνή ακτινοβολία, με αποτέλεσμα να απευθύνονται σε αυτήν για συνεργασία παρεμφερή ινστιτούτα του εξωτερικού και τελικώς να πραγματοποιούνται κοινές διαλέξεις και σεμινάρια που πρόβαλλαν τις εθνικές μας θέσεις στο εξωτερικό.

Η αξιοπιστία της ΕΛΕΣΜΕ δοκιμάστηκε στην πράξη μέσα από την μέχρι τώρα πορεία της συμβάλλοντας στην ενημερότητα των στελεχών και στην αναβάθμιση του εθνικού φρονήματος των Ελλήνων. Στην προσπάθειά της αυτή, εκδίδει εξειδικευμένο περιοδικό με την επωνυμία "Προβληματισμοί" ενώ διαθέτει στο διαδίκτυο ιστοσελίδα με ανηρτημένα τα περιοδικά που έχει εκδώσει και τα άρθρα για επίκαιρα θέματα συναδέλφων ή άλλων προσωπικοτήτων.

Όμως, η δύσκολη οικονομική συγκυρία στην οποία έχει περιέλθει η χώρα δεν την άφησε ανεπηρέαστη. Την ανάγκασε να διακόψει τη λειτουργίας της και να δοκιμάσει τη συγκρότηση ενός νέου φορέα με τους ίδιους στόχους και δράσεις.

Σε αυτήν την δύσκολη περίοδο θα συνεχίσουμε να απευθυνόμαστε στους Έλληνες συμβάλλοντας στη λειτουργία του νέου φορέα έστω και εις βάρος των προσωπικών μας αποταμιεύσεων.

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Σεπτεμβρίου έως 30 Νοεμβρίου 2011

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Ένοπλες Δυνάμεις

Οι ερασιτεχνικές, άστοχες και λαϊκίστικες ενέργειες των δύο τελευταίων ΥΕΘΑ και κυρίως του κ. Μπεγλίτη όπως, η καθιέρωση απ΄ευθείας γραμμής κάθε στρατιωτικού με το ΥΕΘΑ, ο αποκεφαλισμός της στρατιωτικής ηγεσίας για να δικαιολογήσει, σύμφωνα με δημοσιεύματα, την απόφαση του κ. Παπανδρέου για το "δημοψήφισμα" και η προώθηση στις θέσεις των Αρχηγών των Γενικών Επιτελείων αξιωματικών αξίων, αλλά με ελάχιστη εμπειρία, σε μια κρίσιμη για τη χώρα περίοδο, έχουν οδηγήσει τις Ε.Δ. στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Για το λόγο αυτό η νέα κυβέρνηση και ιδιαίτερα η πολιτική ηγεσία του ΥΕΘΑ οφείλει να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της καταστάσεως και κυρίως :

-Να αποκαταστήσει το κύρος της στρατιωτικής ηγεσίας και να ανυψώσει το φρόνημα των στελεχών, αναγνωρίζοντας πρωτίστως το εθνικό τους έργο.

-Να σταματήσει όλα τα λαϊκίστικα μέτρα υπέρ των στρατευσίμων και να αυξήσει άμεσα τη θητεία, γιατί οι Μονάδες δεν μπορούν όχι μόνο να προετοιμαστούν για την πολεμική τους αποστολή, αλλά ούτε και να λειτουργήσουν σωστά στην ειρήνη.

-Να καταργήσει όλα τα, επίσης λαϊκίστικα, μέτρα ως προς τη διαδικασία του πειθαρχικού ελέγχου, τα οποία απαγορεύουν ουσιαστικά κάθε έλεγχο και καλλιεργούν την ασυδοσία και ως προς την υλοποίηση των μεταθέσεων, οι οποίες στο μεγαλύτερο ποσοστό δεν υλοποιούνται, αφού ο κάθε μετατιθέμενος μπορεί να προσφύγει στα δικαστήρια και να την αναβάλει μέχρι να εκδικασθεί η υπόθεσή του. Αυτό έχει ως συνέπεια οι Μονάδες να στερούνται όχι μόνο στελεχών, αλλά και διοικήσεων σε πολλές περιπτώσεις.

-Να άρει όλα τα μέτρα που στρέφονται κατά των αποστράτων και να αναβαθμίσει τους δεσμούς τους με τους εν ενεργεία και να θεσπίσει μέτρα ανάλογα με αυτά που ισχύουν για τους "βετεράνους" στην Αγγλία και τις ΗΠΑ.

β. Κύπρος

Η Διεθνής Κοινότητα επείγεται να βρεθεί λύση στο Κυπριακό μέχρι την 1η Ιουλίου 2012, που η Κύπρος θα αναλάβει την προεδρία της ΕΕ, προκειμένου να αποφευχθεί τυχόν κρίση από την απειλή της Τουρκίας, ότι θα διακόψει τις συνομιλίες με την ΕΕ αν δεν έχει βρεθεί μέχρι τότε λύση. Μάλιστα ο πρόεδρος κ. Γκουλ δήλωσε ότι η Κύπρος, αν δεν βρεθεί λύση, θα οδηγηθεί σε οριστική διχοτόμηση, ενώ ο Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Τουρκίας κ. Μπαγκίς πρότεινε να εφαρμοστεί και στην Κύπρο το "μοντέλο της Ταϊβάν" και συγκεκριμένα η Τουρκία να ανοίξει τα λιμάνια και τα αεροδρόμιά της στα κυπριακά μέσα, με αντάλλαγμα την ελεύθερη προσγείωση αεροσκαφών απ΄όλες τις χώρες στο αεροδρόμιο Ερτζάν, στα κατεχόμενα.

Υπό την πίεση της Διεθνούς Κοινότητος, πραγματοποιήθηκε στις 30 και 31 Οκτωβρίου 2011 στο Λόνγκ Άϊλαντ των ΗΠΑ τριμερής συνάντηση στην οποία συμμετείχαν ο ΓΓ/ΟΗΕ κ. Μπαν Κι Μουν, ο Πρόεδρος της Κύπρου κ. Χριστόφιας και ο Τ/Κ ηγέτης κ. Έρογλου. Κατ΄ αυτήν αξιολογήθηκε η πρόοδος των ενδοκυπριακών συνομιλιών και συμφωνήθηκε η περαιτέρω διαδικασία η οποία προβλέπει :

-Νέο γύρο εντατικών συνομιλιών στην Κύπρο για την προσέγγιση στο εδαφικό, στο περιουσιακό, στην ιθαγένεια και στην εξωτερική διακυβέρνηση.

-Νέα τριμερή στο Λόνγκ Άϊλαντ στα μέσα Ιανουαρίου.

-Σύγκληση πολυμερούς διασκέψεως στα μέσα Απριλίου.

Η αποδοχή από τον κ. Χριστόφια χρονοδιαγράμματος και κάποιας μορφής επιδιαιτησία, δια της πολυμερούς διασκέψεως, θα οδηγήσει στην άσκηση πιέσεων

από τη Διεθνή Κοινότητα, τις οποίες όμως δεν θα αποδεχθεί ο κυπριακός λαός και οι διαπραγματεύσεις θα οδηγηθούν σε αποτυχία.

Παρά τους υψηλούς τόνους και τις απειλές για στρατιωτική επέμβαση από τον κ. Ερντογάν, η έναρξη των γεωτρήσεων στο οικόπεδο 12 της Κυπριακής ΑΟΖ έγινε κανονικά, χωρίς να προκληθεί το παραμικρό επεισόδιο. Η Τουρκία όμως, σε αντίδραση:

-Υπέγραψε συμφωνία με το "ψευδοκράτος" περί καθορισμού υφαλοκρηπίδας και απέστειλε το ερευνητικό σκάφος "Piri Reis", συνοδευόμενο από πολεμικά, για έρευνες εντός της Κυπριακής ΑΟΖ και μάλιστα στο τμήμα που δεν αντιστοιχεί στο "ψευδοκράτος".

-Συνήψε συμφωνία με την εταιρεία SHELL, η οποία σε πρώτη φάση προβλέπει τη διενέργεια σεισμικών ερευνών στη ΝΑ Τουρκία και Ανατολική Μεσόγειο και στη συνέχεια γεωτρήσεις.

-Ανακοίνωσε την πραγματοποίηση γεωτρήσεων, εντός 2-3 μηνών, για την εξόρυξη πετρελαίου στην περιοχή της Αμμοχώστου.

-Πραγματοποίησε σε συνεργασία με το "ψευδοκράτος" στις 27 και 28 Νοεμβρίου, άσκηση έρευνας και διάσωσης, σε μια προσπάθεια να εδραιώσει τις διεκδικήσεις της.

-Παρενέβη στο Λίβανο και πέτυχε να μην επικυρωθεί από τη Βουλή του η συμφωνία με την Κύπρο για την οριοθέτηση της ΑΟΖ μεταξύ των δύο χωρών.

-Επιχείρησε να θέσει υπό αμφισβήτηση τη συμφωνία μεταξύ Αιγύπτου και Κύπρου για την οριοθέτηση της ΑΟΖ, χωρίς να το πετύχει.

Ο Ερντογάν αναγκάστηκε σε αναδίπλωση, γιατί ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία και ΟΗΕ τάχθηκαν με το πλευρό της Κύπρου και κυρίως γιατί σε περίπτωση στρατιωτικής επεμβάσεως θα εύρισκε απέναντί του το Ισραήλ. Όσον αφορά στην κίνηση με το Piri Reis, αποβλέπει μόνο στη δημιουργία τετελεσμένου, δεδομένου ότι αυτό δεν διαθέτει σύγχρονο εξοπλισμό για αξιόπιστες έρευνες. Το ίδιο φυσικά αποβλέπει και με τις λοιπές αντιδράσεις, που αναμένεται να πολλαπλασιαστούν στο μέλλον.

Η Κύπρος ήδη προετοιμάζεται για το δεύτερο γύρο αδειοδοτήσεων για 4-5 οικόπεδα. Ενδιαφέρον έχουν εκδηλώσει εταιρείες αμερικανικών, ρωσικών, γαλλικών και βρετανικών συμφερόντων. Ενδιαφέρον έχει επιδείξει και η Ισραηλινή εταιρεία Delek για την κατασκευή, σε κοινοπραξία με την Κυπριακή Δημοκρατία, τερματικού σταθμού στην Κύπρο προς υγροποίηση και εξαγωγή του φυσικού αερίου στη διεθνή αγορά.

γ. Ελληνοτουρκικές σχέσεις

Η Τουρκία σε αντίποινα για τις γεωτρήσεις στην Κύπρο ανέβασε το θερμόμετρο στο Αιγαίο με :

-Την αποστολή Νορβηγικού σκάφους, συνοδευομένου από πολεμικά, για έρευνες νοτίως του Καστελορίζου.

-Μπαράζ παραβιάσεων του εναερίου χώρου που ύστερα από ενάμισυ χρόνο καταλήγουν σε εμπλοκές.

-Την παραβίαση των ελληνικών χωρικών υδάτων από τούρκικα πολεμικά, που διαπλέουν, χωρίς λόγο, το Αιγαίο.

Ενδεικτικό της εντάσεως που επικρατεί στις Ε/Τ σχέσεις αποτελεί και η ματαίωση της συναντήσεως του Ανωτάτου Συμβουλίου Συνεργασίας Ελλάδος-Τουρκίας, το οποίο επρόκειτο να διεξαχθεί τον Οκτώβριο στην Άγκυρα.

δ. Σκοπιανό

Στην ετήσια έκθεση της Κομισιόν για την ενταξιακή πορεία των Σκοπίων στην ΕΕ καταγράφεται, για πρώτη φορά, στασιμότητα έως και οπισθοδρόμηση στις μεταρρυθμίσεις που οφείλουν να προβούν και επισημαίνεται η παράταση της εκκρεμότητας με την Ελλάδα για το θέμα της ονομασίας. Εκφράζεται επίσης και η απαρέσκειά της για την ανέγερση του αγάλματος του Μ. Αλεξάνδρου. Ο κ. Γκρουέφσκι, με δηλώσεις του, απέδωσε την έκθεση σε ελληνικό δάκτυλο.

Ο κ. Ερντογάν, κατά την επίσκεψή του στα Σκόπια, δήλωσε ότι : *"Η θέση της Ελλάδας για εμάς είναι ακατανόητη και άδικη. Η "Μακεδονία" έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το συνταγματικό της όνομα".*

Μέχρι το τέλος του έτους αναμένεται η έκδοση της αποφάσεως του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης επί της προσφυγής των Σκοπίων κατά της Ελλάδας, που την εγκαλεί για παραβίαση της Ενδιάμεσης Συμ-

φωνίας, λόγω του βέτο που προέβαλε στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι τον Απρίλιο του 2008 εναντίον της ένταξής τους σ΄αυτό.

Σύμφωνα με διαρροές, οι δικαστές θα αποφαίνονται ότι η Ελλάδα έχει παραβιάσει την ενδιάμεση Συμφωνία, χωρίς να καθορίζουν όμως ότι δεν θα έχει το δικαίωμα να παρεμποδίζει την ένταξη των Σκοπίων στους διεθνείς οργανισμούς με το όνομα FYROM στο μέλλον.

Αν επιβεβαιωθούν οι διαρροές, η πλάστιγγα θα γύρει σε βάρος της Ελλάδος και θα ενισχύσει τη θέση του Γκρουέφσκι που θα σκληρύνει ακόμη περισσότερο τη στάση του. Επίσης μια τέτοια απόφαση θα δικαιώσει και όλους όσους υποστηρίζαμε ότι η προσφυγή στη Χάγη για τα ελληνοτουρκικά ενέχει κινδύνους, γιατί το Διεθνές Δικαστήριο, αποφασίζει με πολιτικά και όχι νομικά κριτήρια, όπως έπραξε και στην παρούσα περίπτωση, που όλοι πίστευαν ότι τα νομικά επιχειρήματα της Ελλάδας ήταν τόσο ισχυρά, που η προσφυγή των Σκοπίων θα απερρίπτετο χωρίς καν να συζητηθεί.

Ο κ. Γκρουέφσκι, ενθαρρυνόμενος και από τις παραπάνω διαρροές, απέστειλε στις 27 Νοεμβρίου 2011 επιστολή προς τον Έλληνα πρωθυπουργό κ. Παπαδήμο, με την οποία προτείνει να μην παρεμποδιστεί η έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της χώρας του στην ΕΕ και παράλληλα να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις για το ζήτημα του ονόματος.

Η Ελλάδα δεν πρέπει να το δεχθεί, αλλά ούτε και να το συζητήσει, γιατί αν ο Γκρουέφσκι πετύχει το στόχο του που είναι η ένταξη, θα αρνηθεί οποιαδήποτε συζήτηση για την ονομασία.

ε.Ελληνοαμερικανικές Σχέσεις

Οι Ελληνοαμερικανικές σχέσεις έχουν βελτιωθεί σημαντικά. Οι ΗΠΑ εξεδήλωσαν σταθερή στήριξη της Ελλάδος για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσεως και ανεγνώρισαν με δηλώσεις της κ. Κλίντον και του αντιπροέδρου κ. Μπάϊντεν που θα επισκεφθεί την Άγκυρα στις 4 Δεκεμβρίου και την Αθήνα στις 5 Δεκεμβρίου και την Άγκυρα στις 6 Δεκεμβρίου, το δικαίωμα της Κύπρου να αξιοποιήσει τον ενεργειακό της πλούτο.

Η Ελλάδα πρέπει να εκμεταλλευτεί τη συγκυρία της συμπτώσεως των αμερικανικών συμφερόντων με τα ελληνικά για να αποκαταστήσει πλήρως τις σχέσεις της με τις ΗΠΑ και να τις διατηρήσει και στο μέλλον, ανεξάρτητα από την εξομάλυνση των σχέσεων ΗΠΑ-Τουρκίας.

στ.Ελληνοϊσραηλινή Συνεργασία

Συνεχίζεται με εντατικούς ρυθμούς η συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών στον αμυντικό και στον οικονομικό τομέα.

Το αμερικανο-εβραϊκό λόμπυ στηρίζει ανοιχτά τα ελληνικά συμφέροντα και προειδοποίησε τον κ. Ερντογάν να μην τολμήσει να παρεμποδίσει τις γεωτρήσεις στην ΑΟΖ της Κύπρου γιατί θα βρει απέναντί του τις ΗΠΑ.

Ο ΥΠΕΞ του Ισραήλ κ. Αγιαλόν κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα στις 19 Νοεμβρίου 2011 δήλωσε ότι η χώρα του, λόγω του υψηλού κόστους που θα απαιτήσει η κατασκευή υποθαλάσσιου αγωγού φυσικού αερίου, εξετάζει την υγροποίηση του αερίου στην εξέδρα εξορύξεως και τη μεταφορά του πρώτα σε ένα ελληνικό λιμάνι με πλοία και στη συνέχεια με αγωγό, που θα κατασκευαστεί στην Ευρώπη.

Το Ισραήλ έχει επιλέξει την Ευρώπη ως μόνη αγορά για το φυσικό του αέριο, γιατί πέραν των άλλων διασφαλίζει και τα συμφέροντά του, αφού οι ευρωπαϊκές χώρες θα φροντίζουν για την ενεργειακή ασφάλεια στην περιοχή και την προμήθειά τους με ομαλούς ρυθμούς. Γι΄αυτό το λόγο το Ισραήλ θεωρεί εξαιρετικά σημαντική τη συνεργασία με την Ελλάδα και την Κύπρο σε ένα κοινό σχέδιο αξιοποιήσεως και μεταφοράς του αερίου. Επιπλέον η Ελλάδα αποτελεί σήμερα για το Ισραήλ τον πιο αξιόπιστο σύμμαχο στην περιοχή, λόγω της κρίσεως στις σχέσεις του με την Τουρκία και την αβεβαιότητα που επικρατεί στις αραβικές χώρες και ιδιαίτερα την Αίγυπτο.

ζ.Γερμανικές Αποζημιώσεις

Το δεύτερο 15νθήμερο του Σεπτεμβρίου εκδικάστηκε από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης η υπόθεση των γερμανικών αποζημιώσεων για τα εγκλήματα των Ναζί στην περίοδο της κατοχής. Η γερμανική πλευρά επέδειξε θράσος και αλαζονεία υποστηρίζοντας πως δεν υπήρξαν αθώα θύματα και ότι όλοι ήταν αντιστασιακοί. Η απόφαση αναμένεται να εκδοθεί τον Ιανουάριο.

η.Σχέσεις με ΝΑΤΟ

Το Πολεμικό Ναυτικό συμμετείχε με μια φρεγάτα στη Ατλαντική επιχείρηση "Active Endeavour", που πραγματοποιήθηκε στην Ανατολική Μεσόγειο για τον έλεγχο της παράνομης διακίνησης όπλων και πυρομαχικών.

θ. Λαθρομετανάστευση

Μεγάλη αύξηση παρουσίασε η είσοδος λαθρομεταναστών στο Νότιο Έβρο. Στο 9μηνο (Ιαν-Σεπ) 2011 εισήλθαν 17.716 έναντι 5.488 το αντίστοιχο διάστημα του 2010.

Ο Διοικητής της FRONTEX που ενεργεί στον Έβρο, ζήτησε ενίσχυση της δυνάμεώς της, από τις χώρες που έχουν διαθέσει τμήματα.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Σερβία - Κόσοβο

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εισηγήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2011 την απόδοση στη Σερβία καθεστώτος υποψηφίας προς ένταξη χώρας στην ΕΕ.

Διακόπηκαν οι συνομιλίες για την εξομάλυνση των σχέσεων μεταξύ Σερβίας και Κοσόβου, που διεξάγονταν στις Βρυξέλες υπό την αιγίδα της ΕΕ, λόγω των επεισοδίων, που έλαβαν χώρα τον Ιούλιο και άρχισαν πάλι στις 16 Σεπτεμβρίου στο Β. Κόσοβο, μεταξύ των Σέρβων και της αστυνομικής δυνάμεως της ΕΕ (EULEX), η οποία ενισχύθηκε και από τμήματα της Ατλαντικής δυνάμεως KFOR. Αιτία των συγκρού-

σεων είναι η άρνηση των Σέρβων, που είναι πλειοψηφία στο Β.Κόσοβο, να δεχθούν την εγκατάσταση Αλβανών υπαλλήλων στους τελωνειακούς σταθμούς στα σύνορα με τη Σερβία.

Οι Σέρβοι του Κοσόβου έχοντας και την υποστήριξη του Βελιγραδίου, δεν πρόκειται να υποταχθούν στην κυβέρνηση της Πρίστινα. Αργά ή γρήγορα η περιοχή τους θα ανεξαρτητοποιηθεί ή θα ενωθεί με τη Σερβία.

β. Αλβανία

Η ελληνική ομογένεια απέχει από την απογραφή που άρχισε την 1η Οκτωβρίου 2011, γιατί, λόγω του κλίματος φοβίας που έχουν δημιουργήσει εθνικιστικοί κύκλοι, οι ομογενείς δεν θα μπορούσαν να εκφράσουν ελεύθερα το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού τους. Την ίδια στάση τηρούν και άλλες μειονοτικές ομάδες, όπως Σέρβοι, Σλαβομακεδόνες, Βλάχοι κ.λ.π.

γ. Βουλγαρία

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος ανακοίνωσε ότι η μελέτη για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις του πετρελαιαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη θα είναι έτοιμη μέχρι το τέλος του έτους.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερικό

Ο κ. Ερντογάν απέκτησε τον πλήρη έλεγχο της ΜΙΤ δια της τοποθετήσεως σ΄αυτή ισλαμιστών της απολύτου εμπιστοσύνης του. Κατόπιν αυτού έχοντας και τον πλήρη έλεγχο της αστυνομίας θα μπορεί να ελέγχει το σύνολο του πληθυσμού της χώρας. Λόγω δε αυτής του της δυνατότητος αλλά και της αποδυναμώσεως των στρατιωτικών, πολλοί επικριτές του εντός και εκτός Τουρκίας διαβλέπουν ότι ο δρόμος για την εγκαθίδρυση ενός σύγχρονου ισλαμιστικού κράτους είναι ανοικτός.

Η κυβέρνηση, όπως δήλωσε ο κ. Ερντογάν στις 29 Σεπτεμβρίου, θα δρομολογήσει τις διαδικασίες για την εκπόνηση του νέου Συντάγματος, με στόχο να τεθεί σε δημοψήφισμα το πρώτο εξάμηνο του 2012.

β. Κουρδικό

Οι μαχητές του ΡΚΚ συνεχίζουν τα χτυπήματα εναντίον στρατιωτικών στόχων, ενώ η κυβέρνηση έχει αρχίσει πογκρόμ κατά ατόμων που σχετίζονται με την Ένωση Κουρδικών Κοινοτήτων.

Ο στρατός απάντησε στα πολύνεκρα χτυπήματα με επιθέσεις από ξηράς και αέρος εναντίον των Βάσεων του ΡΚΚ στο Βόρειο Ιράκ.

γ. Ευρωπαϊκή Πορεία

Το προσχέδιο της Εκθέσεως της Κομισιόν για την αξιολόγηση της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας δεν περιλαμβάνει τις συνήθεις παρατηρήσεις ως προς τα σημεία που πρέπει να βελτιωθούν.

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η ΕΕ επιθυμεί την αναθέρμανση των σχέσεων με την Τουρκία και την επαναφορά της στην ενταξιακή πορεία, ώστε να μπορεί, οσάκις χρειάζεται, να της ασκεί πιέσεις.

δ. Εξωτερική Πορεία

Οι σχέσεις της Τουρκίας με τη Συρία βρίσκονται σε ένταση εξ αιτίας των σκληρών κυρώσεων που της επέβαλε γιατί ο κ. Άσαντ απέρριψε τις συστάσεις του κ. Ερντογάν να σταματήσει την αιμματοχυσία.

Το Ιράν επέκρινε την Τουρκία λόγω της εγκαταστάσεως στη Μαλάτεια ραντάρ της αντιπυραυλικής ασπίδας των ΗΠΑ, αλλά και της στάσεως της έναντι της Συρίας.

Οι σχέσεις με το Ισραήλ εξακολουθούν να είναι τεταμένες, αλλά ο κ. Ερντογάν έχει σταματήσει στις σκληρές δηλώσεις. Αυτό οφείλεται, σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, στο γεγονός ότι βρίσκεται σε εξέλιξη διαμεσολαβητική προσπάθεια προσεγγίσεως των δύο χωρών, με μεσολαβητή τον Ντέϊβιντ Μέϊντον, ο οποίος είχε διαμεσολαβήσει μεταξύ Ισραήλ και Χαμάς για την απελευθέρωση του Ισραηλινού δεκανέα Σαλίτ.

Ο κ. Ερντογάν επέκρινε τον κ. Σαρκοζί λόγω της προσκλήσεως προς την Τουρκία να αναγνωρίσει τη γενοκτονία των Αρμενίων.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Βρετανία

Έξι άνδρες και μία γυναίκα συνελήφθησαν στις 19 Σεπτεμβρίου στο Λονδίνο, με την κατηγορία ότι προετοίμαζαν τρομοκρατική επίθεση.

Η Βρετανική αστυνομία αντιμετωπίζει τις διαδηλώσεις με νέο πιο σκληρό δόγμα που στηρίζεται στον περιορισμό και την καταστολή, ενώ έχει και την έγκριση για να χρησιμοποιεί πλαστικές σφαίρες και αστυνομικούς σκύλους.

β. Ισπανία

Τις βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν στις 20 Νοεμβρίου κέρδισε το κεντροδεξιό λαϊκό κόμμα υπό τον κ. Ραχόϊ με 186 έδρες στις 350 και σχημάτισε αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Η αυτονομιστική οργάνωση ΕΤΑ ανακοίνωσε το τέλος της ένοπλης δράσης της ύστερα από 43 χρόνια, στο διάστημα των οποίων έχει φονεύσει 829 άτομα.

Στις 7 Νοεμβρίου καταδικάστηκε από δικαστήριο σε ποινή φυλακίσεως 105 χρόνων ο πρώην στρατιωτικός ηγέτης της ΕΤΑ Χαβιέ Γκαρτσία Γκαστελόν, γνωστός ως "Τσαπότε", ο οποίος είχε συλληφθεί στη Γαλλία το 2001 και είχε παραδοθεί στην Ισπανία το 2007.

γ. Γερμανία

Στις 7 Νοεμβρίου εγκαινιάστηκε στο χωριό Λιούμπιν της Γερμανίας ο αγωγός φυσικού αερίου Nord Stream από τον Ρώσο πρόεδρο κ. Μεντβέντεφ, την Καγκελάριο κ. Μέρκελ και τους πρωθυπουργούς της Γαλλίας και της Ολλανδίας. Ο αγωγός, που στοίχισε 11 δις δολάρια, έχει τη δυνατότητα να μεταφέρει 27,5 δις κ.μ. αερίου, η οποία σε 10 μήνες θα φθάσει στα 55 δις κ.μ.

5. ΗΠΑ

Οι Αρχές συνέλαβαν Αμερικανό υπήκοο Ιρανικής καταγωγής, τον οποίο κατηγορούν για συνομωσία με στόχο τον Πρέσβη της Σαουδικής Αραβίας στις ΗΠΑ. Στην υπόθεση φέρονται να εμπλέκονται ο θρησκευτικός ηγέτης του Ιράν κ.

Χαμενεϊ και στελέχη της Ιρανικής Δύναμης Κουτς (Ιερουσαλήμ στα Αραβικά), άτυπης υπηρεσίας εξωτερικής αντικατασκοπίας των Φρουρών της Επαναστάσεως.

Η κυβέρνηση αποφάσισε τη χρησιμοποίηση των μη επανδρωμένων αεροσκαφών Predata στο μέλλον, μόνο εναντίον ατόμων που έχουν επιλέξει ως στόχο τις ΗΠΑ και έχουν ενταχθεί στον κατάλογο καταζητουμένων ή μελλοθανάτων.

Η κ. Κλίντον πραγματοποίησε διήμερη επίσκεψη στο Πακιστάν, όπου απηύθυνε αυστηρή προειδοποίηση στην Πακιστανική ηγεσία για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και τη διάλυση των Βάσεων των ισλαμιστών τρομοκρατών. Στη συνέχεια επισκέφθηκε το Τατζικιστάν και το Ουζμπεκιστάν, που είναι οι δύο χώρες που παίζουν σημαντικό ρόλο στον ανεφοδιασμό των Ναατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν.

6. ΡΩΣΙΑ

Ο πρωθυπουργός κ. Πούτιν, που θα είναι υποψήφιος πρόεδρος στις εκλογές του Μαρτίου 2012 με άρθρο του στην Ισβέστια τάχθηκε υπέρ της δημιουργίας "Ευρασιατικής Ένωσης" με τις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες, επισημαίνοντας ότι στόχος του δεν είναι η αναβίωση της Σοβιετικής Ένωσης.

Η Ρωσία ύστερα από 18 έτη επιστρέφει στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ). Η σχετική συμφωνία θα υπογραφεί στα μέσα Δεκεμβρίου.

Ο κ. Πούτιν πραγματοποίησε διήμερη επίσκεψη στην Κίνα, όπου υπέγραψε συμφωνίες 7 δις δολαρίων. Σύμφωνα με διπλωματικούς αναλυτές το ταξίδι αυτό, που ήταν το πρώτο εκτός Ρωσίας, μετά την ανακοίνωση για επιστροφή του στην προεδρία, σηματοδοτεί τη νέα εξωτερική πολιτική του, που θα στηριχθεί στην εγκατάλειψη της ευρωπαϊκής προοπτικής και στην ανάπτυξη στενών πολιτικών και οικονομικών σχέσεων με την Κίνα και άλλα αναπτυσσόμενα κράτη της ευρύτερης περιοχής.

Ο πρόεδρος κ. Μεντβέντεφ, με αφορμή τη διστοκία για την εξεύρεση διπλωματικής λύσης στο ζήτημα της αμερικανικής αντιπυραυλικής ασπίδας στην Ευρώπη, δήλωσε πως, αν δεν ευοδωθούν οι συζητήσεις, η χώρα του θα αναπτύξει στις νότιες και δυτικές περιοχές τους πυραύλους Ίσκαντερ, που θα στοχεύουν τις εγκαταστάσεις των ΗΠΑ στην περιοχή και ότι θα αποχωρήσει από τη Συνθήκη STAR II η οποία προβλέπει τον περιορισμό των ΠΟ.

7. ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Η πρώην πρωθυπουργός κ. Τιμονέσκο κρίθηκε από το δικαστήριο ένοχη για κατάχρηση εξουσίας και της επιβλήθηκε ποινή επταετούς κάθειρξης. Ρωσία και ΕΕ επέκριναν την καταδίκη, υποστηρίζοντας ότι δεν τηρήθηκαν οι διεθνείς κανόνες για μια δίκαιη και ανεξάρτητη δίκη.

8.ΠΥΡΗΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ

Παρά τις διακηρύξεις για πυρηνικό αφοπλισμό οι πυρηνικές δυνάμεις θα διαθέσουν μεγάλα χρηματικά ποσά για τον εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση των ΠΟ τους. Οι ΗΠΑ θα ξοδέψουν την επόμενη 10ετία 700 δις δολάρια και η Ρωσία 70 δις δολάρια. Τεράστια ποσά, που δεν έχουν ανακοινωθεί μέχρι τώρα, αναμένεται να διαθέσουν και οι άλλες πυρηνικές δυνάμεις, όπως η Κίνα, η Ινδία, το Ισραήλ, η Γαλλία και το Πακιστάν.

9. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Παλαιστινιακό

Η αίτηση που κατέθεσε στις 23 Σεπτεμβρίου η Παλαιστινιακή Αρχή στο ΣΑ/ΟΗΕ για πλήρη ένταξη στον ΟΗΕ, δεν συγκεντρώνει τον απαιτούμενο αριθμό των 9 μελών για να συζητηθεί και ως εκ τούτου θα απορριφθεί. Η ΟΑΠ ήλπιζε ότι θα συγκέντρωνε τον αριθμό των απαιτουμένων 9 μελών για να συζητηθεί η αίτησή της, έστω και αν δεν θα ενεκρίνετο λόγω της προβολής βέτο από τις ΗΠΑ, όπως είχε δηλώσει ο κ. Ομπάμα.

Ο εκπρόσωπος της ΟΑΠ στον ΟΗΕ δήλωσε ότι οι Παλαιστίνιοι δεν θα δεχθούν την αναβάθμισή τους από "οντότητα με ρόλο παρατηρητή" σε "κράτος παρατηρητής" που πρότεινε ο κ. Σαρκοζί.

Η ΟΑΠ απέρριψε την πρόταση του κουαρτέτου (ΟΗΕ, ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία) για την άνευ προϋποθέσεων επανέναρξη των διαπραγματεύσεων, παρόλο που ο κ. Νετανιάχου απεδέχθη το πάγωμα της εποικιστικής δραστηριότητος όσον αφορά στην κατασκευή δημοσίων κτιρίων.

Αμέσως μετά την απόρριψη από την ΟΑΠ της προτάσεως του κουαρτέτου το Ισραήλ ανακοίνωσε την έγκριση κατασκευής 2000 νέων κατοικιών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Η εξέλιξη αυτή θα οδηγήσει σε μια νέα Ιντιφάντα, γιατί οι Παλαιστίνιοι, μετά τη στροφή του κ. Ομπάμ που τάχθηκε στο πλευρό του Ισραήλ, δεν μπορούν να ελπίζουν σε τίποτε.

Στις 31 Οκτωβρίου έγινε το 1959 μέλος της UNESCO παρά την απειλή των ΗΠΑ για διακοπή της αμερικανικής χρηματοδότησης. Από τα 194 μέλη ψήφισαν υπέρ 107 μεταξύ των οποίων Ρωσία, Κίνα και Γαλλία, 14 κατά μεταξύ των οποίων ΗΠΑ, Γερμανία και Ολλανδία, 12 απουσίασαν και 52 απείχαν.

Το Ισραήλ αντάλλαξε στις 19 Οκτωβρίου τον δεκανέα Σαλίτ, που ήταν αιχμάλωτος της Χαμάς, με 1027 Παλαιστινίους, που εκρατούντο στις Ισραηλινές φυλακές, μεταξύ των οποίων και σαράντα από τους πλέον επικίνδυνους για το κράτος του Ισραήλ.

Ο Πρόεδρος κ. Αμπάς χαιρέτησε την απελευθέρωση "των μαχητών της ελευθερίας" και δεσμεύτηκε ότι θα ενταθούν οι προσπάθειες για το σχηματισμό κυβερνήσεως εθνικής ενότητος με συμμετοχή και της Χαμάς.

Το κύρος της Χαμάς έχει ενισχυθεί, λόγω της ανταλλαγής, στο σύνολο των Παλαιστινίων, ενώ αυτό του προέδρου Αμπάς έχει μειωθεί λόγω της αποτυχίας των ειρηνευτικών συνομιλιών που υποστηρίζει.

β. Ιράν

Στις 8 Νοεμβρίου 2011 δημοσιεύθηκε η πολυαναμενόμενη έκθεση της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ), η οποία

υποστηρίζει ότι το Ιράν "διεξάγει δραστηριότητες που σχετίζονται με την ανάπτυξη πυρηνικών όπλων". Ως κυριότερες ενοχοποιητικές ενδείξεις αναφέρονται, η προσομοίωση πυρηνικών βομβών μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών, η μεταφορά εμπλουτισμένου ουρανίου σε υπόγειες θωρακισμένες δεξαμενές, οι δοκιμές νέων εκρηκτικών υλικών, που θα μπορούσαν να πυροδοτήσουν μια πυρηνική βόμβα και ο εμπλουτισμός ουρανίου σε ποσοστό 20% από 3,5% που ήταν μέχρι πρότινος.

ΗΠΑ, Βρετανία και Καναδάς επέβαλαν πρόσθετες κυρώσεις στο Ιράν, ενώ η ΕΕ αναμένεται να ανακοινώσει εντός των προσεχών ημερών και τις δικές της. Το Ιράν αντιδρώντας υποβάθμισε με νόμο που ψηφίστηκε από τη Βουλή, τις διπλωματικές σχέσεις με τη Βρετανία και απέλασε τον Πρέσβη της στην Τεχεράνη.

Τυχόν εμπάργκο της ΕΕ στα πετρέλαια του Ιράν θα πλήξει σοβαρά τη χώρα μας, η οποία το τελευταίο διάστημα προμηθεύεται πετρέλαιο κυρίως από το Ιράν, που είναι η μόνη χώρα που μας το δίνει επί πιστώσει.

Το Ισραήλ και η Σαουδική Αραβία ζητούν στρατιωτική επέμβαση από τις ΗΠΑ. Το ίδιο απαιτεί το ισραηλινό λόμπυ της Αμερικής και μεγάλη μερίδα των Ρεπουμπλικανών. Η Γερμανία και η Γαλλία αντιτίθενται σε στρατιωτικό πλήγμα.

Η κυβέρνηση του Ιράν, έχοντας εξασφαλίσει εσωτερική συναίνεση, απάντησε δια του ΥΠΕΞ κ. Αλί Ακμπάρ Σαλεχί, ο οποίος δήλωσε ότι η χώρα του θα δώσει αναλυτική απάντηση στην έκθεση της ΙΑΕΑ και ότι δεν θα προχωρήσει σε σπασμωδικές ενέργειες όπως η έξοδος από τη Συνθήκη Μη Διάδοσης των ΠΟ (NPT) και η πλήρης διακοπή σχέσεων με την ΙΕΑΕ, που ζητά η κοινή γνώμη της χώρας.

Στο εσωτερικό μέτωπο συνεχίζεται η αντιπαράθεση μεταξύ του θρησκευτικού ηγέτη κ. Χαμενεϊ και του προέδρου κ. Αχμεντινεζάντ, τον οποίο δεκάδες συντηρητικοί βουλευτές έχουν καλέσει να απολογηθεί ενώπιον του Κοινοβουλίου για κατηγορίες οι οποίες, θεωρητικά, θα μπορούσαν να επισύρουν μέχρι και την καθαίρεσή του.

γ. Ιράκ

Μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2011 θα αποχωρήσει το σύνολο των στρατευμάτων από τη χώρα, όπου σκοτώθηκαν 4.483 Αμερικανοί. Φυσικά οι ΗΠΑ δεν θα εγκαταλείψουν το Ιράκ στην τύχη του, αλλά θα το στηρίξουν με ένα στρατό από διπλωμάτες, εκπαιδευτές, πράκτορες και εργολάβους, που θα ανέρχονται σε 17.000 άτομα και θα συντονίζονται από την Πρεσβεία στην Βαγδάτη. Το σοβαρότερο δε έργο τους θα είναι ο περιορισμός της επιρροής του Ιράν, το οποίο αναμένει να επωφεληθεί από την αποχώρηση του αμερικανικού στρατού.

δ. Συρία

Συνεχίζεται η αιμματοχυσία στη χώρα με τις επιχειρήσεις καταστολής του κ. Άσαντ εναντίον των διαδηλωτών και τις επιθέσεις σε στρατιωτικούς στόχους από τον "Ελεύθερο Συριακό Στρατό" που έχει συγκροτηθεί από λιποτάκτες με ηγέτη το Συνταγματάρχη Ριάντ αλ Άσαντ, ενώ η Διεθνής Κοινότητα παραμένει διστακτική για στρατιωτική επέμβαση.

Ο κ. Άσαντ απέρριψε το ειρηνευτικό σχέδιο του Αραβικού Συνδέσμου, το οποίο προέβλεπε την αποστολή στη χώρα 500 παρατηρητών για να επιβλέπουν την εφαρμογή των όρων του. Κατόπιν αυτού ο Αραβικός Σύνδεσμος επέβαλε κυρώσεις τις οποίες όμως το Ιράκ και ο Λίβανος δήλωσαν ότι δεν θα τις εφαρμόσουν. Ξεκάθαρη θέση υπέρ της Συρίας πήρε η Ρωσία, η οποία ανακοίνωσε ότι θα αποστείλει στην ρωσική βάση στην Ταρσό της Συρίας ένα αεροπλανοφόρο, ένα αντιτορπιλικό και τρεις φρεγάτες, τονίζοντας όμως ότι η κίνηση αυτή δεν σχετίζεται με την εξέγερση κατά του Άσαντ!!!

Ο κ. Άσαντ, εκμεταλλευόμενος την αναποφασιστικότητα της Διεθνούς Κοινότητος να επέμβει στρατιωτικά, οδηγεί τη χώρα σε εμφύλιο για να διατηρηθεί στην εξουσία. Αργά όμως ή γρήγορα θα έχει την τύχη του Καντάφι.

Η Τουρκία σκληραίνει τη στάση της έναντι του κ. Άσαντ. Μετά την επιβολή μονομερών οικονομικών κυρώσεων και τη διακοπή παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, προτίθεται να επιβάλλει ζώνη απαγορεύσεως πτήσεων στη Β.Συρία και να δημιουργήσει ζώνης ασφαλούς υποδοχής προσφύγων εντός της Συρίας.

Ο κ. Ερντογάν με τη σκληρή στάση του επιδιώκει την εξασφάλιση προνομιακής θέσεως στη μετά Άσαντ εποχή, αλλά και να περιορίσει τις συνέπειες για την Τουρκία από τον εμφύλιο πόλεμο που αναμένεται να ξεσπάσει στη Συρία.

10.ΑΦΡΙΚΗ

α. Αίγυπτος

Η πρόθεση της Ανωτάτης Στρατιωτικής Ηγεσίας, που ασκεί την εξουσία, να συμπεριληφθούν στο νέο Σύνταγμα όροι που θα της εξασφαλίζουν το ρόλο του "εγγυητή της Δημοκρατίας", προκάλεσε νέες αιματηρές συγκρούσεις στην πλατεία Ταχρίρ μεταξύ των διαδηλωτών και των δυνάμεων καταστολής, που είχαν ως αποτέλεσμα 41 νεκρούς και 2000 τραυματίες. Τη βία επέκριναν η ΕΕ, η Γαλλία και η Γερμανία. Κατόπιν αυτού η στρατιωτική ηγεσία ανακοίνωσε την πρόθεσή της να παραιτηθεί από τα προνόμιά της, αλλά επιμένει στον όρο να προβλεφθεί κοινοβουλευτική πλειοψηφία των 2/3 για τη συγκρότηση της επιτροπής που θα επεξεργαστεί το νέο Σύνταγμα προκειμένου να περιοριστεί η ισχύς της ισλαμικής πλειοψηφίας. Παράλληλα έδωσε εντολή σχηματισμού κυβερνήσεως στον κ. Γκαντζουρί, που διετέλεσε και πρωθυπουργός του κ. Μουμπάρακ, γεγονός που δεν ικανοποίησε τους διαδηλωτές στην πλατεία Ταχρίρ.

Στις 28 Νοεμβρίου 2011 άρχισε ο πρώτος γύρος των βουλευτικών εκλογών που θα περατωθεί το Μάρτιο. Συμμετέχουν 50 κόμματα με επικρατέστερο το κόμμα της Ελευθερίας και Δικαιοσύνης, που είναι η πολιτική πτέρυγα των Αδελφών Μουσουλμάνων. Κύριο έργο του Κοινοβουλίου θα είναι η εκπόνηση του Συντάγματος και οι

προεδρικές εκλογές που θα γίνουν στο τέλος Ιουνίου.

Το Ισραήλ παρακολουθεί με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις εξελίξεις γιατί σε περίπτωση που επικρατήσουν οι ισλαμιστές, είναι βέβαιον ότι δεν θα σεβαστούν το Σύμφωνο Ειρήνης του 1979, που υπέγραψαν ο Σαντάτ και ο Μεναχέμ Μπεγκίν.

β. Λιβύη

Στις 20 Οκτωβρίου σκοτώθηκε ο Καντάφι, του οποίου η σορός, αφού βεβηλώθηκε, ενταφιάστηκε σε μυστική τοποθεσία στη Σαχάρα, για να μη μετατραπεί ο τάφος του σε τόπο προσκυνήματος. Από τους υιούς του επέζησε μόνο ο φερόμενος ως διάδοχός του Σαίφ αλ Ισλάμ, ο οποίος συνελήφθη στις 20 Νοεμβρίου στη Σαχάρα ενώ προσπαθούσε να διαφύγει στο Νίγηρα. Η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα δικαστεί στη Λιβύη και όχι στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, το οποίο έχει εκδόσει διεθνές ένταλμα σε βάρος του.

Το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο, που διοικεί τη Λιβύη, εξέλεξε την 1 Νοεμβρίου 2011 τον Αμπντουλραχίμ αλ Κίμπ ως πρωθυπουργό της μεταβατικής κυβέρνησης με 26 ψήφους σε σύνολο 51. Αποστολή του είναι η διεξαγωγή εκλογών για το σχηματισμό Συντακτικής Συνελεύσεως εντός οκτώ μηνών, η εθνική συμφιλίωση, ο σχηματισμός εθνικού στρατού, με την κατάργηση ή απορρόφηση των πολυάριθμων ενόπλων ομάδων που πολέμησαν τον Καντάφι, η δημιουργία κρατικών θεσμών από μηδενική βάση, η αναζωογόνηση της οικονομίας και η ανοικοδόμηση των καταστραφεισών περιοχών.

Ο πρόεδρος του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου της Λιβύης Μουσταφά Αμπντελτζαλίλ δήλωσε ότι ο ισλαμικός νόμος (Σαρία) θα αποτελέσει το θεμέλιο του νέου Συντάγματος. Επειδή αυτό ανησύχησε τους δυτικούς προέβη σε νεώτερη δήλωση με την οποία διαβεβαιώνει τη διεθνή κοινότητα ότι οι Λίβυοι είναι μουσουλμάνοι, αλλά μετριοπαθείς. Επέμεινε όμως ότι θα επιτραπεί η πολυγαμία και ότι θα απαγορευτεί ο τόκος στα δάνεια των τραπεζών, γιατί αυτό απαγορεύεται από το Κοράνι και δεν τίθεται υπό διαπραγμάτευση.

Η σύλληψη του Σαϊφ απομάκρυνε το φόβο για μια πιθανή εξέγερση των οπαδών του Καντάφι, αλλά η κατάσταση εξακολουθεί να είναι ρευστή γιατί οι αντάρτες, που πολέμησαν εναντίον του, διεκδικούν μερίδιο εξουσίας.

γ. Υεμένη

Ο πρόεδρος Σάλεχ, υπό την πίεση των εξεγερμένων και της Διεθνούς Κοινότητος, παρέδωσε την εξουσία στον αντιπρόεδρο κ. Χαντί, με αντάλλαγμα την ασυλία του και αναχώρησε για τις ΗΠΑ, προκειμένου να νοσηλευτεί. Με βάση τη συμφωνία που προτάθηκε από το Συμβούλιο Συνεργασίας των χωρών του Κόλπου, θα διεξαχθούν εκλογές σε 90 ημέρες. Οι εξεγερμένοι όμως δεν συμφωνούν με τη χορήγηση ασυλίας στον κ. Σάλεχ και απαιτούν να δικαστεί για τα εγκλήματα που διέπραξε.

δ. Τυνησία

Τις εκλογές, που διεξήχθησαν με πραγματικά δημοκρατικό τρόπο, κέρδισε το μετριοπαθές ισλαμικό κόμμα Ενχάντα με 40% και σχημάτισε κυβέρνηση συνασπισμού με τα φιλελεύθερα κόμματα. Το Ενχάντα πρεσβεύει τις αρχές της δυτικού τύπου φιλελεύθερης δημοκρατίας.

11.ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α.Αφγανιστάν - Πακιστάν

Οι Ταλιμπάν πραγματοποίησαν πολύνεκρες επιθέσεις εναντίον της Πρεσβείας των ΗΠΑ και της έδρας των Ματοϊκών δυνάμεων στην Καμπούλ.

Οι ΗΠΑ κατηγορούν τις μυστικές υπηρεσίες του Πακιστάν ότι έχουν στενή σχέση με το δίκτυο Χακανί, που πραγματοποίησε τις επιθέσεις και είναι η πιο βίαιη παράταξη μεταξύ των ενόπλων ομάδων των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν. Γι΄αυτό και το Κογκρέσο των ΗΠΑ έθεσε ως προϋπόθεση, για την παροχή της βοήθειας ύψους πολλών δις δολαρίων προς το Πακιστάν, τη συνεργασία του στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Από επίθεση βομβιστή αυτοκτονίας σκοτώθηκε στο σπίτι του ο πρώην πρόεδρος του Αφγανιστάν Ραμπανί, που ήταν επικεφαλής του Ανωτάτου Συμβουλίου Ειρήνης στο Αφγανιστάν και διεξήγαγε τις συνομιλίες ειρηνεύσεως με τους Ταλιμπάν. Ύστερα από αυτό ο πρόεδρος κ. Καρζάϊ δήλωσε ότι διακόπτονται οι συνομιλίες με τους Ταλιμπάν και κατηγόρησε τις μυστικές υπηρεσίες του Πακιστάν ότι τους ενισχύουν.

Η Πακιστανική κυβέρνηση, έχοντας και τη στήριξη του συνόλου του πολιτικού κόσμου της χώρας, απέρριψε τις κατηγορίες των ΗΠΑ και του Αφγανιστάν και εξέφρασε την υποστήριξή της προς τις ένοπλες δυνάμεις της χώρας.

Ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών προκάλεσε και ο θάνατος 24 στρατιωτών του Πακιστάν, όταν το τμήμα τους δέχθηκε αεροπορικά πυρά κοντά στα σύνορα με το Αφγανιστάν. Το Πακιστάν υποστηρίζει ότι η επίθεση ήταν απρόκλητη, αλλά οι ΗΠΑ και το Αφγανιστάν ισχυρίζονται ότι το Πακιστανικό στρατιωτικό τμήμα προσέβαλε πρώτο με πυρά αντίστοιχο αμερικανικό που δρούσε στην περιοχή, το οποίο και ζήτησε αεροπορική υποστήριξη.

Η Τουρκία προωθεί σχέδιο προσέγγισης των δύο χωρών, με πρώτο βήμα τη συνάντηση των δύο προέδρων υπό τον κ. Γκιουλ που έγινε στην Κωνσταντινούπολη.

Ο κ. Ομπάμα, παρά τη δραστηριότητα των Ταλιμπάν, επιμένει στην απόφασή του για αποχώρηση των στρατιωτικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ μέσα στο 2014. Η Γαλλία απέσυρε ήδη 200 άνδρες, άλλοι 800 θα αποσυρθούν μέχρι το τέλος 2012 και οι υπόλοιποι 3.000 θα αποχωρήσουν μέχρι το τέλος του 2014, ενώ η Γερμανία ανακοίνωσε ότι ως τις αρχές του 2013 η δύναμή της θα μειωθεί στους 4.200 άνδρες από 5.200 που είναι σήμερα.

Το Αφγανιστάν υπέγραψε συμφωνία αμυντικής και οικονομικής συνεργασίας με την Ινδία. Το γεγονός προκάλεσε ανησυχία στο Πακιστάν, που βρίσκεται σε αντιπα-

ράθεση με την Ινδία για το Κασμίρ και γι΄αυτό ο πρόεδρος κ. Καρζάϊ έσπευσε να το καθησυχάσει δηλώνοντας ότι: *"Το Πακιστάν είναι δίδυμος αδελφός και η Ινδία μία καλή φίλη"*.

Η αμερικανική διοίκηση ανακοίνωσε ότι ο Αμπού Χαφς αλ Σάχρι, επικεφαλής της Αλ Κάϊντα στο Πακιστάν, σκοτώθηκε από πυρά μη επανδρωμένου αεροσκάφους στο Β.Πακιστάν.

β. Κίνα

Ένταση στις σχέσεις ΗΠΑ-Κίνας προκάλεσε ο κ. Ομπάμα με :

-Τη διακήρυξή του, κατά την επίσκεψή του στην Αυστραλία, ότι προτεραιότητα των ΗΠΑ είναι η διατήρηση της στρατιωτικής τους παρουσίας στην περιοχή της Ασίας και του Ειρηνικού και την απόφασή του να αποστείλει στην Αυστραλία 2.500 πεζοναύτες για τη συγκρότηση δύναμη ταχείας αντίδρασης σε ανθρωπιστικές και άλλες κρίσεις στην περιοχή και

-Τη σύσταση που απηύθυνε προς την Κίνα, από τη Σύνοδο Κορυφής των χωρών της Ανατολικής Ασίας (EAS) που συνήλθε στο Μπάλι, να επιλύσει με ειρηνικό τρόπο τις διαφορές της με το Βιεντάμ, τις Φιλιππίνες, τη Μαλαισία και την Ταϊβάν, που αμφισβητούν την κυριαρχία της στη νοτίως αυτής Θάλασσα.

Η Κίνα πέτυχε την πρόσδεση δύο μη επανδρωμένων διαστημοπλοίων, κάνοντας ένα ακόμη βήμα προς την κατεύθυνση της κατασκευής διαστημικού σταθμού.

12. ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Από αεροπορική επιδρομή στη Β.Υεμένη σκοτώθηκε ο τρομοκράτης Ανουάρ Αλ Αουλάκι, που διαδραμάτιζε ηγετικό ρόλο στην Αλ Κάϊντα της Αραβικής Χερσονήσου.

Ο Αϊμάν Αλ Ζαουάχρι, ο νέος αρχηγός της Αλ Κάϊντα, εμφανίζεται σε βίντεο της οργάνωσης να υποστηρίζει την αραβική άνοιξη και να αναφέρεται στην κατάσταση στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, αλλά και στο θάνατο του Μπιν Λάντεν.

Πειραιάς, 25 Οκτωβρίου, 2011

Τα κόμματα αδυνατούν

Αποτελεί πλέον ιστορικό γεγονός ότι για το σημερινό οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο της πατρίδας μας υπεύθυνοι είναι οι λειτουργοί του κομματικού πολιτικού μας συστήματος.

Το αμάρτημά τους όμως δεν περιορίσθηκε στο παρελθόν, αλλά εξακολουθεί να διαπράττεται και σήμερα, είτε με τις ατολμίες και τις παλινδρομήσεις των κυβερνώντων, είτε με τη στείρα άρνηση της αντιπολίτευσης.

Δυστυχώς οι πολιτικοί μας δεν μπορούν να υπερβούν το προσωπικό και το κομματικό τους συμφέρον και να αρθούν σε επίπεδο εθνικής συνείδησης, που απαιτούν οι "καιροί".

Η πατρίδα μας όμως βρίσκεται σε επείγουσα ανάγκη σωτηρίας και εκσυγχρονισμού σε πολλούς τομείς.

Αυτή η προσπάθεια απαιτεί διάρκεια χρόνου, επιστήμη-τόλμη-αποφασιστικότητα εκ μέρους των πολιτικών αρχόντων και ασφαλώς τη φιλική συμπαράσταση των πολιτών, όσο αυτή καθίσταται δυνατή.
Μία τέτοια βαθειά και πολύπλευρη, εθνικών διαστάσεων, αποστολή δεν μπορεί να εκπληρωθεί μέσα σε συνθήκες κομματικών ανταγωνισμών και διαιρέσεων, τα οποία θα συνεχισθούν όπως έδειξαν μέχρι τώρα οι καταστάσεις.

Καθόσον οι βουλευτές των δύο μεγάλων κομμάτων δεν κατόρθωσαν να επιβάλλουν τη συνεργασία σε ένα εθνικό επίπεδο πολιτικής, παρά το αίτημα που διατυπώνεται από ορισμένους γι' αυτό τον σκοπό.

Ευχόμαστε τα δύο μεγάλα κόμματα να συμφιλιωθούν.

Ο Πλάτων, ο οποίος επισταμένως είχε μελετήσει τον χαρακτήρα των Ελλήνων, ως επίσης τα πολιτεύματα και τις αστάθειες αυτών, περιγράφει αυτά στην "Πολιτεία" του με τόση γλαφυρότητα, ώστε ο μελετητής του να διαπιστώνει ότι και σήμερα επαναλαμβάνεται η ίδια πολιτική πραγματικότητα και επί πλέον ότι είμαστε γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων προγόνων μας, με τις ίδιες αδυναμίες.

Για τέτοιες όμως έκτακτες καταστάσεις, όπως βιώνει σήμερα η πατρίδα μας, ο Πλάτων προτείνει σε όλα τα πολιτικά του έργα τον φιλόσοφο άρχοντα (τον σώφρονα "τύραννο" στους "Νόμους"), με ορισμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Ο άρχοντας αυτός αναδεικνύεται στην εξουσία με τη θέληση των πολιτών, σέβεται την ισχύουσα νομοθεσία και παραμένει στην αρχή προσωρινά για να βάλει σε τάξη τα πράγματα και στη συνέχεια παραδίδει την εξουσία στον κανονικό κυβερνήτη.

Εφόσον, όπως αποδείχθηκε μέχρι τώρα, τα κόμματα εξουσίας παρουσιάζουν μεγάλη αδυναμία να οδηγήσουν την πατρίδα μας στην έξοδο από την εξαιρετικά κρίσιμη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει, εκτιμάται ότι είναι αναγκαία η πρόταση του Πλάτωνα για τον φιλόσοφο άρχοντα.

Αυτόν τον ρόλο του φιλόσοφου άρχοντα σήμερα, αν και ήλθε μέσω Ευρώπης, δύναται να αναλάβει ομάδα καταξιωμένων επιστημόνων, τεχνοκρατών, επιχειρηματιών και γενικά ανθρώπων της αγοράς, οι οποίοι είναι αποφασισμένοι να αναπτύξουν πολιτική δραστηριότητα, εκτός των κομμάτων, όπως σχετικά ανακοινώθηκε.

Αυτή η ομάδα διευρυνόμενη, μπορεί να αποτελέσει ένα "Πολιτικό Συμβούλιο" το οποίο να είναι το κοινωνικό αντίβαρο προς τα κόμματα.

Ας ελπίσουμε σε ένα ανανεωμένο, σύγχρονο, πολιτικό σύστημα.

Με βαθειά εκτίμηση
Άρης Διαμαντόπουλος
Υποστράτηγος ε.α - Ψυχολόγος - Δρ Φιλοσοφίας

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ. Της ΕΛΙΣΜΕ

Εύχονται

στα Μέλη
και
τους Φίλους του Ινστιτούτου μας

ένα καλύτερο,
καρποφόρο
και
ειρηνικό
νέον έτος

Γέννα ξανά

Σε τοῦτον τὸν κόσμον
τῶν ἀπολωλότων πιστῶν
πῶς εὑρίσκομαι ἐδώ;
Πῶς λήσμων διατελῶ;

Τήν Γῆν ὅλην καλύπτουν πιά,
Νοήματα ἀλοσκότεινα.
Καί παγωμένα.
Καί πέπλα βλοσυρά.

Νῦν, ἐπιγιγνώσκω. Ναί!
Τό συνειδός καθεύδει.
Τό ἔθνος ἔχει μολυνθεί.
Αἱμωδιά Ἑλλήνων ἡ ψυχή.

Κι' ἀνθρώπων νέα λογική
πού φθίσιν εἰς τοῦ νοός
Τήν δομήν προκαλεῖ,
ἀπέδρασεν μέσεν θεσμῶν.

Σ' Ἐσέ Ἰησοῦ νά καταφύγω θέλω.
Νάσ' ἑρμηνεύσω τώρα πιό σωστά.
Γέννα Μαρία καί πάλιν.
Τήν Παρουσίαν Του στέξε. Γέννα ξανά.

Χριστοπαντίνος Αργυρόπουλος